Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 252 (2002) ♦ Четвер, 31 грудня 1998 року ♦ Ціна договірна

Новорічне привітання

Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА

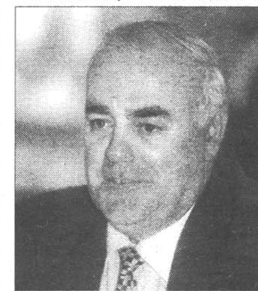

Дорогі співвітчизники!

Ми прощаємося з 1998 роком. У ці години кожен із нас подумки з тими, хто нам близький і дорогий, розмірковуємо над пережитим, замислюємося над тим, що маємо зробити сьогодні і в майбутньому.

І все-таки в ці години тривожно і гірко на душі від того, що минає ще один рік, було сказано багато обнадійливих слів, багато обіцяно, багато названо винних, але слова перетворилися на розмову, а життя людей не покращилося. Нам вистачило мужності, щоб не впасти у відчай, а, мабуть, уперше оцінити власну політику принципово, самокритично і в гірких істинах побачити витоки нашої сили.

Рік, що минає, ще раз довів, який великий, мудрий і мужній народ України. Було важко, але ми варили метал і вирощували хліб, освоювали надра і будували, виховували дітей і онуків.

Усі ми за цей рік політично змужніли, вчимося жити в умовах багатопартійності. Обрали Верховну Раду, яка всупереч політичному різноголоссю доводить свою високу відповідальність перед українським народом. Доказ того — прийняття важливих економічних законів, затвердження Конституції Криму. Державна Дума Росії, врахувавши вагомість наших аргументів, ратифікувала Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Росією. Тим самим підтверджено, що рівноправна співпраця з Росією, іншими країнами СНД і в майбутньому будуватиметься на основі територіальної цілісності, недоторканності кордонів України.

Велике працелюбство, потужна енергія, самобутній талант нашого народу будуть втілені в Національній програмі відродження України. І я вірю, що нашу рідну Україну ми вибудуємо великою, могутньою, щасливою. Інакше і бути не може. Бо ми з вами, дорогі співвітчизники, — єдиний народ, предки якого створили Київську Русь, прославили себе трудовими і ратними подвигами, піднімали Україну до висот світового визнання.

Ми з вами і повернемо Україні належне їй місце, її гідність, її красу. Ми це зробимо неодмінно, якщо кожен із нас усвідомить особисту відповідальність за те, в якому провеллі опинилася Україна, і за те, що наступного року, вирішуючи долю нашої Батьківщини, кожен повинен підставити Україні своє плече і зробити свій вибір усвідомлено і відповідально. Перед Україною, перед народом, перед своїми дітьми і онуками, перед старшими поколіннями.

Україна — це наша земля, наша з вами Батьківщина, це — наш дім. І ми, тільки ми з вами, маємо навести в нашому домі порядок.

З вірою і впевненістю, що така робота нам під силу, ми вступаємо в 1999 рік.

Від імені Верховної Ради сердечно вітаю вас, дорогі співвітчизники, з Новим роком!

Усім вам свіжого хліба на столі, міцного здоров'я, синього неба за вікном і в душі, добра вам і людського щастя!

З Новим 7507-м роком!

Наш редакційний дельтаплан акуратно зупинився над схилом Володимирської гірки, навпроти пресвітлих очей князя Володимира. Князь скосив каре око й спитав тихо: «Пощо тривожите, отроки?» — «Та оце, княже, хотіли повідомити, що недавно відзначили 1010-річчя вашої успішної акції хрещення Русі, а заодно й привітати з Новим, 7507-м роком від сотворіння світу!» — «За моїх часів новий рік починався у вересні. Ну гаразд. А що ото там таке — рік Кота, рік Зайця? Язичництво якесь!» — «Але ж, княже, усе з вас почалося! Ви перший замінили вітчизняну культуру на іноземну! І пішло: одні кричать, що ми Європа, а інші азіатський календар запозичують!» — «Та отож! — зітхнув князь. — Ну, хай люди бавляться, аби міжусобиць не було. Осінній збір данини закінчили? Дивіться, не переусердствуйте, а то мого діда Ігоря, знаєте, розірвали за погану податкову політику!» Ми промовчали. «Що вам іще сказати на прощання?» Ми хором підказали: «Веселіє Русі єсть питіє!» Князь засоромився: «Цю фразу мені приписали! Не казав я такого! Ну та хай уже! Аби лиш на здоров'я!..»

Фото Івана ЛИСЕНКА.

«Пощо тривожите, отроки?»

! У номер

Подарунки дітям

Загалом для жителів Закарпаття, які потерпіли від повені, зусиллями партійних осередків СДПУ(о) зібрано більш як 1 млн. гривень і ще на суму 600 тисяч доларів залучено допомоги з-за кордону.

Днями об'єднані соціал-демократи спільно з ФК «Динамо» відправили дітям Закарпаття 100 тисяч новорічних подарунків.

— Сьогодні як ніколи ми повинні підтримати наших дітей, — сказав голова партії Віктор Медведчук, — і добре було б, якби приклад об'єднаних соціал-демократів підтримали інші партії й допомогли дітям чи то Волині, чи Донбасу, чи іншого регіону.

Дати 99-го року

- ✔ 22 січня — 80 років тому уряд Української Народної Республіки проголосив об'єднання всіх українських земель в одну державу зі столицею в Києві.
- ✔ 9 березня — 185 років від дня народження Тараса Шевченка.
- ✔ Травень — у Львові відбудеться саміт президентів країн Центрально-Східної Європи.
- ✔ Жовтень — президентські вибори в Україні.

Заклики до першого дня Нового року

— Пошли, Господи, талану нам, а жару в штани ворогам та тим бісовим синам, які зла бажають нам!

✔ Київ

Про те, що було і що буде

Основними зовнішньополітичними пріоритетами для України на 1999 рік залишаються: завершення договірного оформлення Державного кордону країни, подальший розвиток європейського напряму, реалізація в повному обсязі потенціалу співробітництва з Росією на основі широкомасштабного договору про дружбу та співробітництво. Це заявив міністр закордонних справ України Борис Тарасюк на підсумковій прес-конференції.

У наступному році МЗС, за словами його керівника, має намір приділяти більше уваги співробітництву з потенційними ринками країн Латинської Америки, Азії, Африки.

Щодо об'єднання Росії та Білорусі, то в України немає підстав побоюватися за свою національну безпеку: з кожною з цих країн вона підтримує дружні відносини й активно розвиває торговельно-економічні зв'язки.

Зі славного роду Вериківських

Напередодні Нового року у столичному Будинку вчених відбувся творчий вечір викладача вищого музичного училища імені Глієра, заслуженого працівника культури України Олени Вериківської. Вечір було присвячено зовсім не круглій даті — 43-річчю творчої діяльності. І в цьому щось справжнє та своєчасне, відмінне від наших традицій, згідно з якими людина в розквіті своїх творчих сил обов'язково мусить чекати щонайкруглішої дати, аби бути вшанованою. Олена Михайлівна Вериківська (дочка відомого українського композитора М. Вериківського) — особистість добре відома у музичних колах, численні її вихованці працюють у Національній музичній академії та інших закладах України, близького й далекого зарубіжжя. Вони й прийшли привітати того вечора Олену Михайлівну, свого педагога, і концерт удався на славу.

✔ Запоріжжя

Немає реалізації

До лютого зупинився складальний конвеєр СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ»: із випущених 24 тисяч автомобілів реалізовано тільки 44 відсотки.

✔ Сімферополь

25 ялинок Кримського содового

Чверть віку під Новий рік відзначив флагман хімічної промисловості автономії Кримський содовий завод, де нині працюють понад три тисячі осіб. Тут випускають продукцію, яку експортують у країни близького і далекого зарубіжжя.

Навіть у кризовому нинішньому році на підприємстві забезпечили зростання обсягів виробництва. Проти минулорічних 270 тисяч тонн соди вироблено понад 350 тисяч.

Мал. Бориса РЕВЧУНА.

Бензин і цигарка — речі не сумісні

Парламентська хроніка

Зранку парламент зробив передноворічний «подарунок» «королям бензоколонок»: вніс зміни до закону про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію) щодо бензину. Віднині ці ставки становитимуть на високооктанові марки бензину 2,5 тисячі гривень, а на низькооктанові — 400 гривень.

Окрім того, доведеться платити ще й за патент на реалізацію пального. Щоправда, без будь-яких дискусій погодилися, що для збувачів високооктанового бензину такий патент коштуватиме тисячу гривень на місяць, а ось скільки коштуватиме такий дозвіл для збувачів бензину «А-76», одразу домовитися не вдалося. Представники лівих фракцій вимагали, щоб патент на «А-76» був за ціною символічною або взагалі безкоштовний, мовляв, кому не зрозуміло, що цим бензином послуговуються найбідніші господарства і громадяни. Врешті-решт більшість народних депутатів погодилися з досить вагомим аргументом: якщо буде така велика різниця у вартості цих патентів, може виникнути спокуса торгувати високооктановим бензином, взявши патент на низькооктановий. Саме цей аргумент і дав змогу набрати відповідну кількість голосів для внесення змін до закону про патентування деяких видів підприємницької діяльності щодо торгівлі бензином. На цьому ж засіданні парламентарії змилувалися над вітчизняними виробниками тютюнових виробів. Річ у тім, що з початку наступного року наші тютюнові фабрики мусили припинити збут цигарок, на яких не зазначено вміст нікотину і смол, а таким товаром забиті фабричні склади. Парламент дозволив ще півроку збувати цей товар, наголосивши при цьому про заборону його випуску з початку 1999 року.

Продовжити такий робочий темп народним депутатам не вдалося, коли справа дійшла до розгляду проекту бюджету держави на наступний рік. Голова бюджетного комітету Верховної Ради Юлія Тимошенко заявила, що за ніч уряд підготував новий, уже четвертий, варіант цього основного фінансового закону України. І, зрозуміло, депутати не змогли ознайомитися з новими показниками. Лідер фракції комуністів Петро Симоненко заявив про нелегітимність попереднього рішення ВР про основні бюджетні показники. Після дебатів вирішили зробити перерву для ознайомлення з новими пропозиціями уряду і по обіді приступити до постатейного розгляду основного фінансового документа.

Ранкове засідання 30 грудня

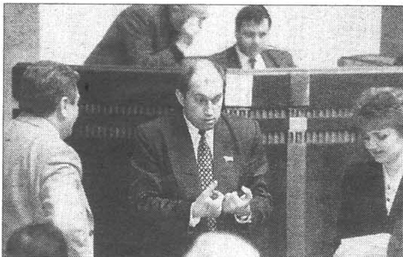

Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Армії — культуру

Народний депутат України Дмитро ГНАТЮК:

— Ми з вами можемо пишатися з того, що Народна армія України не брала участі в жодному конфлікті, не придушувала інших народів. Це є добрим грунтом для закріплення на наступні часи таких її рис, які відповідатимуть проголошеному Конституцією миролюбному курсу України на світовій арені.

Я переконаний, що у виховній роботі в армії треба виходити передусім з досвіду нашої української історії, зокрема періоду визвольної боротьби нашого народу в XVI—XVII сторіччях. Історичні джерела засвідчують, що в козацькому війську Богдана Хмельницького приділяли велику увагу і бойовому, і духовному гартуванню козаків. Воно починалося ще зі школи. Вдумаймося у такий факт: 350 років тому у трирічній школі для козачат учнів навчали не лише грамоти, володіння зброєю, верхової їзди, а й основ медицини, астрономії, метеорології, малювання та мистецтва співу. Не слід уявляти наших предків темними та неосвіченими. Шедевр військової музики —знаменитий Запорозький марш — з'явився не на порожньому місці.

Я вважаю, що в сьогоднішній Народній армії України, поряд із сучасною бойовою підготовкою, має бути розроблена й реалізовуватися добре продумана і детально систематизована програма культурного виховання вояків.

Слід згадати і досвід Великої Вітчизняної війни, коли над військовими частинами здійснювалося культурне шефство, на передову приїздили концертні бригади. Фронтові ансамблі тоді було створено не тільки при управліннях фронтів, а нерідко і в арміях.

Треба створити чітку систему, встановити прямі зв'язки військових частин із творчими спілками та мистецькими установами — театрами, оркестрами, ансамблями тощо, розробити графіки шефських концертів і творчих зустрічей. Щоб кожний солдат систематично, скажімо, раз на тиждень, спілкувався з мистецтвом, духовно зростав.

Не маю сумніву, що це піде на карб не лише нашій армії, а й державі в цілому.

Депутатський копняк сумнівним оборудкам

Валютні мільйони ширилися й «обростали» подробицями

Самоврядування: кредити

Кілька місяців тому в гастрономі довелося почути розмову двох жінок.

— Ти знаєш, — збуджено говорила пишнотіла блондинка знайомій, — незабаром ми у Рівному житимемо по-людському. Канадці, кажуть, дарують нашому місту сто мільйонів доларів. Ти чуєш: сто мільйонів! На розбудову, на зниження цін. За квартиру менше платитимемо...

— І що, зовсім задарма дають? Щось не віриться. Та коли й дадуть, то нам їх не бачити — знайдуться спритніші...

Чутки про загадкові валютні мільйони, збуджуючи уяву довірливих городян, ширилися й «обростали» подробицями, аж поки не стали... предметом обговорення на вересневі сесії Рівненської міської ради. Увага депутатів, будемо точнішими, зосередилася не на варіантах чуток, а на договорі між міською радою і якоюсь ірландською (не канадською!) фірмою. Згідно з ним фірмачі мали надати Рівному 60 (не 100!) мільйонів американських доларів кредиту під заставу муніципального (комунального) майна.

Заворожені очікуваною доларовою зливою, депутати затвердили договір. Та одразу по тому спохопилася фракція Руху, підтримана народним депутатом України Василем Червонієм: стривайте-но, хлопці, а що ж то за власність ми заставляємо? Скільки її, власності, «охоплять» пропоновані мільйони? І хто, коли що станеться, «розсьорбуватиме кашу» — через кілька років, можливо, але буде інший голова...

Тривога депутатів посилилася, коли керівництво ради відмовилося дати для ознайомлення «додатки» до договору, в яких, так би мовити, уся сіль. І полетіли депутатські запити і звернення у відповідні інстанції з вимогою розслідувати: а чи не виходить вищезначений договір за межі чинного законодавства? Дуже підозріло, що й ірландська сторона наполягає на конфіденційності цих «додатків».

...І ось недавнє пресове повідомлення: немає вже договору, який, можливо, і допоміг би рівнянам розв'язати деякі пекучі проблеми, якби був укладений з дотриманням закону. Бо інвестиції місту потрібні і застава майна не страшна, якщо робити все чесно і гласно. Гласно! Тобто, щоб усе було видно як на долоні.

Хороший приклад «народного контролю» — чи не правда? От якби так скрізь і на усіх рівнях! Волає, приміром, голова КСП, що нічим орати, а «ініціативна група» йому й каже: ану, поверни на тракторний... усю ту техніку, що ти за копійки спродав своїм прихвосням — і списочок відповідний з цифрами і фактами... Уболіває народний депутат за народ методом розв'язання... власних проблем — іди-но, голубчику, назад у свій райцентр, красномовствуй перед публікою безплатно... Побудував, хоч би яким «високим» ти був, царський палац — задокументуй, звідкіля у тебе «дрівця»...

Якщо коротко, то: очищуймося від «каламуті». Просвітлюймо і очі, і душі, і діяння. У чистоті та прозорості далеко видно. Причому — всім.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Іван Заєць: «До прізвища потрібне ще й ім'я»

А однофамілець у сесійному залі не «заважає»?

Цінності на зламі століть

Здається, мода на зміну прізвищ (щоб звучало) лишилася позаду. Але проблема ставлення до того, як тебе величають, — набагато глибша від моди...

— Іване Олександровичу, що очікуєте від наступного року з огляду на те, що він — рік Зайця?

— Я трохи скептично ставлюся до східних календарів. Усе-таки ідентифікую себе з європейською цивілізацією і думаю, доля європейської людини визначається в інший спосіб.

— А прізвище Заєць якось впливає на ваш характер, життєвий шлях?

— Звичайно, прізвище людини — це певне відображення її характеру та долі. Це як властивість, що крокує поряд з тобою від дитинства до зрілості. Деяким людям не подобається їхнє прізвище і вони його змінюють. На мій погляд, це невірно. Адже за кожним прізвищем стоїть довга історія славетних родів, тим паче, що в Україні прізвища, чи спочатку прізвиська, відтворювали сутність людини.

— У великій політиці прізвище відіграє якусь роль?

— Велику, хоча не фатальну. На якомусь етапі робляться спроби обіграти прізвище і сформувати певний образ політика. Перша реакція людини — на прізвище, а вже потім проникнення у поведінку політика. І моє прізвище відіграло певну роль у моєму становленні як політика: той відомий вислів Івана Плюща «Депутат Заєць, не стрибайте по залу!» зробив мене популярним умить по всій Україні (так само, як і Івана Степановича). Про мене заговорили навіть дітлахи у дитсадках.

Але з другого боку, мені довго довелося боротися з цим образом. Бо більшість людей думають, що Верховна Рада — це такі собі урочисті засідання, де всі повинні чинно сидіти, вислуховувати якогось керівника, кивати головами, голосувати так, як він пропонує. І не здогадуються, що пленарні засідання — це робочі засідання, на яких приймають дуже важливі рішення. І перед тим, як натиснути на кнопку, депутат часто має порадитися зі своїми колегами. Адже не кожен однаково розбирається і в міжнародній політиці, і в сільському господарстві. Тому депутати часто ходять по залу, консультуються, обмінюються думками.

— Коли Іван Степанович вимовив цю фразу, яка вже стала історичною, ви образилися на нього? Хоча у прізвищі Заєць немає негативного заряду. Зайці —досить розумні істоти...

— Розумні, рішучі, сміливі й винахідливі... Прізвище Заєць несе позитивний заряд ще й тому, що в Україні часто називають «зайчиками» своїх дітей чи коханих. Ні, я не образився тоді на Івана Степановича. Були спроби інших депутатів обігрaти моє прізвище, принизивши мене. Таким спробам я давав рішучу відсіч. Я горджуся своїм прізвищем. Мої батьки були працьовитими людьми, завжди користувалися повагою у своєму селі.

— Вам не здається, що Вовки чомусь зустрічаються частіше, ніж Зайці?

— Я так не думаю. Приміром, у Верховній Раді є ще один Заєць — Володимир, так само, як і я, родом із Житомирщини. Ще кілька Зайців — працівники апарату. А, до речі, мій кум — Михайло Вовк, доктор хімічних наук.

— Однофамілець у сесійному залі не «заважає»?

— У першому парламенті теж був ще один депутат Заєць. Але запам'ятали все-таки Івана Зайця. Бо до прізвища потрібні ще ім'я та дуже велика праця. Тому не відчуваю, ніби депутат Володимир Заєць у парламенті якось обмежує мене чи відбирає популярність.

— Рік, що минає, чим відрізнявся для вас від попередніх років у парламенті й чим запам'ятався?

— У першому парламенті я працював у комісії з питань економічної реформи, був автором багатьох базових законопроектів. А в другому — перекваліфікувався, почав працювати у Комітеті у закордонних справах і зв'язках із СНД. Тому дещо зник з поля зору слухачів і глядачів. Бо зовнішня політика у парламентському вимірі — не така привселюдна, як, скажімо, сфера економіки чи соціального захисту. Коли вже втретє став народним депутатом, посилив роботу в цьому напрямі й свою зовнішню активність. Це, зокрема, і мій виступ, коли балотувався на посаду голови Верховної Ради, де присвятив багато часу питанням необхідності дотримуватися політичного вибору, який український народ зробив 1991 року, реформування влади, зокрема вищої законодавчої, створення у парламенті правлячої більшості. Саме її відсутність, на мій погляд, сьогодні гальмує ефективність роботи парламенту.

Нині я стривожений деякими тенденціями у Верховній Раді, зокрема, започаткуванням антизахідної політики, антиконституційними ініціативами.

— І все-таки, яким вам бачиться наступний 1999 рік?

— На жаль, знову наростатимуть процеси нерішучості, роздвоєності, заплутаності керівництва держави. Над діяльністю парламенту нависнуть президентські вибори, розгорнеться боротьба за купівлю голосів, прийматимуть багато

популістських рішень. У цій ситуації вбачаю найголовнішим завданням для себе — працювати над створенням потужної та впливової правиці у політичному спектрі України, об'єднанням національно-демократичних сил. Особливу увагу треба звернути на економіку, зокрема, на формування цілісної, повноструктурної вітчизняної економіки з високим рівнем самозабезпечення.

— На чому ґрунтується ваша віра у краще — на вірі у Бога, зірки, гороскопи, політичні сили, на чомусь іншому?

— Передусім я вірю собі. У мене чудова родина: троє дітей і дружина, якій багато в чому завдячую своїм успіхом. Подруге, мені таланить на розумних людей поруч, які так само вірять в ідею Української держави. По-третє, вірю у свій народ, його вибір. З другого боку, думаю, є якась космічна справедливість у тому, що ми здобули незалежну державу і увійдемо в XXI сторіччя європейською державою.

Хотів би побажати у новому році кожній людині — віри, кожній сім'ї — родинного затишку, а дітям — окрайчика від зайчика!

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Екзотичні хащі чи домашні капці?

Як відзначатимуть Новий рік українські парламентарії? З таким запитанням блукав наш кореспондент кулуарами парламенту.

Віктор ПИНЗЕНИК, «Реформи-центр»:

— У лісі. Ні, в мене немає своєї дачі чи будинку, але в лісі є багато хат. Це буде на якійсь базі — у Прикарпатті або Закарпатті.

Катерина САМОЙЛИК, КПУ:

— На Херсонщині. Там мій рідний дім, батько і сестри. Бо ні велика політика, ні всі інші незгоди чи злети не роблять людину людиною так, як сімейне вогнище.

Анатолій МАТВІЄНКО, НДП:

— Я не загадую наперед. Новий рік — це завжди свято несподіване.

Микола ПЕСОЦЬКИЙ, СДПУ(о):

— В одному із ресторанів Луганська. Хотілося б удома чи в будинку за містом, на природі, але треба зважати на оточуючих.

Євген СМІРНОВ, «Громада»:

— Удома, в родинному колі. В окрузі — у мене немає квартири в Києві.

Сергій КУРИКІН, ПЗУ:

— Для мене це абсолютно домашнє свято.

Олег ТЯГНИБОК, позафракційний:

— У Львові. У мене аж троє дітей, тому не знаю, чи вдасться піти в гості. Якщо буде можливість, поїдемо у Карпати, бо там найкраще зустрічати Новий рік.

Володимир ФІАЛКОВСЬКИЙ, ПЗУ:

— Не знаю. Скоріш усього в окрузі — Новій Каховці і чотирьох сільськогосподарських районах. Треба з людьми зустрічатися. До речі, я там часто буваю...

Борис ОЛІЙНИК, КПУ:

— Тепер не надаю великого значення цьому святові — роки так миготять...

Олександр РЖАВСЬКИЙ, «Незалежні»:

— Новий рік я завжди зустрічаю у своїй великій родині. Бо кожен рік — це певні віхи, етапи в нашому житті, ми стаємо дорослішими, мудрішими.

Михайло РАТУШНИЙ, «Реформи-центр»:

— То таємниця. З друзями, в горах. Треба екзотично зустрічати Новий рік. Один з них ми провели на самій Говерлі.

Іван ПОПЕСКУ, СДПУ(о):

— Я зустрічаю Різдво 25 грудня в Румунії, 7 січня — у своїх батьків у Чернівецькій області. Половина румунів так зустрічає Різдво, половина — так.

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, НДП:

— Я не дуже грайливий, щоб попадати в якісь кумедні ситуації в Новий рік...

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Астрологічний прогноз для претендентів (в умовних одиницях)

Наша довідка:
Л. Кучма,
П. Симоненко — Леви,
В. Ющенко, О. Мороз — Риби,
В. Чорновіл — Козеріг,
Є. Марчук, П. Лазаренко — Водолії і таке ін.

Напівжарт

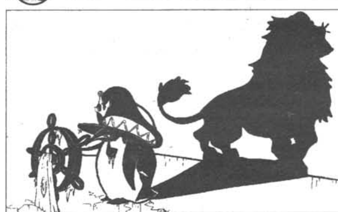

Гарна річ — демократія. Особливо, коли вона сягає свого апогею. Стоїш на порозі президентських виборів піднесений і рішучий, як пінгвін перед криголамом. Електоратним криголамом на ім'я «Демократичний»

І ніякий ти не пінгвін, а претендент на пост капітана цього відмороженого монстра. А що довкола тебе сила-силенна таких самих пінгвінів, то коли б не вони, не було б і «Демократичного». Ти ба! Корму відкопилив, пінгвіна за претендента не має. У візерунок на ілюмінаторі капітан хука, щоб розгледіти тебе на крузі. Не сказати б що морський вовк, але, якщо вірити гороскопу, на Лева тягне. А гороскопу хто тепер не вірить! Кажуть, круті пінгвіни з нових навіть персональних астрологів наймають. От і морський Лев персонального має. Кажуть, перепадає тому на горіхи. Бо нема-нема та й навврочить якусь маячню. Мовляв, злигаються демократ Близнюк з демократом Водолієм і висунуть на вибори пінгвіна Скорпіона, який почне жалити Лева у хвіст і гриву. Сплата за труд — конституційне право пінгвінів чи ні? То чому ж тоді капітан, як гарант цього права, не відповідає за борги перед командою?! Хіба наш «Демократичний» менш демократичний за того, що плаває до океаном? Та Капітан, хоч і зодіакальний Лев, а на крузі такий самий пінгвін, як і інші. А на «Демократичному» кожний пінгвін має право ходити наліво. Навіть їздити. Звісно, якщо ти не претендуєш на капітанський місток і не налаштувався на берег. Пінгвіни вже знають, що Швейцарія походить не від слова швейцар чотиризіркового готелю. Астролог, який на криголамі виконував функції третейського судді, перед Левом збивався на нестатутний суржик.

— Нічо страшного, товаріщ капітан. Ми ідемо своїм курсом, капіталісти — своїм. У них сексуальні домагання — у нас фінансова стабілізація. У них долари — у нас умовні одиниці. У них гамбургери — у нас ковбаса. У нас морський Лев — у них морський Котик. Самі знаєте, що за фрукт... Шварценнегер, одне слово. Справді, гроші за працю — це конституційний обов'язок. І ви — гарант Конституції. Але відповідатиме за борги перед пінгвінами... білий ведмідь. На те він і білий та й ікла має добрячі, як і личить роботодавцеві, на чиїх плечах цього року лежатиме основний тягар зі скорочення кадрів на «Демократичному».

— А він ходить у претендентах? — цікавився капітан.

— У претендентах тільки пінгвіни. І зорі цього року віщують, що рік пройде під знаком Лева.

— Не бреши тільки.

— Їй-бо. Щоб якомусь Овну зійти на капітанський місток «Демократичного», треба вкоротити віку Тільцю, розквитатися з боргами перед пенсійним фондом Близнят і Стрільців, підкупити Козерога контрольним пакетом акцій «Північтелекому» і влаштувати Рибу диктором новин на першому каналі телебачення. Самі бачите, Овен не впорається.

Близнюкам годі й пнутися на криголам. Майже все їхнє майно лежить у податковій заставі і ще до виборів вони торгуватимуть снігом. Можете не сумніватися, що до цього часу він розтане геть увесь.

(Закінчення на 20-й стор.).

Григір ЧОРНИЙ.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Увага, конкурс!

Шановні читачі! Під рубрикою «А ще був випадок» — не просто інформація про те, що з ким і коли трапилося, а — своєрідний конкурс. Кожного з відомих сучасних діячів, котрі діляться своїми новорічними спогадами, ми закамуфлювали розкішною «дідморозівською» бородою. Ваше завдання — вгадати, хто під тією бородою. Як тільки вгадаєте — мерщій пишіть нам з поміткою «На конкурс». Той, хто надішле свою відповідь першим, отримає приз! Отже, увага: конкурсні завдання — на 3-й, 5-й, 7-й, 9-й, 15-й, 17-й, 19-й та 24-й сторінках сьогоднішнього номера!

А ще був випадок

— Якось з друзями застрягли в ліфті. Забагато людей зайшло в нього, і ми там добряче зустріли Новий рік...

Заклики до першого дня Нового року

— Нехай зарплата збільшиться ще на один нуль, а інфляція отримає тільки пару дуль!

✔ Рівне

Директор — людина клубна

З ініціативи міської влади у Рівному створено клуб директорів. Його раду, до складу якої увійшли 19 чоловік, очолив керівник фірми «Реноме» Віктор Матчук.

Нове об'єднання покликане сприяти розв'язанню гострих місцевих проблем.

На установчих зборах міський голова Рівного Віктор Чайка попросив директорів «скинутися» й допомогти у спорудженні пам'ятника Тарасові Шевченку.

✔ Донецьк

У цих стінах і лікуватися — задоволення

Справила новосілля дитяча лікарня, що в Куйбишевському районі обласного центру. Опіку над закладом узяв колектив донецької шахти імені Засядька, здійснивши реконструкцію колишнього дитсадка і «начинивши» приміщення обладнанням і меблями. Нині лікарня стала рідною домівкою для 26 покинутих малюків. Тут також розмістився центр лікування ВІЛ-інфікованих дітей. Ремонт названого соціального закладу — лише один із наказів, даних виборцями народному депутату України Юхиму Звягільському. А днями завдяки депутатові й колективу шахти ще одна мрія стала дійсністю: до віддаленого селища імені Фрунзе прийшов газ. Відтепер 493 приватні будинки, де мешкають переважно люди похилого віку, отримали блакитне паливо.

✔ Кіровоград

Що хвилює молодь?

Науково-практична конференція, присвячена 60-річчю створення Кіровоградської області, відбулася у місцевому державному педагогічному університеті імені В. Винниченка.

Майбутні вчителі історії обговорили проблеми археологічних досліджень Центральної України, заселення Єлисаветградщини, утворення етнічної карти області.

✔ Полтава

Корисна суміш для мам

Перші три тонни сухої молочної суміші «Фемілакс-1» зійшли з конвеєра консервного цеху ВАТ «Хорольський молочноконсервний комбінат дитячих продуктів». Вона призначена передовсім для вагітних жінок і матерів, які годують немовлят. Виготовляється із високоякісного, екологічно чистого молока, кукурудзяної олії, вітамінів та харчових волокон. «Фемілакс-1» придатний до вживання і як напій, і для приготування страв.

✔ Вінниця

Не до сміху

Не дуже весело розпочалися традиційні дні гумору Степана Руданського на батьківщині поета, у селі Хомутинці Калинівського району. Весь тягар організації заходів, приурочених до 165-х роковин автора відомих співомовок, ліг на плечі місцевого господарства, яке до того ж опікується музеєм поета. Коштів не можуть знайти навіть для літературної премії.

Аби підтримати господарів, учасники днів пустили по колу шапку (її роль, щоправда, виконував літровий слоїк). Зібрані у такий спосіб гроші стали першим внеском до нового фонду Степана Руданського, сміх якого, впевнені його земляки, звучатиме за будь-яких обставин.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Петро ПОРОШЕНКО:

«Треба любити всіх...»

Цінності на зламі століть

Якщо чесно — розмова не клеїлася. Петро Порошенко відповідав, старанно підбираючи слова, — жодного зайвого, все вивірене, продумане: гладесенько-рівнесенько. Щоправда, бесіду постійно перебивали телефонні дзвінки. Та й сам він мав обмаль часу —розпочиналося засідання Комітету Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності. Отож коли він запропонував зустрітися вдруге, я не заперечував. Навпаки — прийняв цю пропозицію з полегшенням...

«У кожного своя доля і свій шлях широкий». Але що спонукає, скажімо, процвітаючу ділову людину міняти бутерброд бізнесмена, на якому сам регулюєш товщину масла, на щоденний важкий і навіть глевкий хліб політика? Побутує зазвичай у суспільстві думка —заради бізнесу, заради примноження капіталів, врешті заради «даху» для капіталів. Але ж Петро Порошенко заперечує цю тезу. Йому не потрібні гроші заради грошей, йому не потрібні владні покровителі — справа поставлена на ноги міцно: сходять на воду кораблі, радують дітвору ласощами кондитерські фабрики, перевозять пасажирів таксі. Він і його товариші розвивали насамперед виробництво. Отож, як кажуть, ця версія відпадає.

Сам Петро Порошенко твердить, що у велику політику він пішов, бо зрозумів, що за нинішнього законодавчого поля воза української економіки з місця не зрушити, а йому набридло товктися у болоті рішень, прийнятих дилетантами. Та й взагалі, якщо ощасливити — то всіх, одразу. Недаремно при наступній зустрічі він скаже про майбутнє своєї кар'єри політика:

— Якщо зможу щось зробити для своїх виборців —продовжу.

Але ж легко любити все людство одразу, важче — полюбити одну людину. Такою цитатою спробував заперечити йому автор цих рядків, коли мова зайшла про вічні цінності: зло і добро. І почув у відповідь:

— Треба любити всіх...

І що заперечити? Особливо коли поряд помічник народного депутата намагається зруйнувати стіну чиновницької байдужості і безпорадності. Не знає, не хоче знати той, скільки дітей-сиріт в Україні перебувають у дитячих будинках і школах-інтернатах. Хоча саме управління цього чиновника опікується у міністерстві соціальної політики цими закладами. Хоча саме він має знати, що будь-яка організація — чи то підприємство, чи то чийсь фонд — відповідно до чинного законодавства повинні свої подарунки до Нового року роздавати за списками дітей-сиріт і актами прийомки і здачі новорічних подарунків.

Врешті Петро Порошенко не витримує і бере трубку сам:

— Я сподіваюся, у вас є хоч адреси і номери телефонів дитячих будинків і шкіл-інтернатів. Наші люди зв'яжуться з ними самі і зроблять усе.

Однак, виявляється, немає таких списків у міністерстві, вони є лише у відповідних обласних управліннях...

Власне, цей епізод не стільки характеристика тези мого героя про те, що треба любити всіх, скільки підтвердження правильності зміни сфери його діяльності.

І все ж, прагнення подарувати дітям-сиротам повноцінне новорічне свято, схоже, виникло у Петра Порошенка не випадково. Як не випадково зі стапелів «Ленінської кузні» зійшов на воду риболовецький траулер, названий «Михайло Порошенко».

— Це — пропозиція замовника, який доволі тісно працював з моїм братом Михайлом, котрий трагічно загинув два роки тому, — пояснює Петро Порошенко.

Але вже перед початком нашої повторної зустрічі я звернув увагу на білий

Родинне дерево — пам'ять поколінь

стандартний листок паперу, що лежав на довгому столі засідань, на якому у прямокутниках були виписані прізвища, імена і по батькові людей. І були вони пов'язані між собою прямими лініями. Угорі листка — імена наймолодших Порошенків. Родовід. Звідки і коли пішло родинне дерево — пам'ять поколінь.

А мій співрозмовник одразу застеріг:

— Не варто проводити паралелей з якимись «новими росіянами», які шукають дворянське чи інше коріння. Рід Порошенків — скромні прості сільські люди. У всякому разі, я належу до другого покоління, котре живе і працює у місті.

А з цією думкою мого співрозмовника, гадаю, погодяться усі:

— Проте кожен мусить знати, хто і звідки пішов, де його коріння.

Володимир КОРОЛЮК.

Що нового для старих?

1999 — Міжнародний рік людей похилого віку

Як відомо, Генеральна Асамблея ООН оголосила 1999 рік Міжнародним роком людей похилого віку. У концепції цього рішення підкреслюється його головна мета: привернути увагу світової громадськості до життя в кожній країні старих людей, їх індивідуального становища, відносин між різними поколіннями, зв'язку між розвитком і старінням населення. А особливе завдання — сприяти реалізації принципів ООН, практичних програм і заходів щодо соціального захисту старшого покоління.

У червні 1998 року розпорядженням Кабінету міністрів і в Україні було створено Національний комітет з підготовки та проведення Міжнародного року людей похилого віку. Очолив його тодішній віце-прем'єр, а нинішній керівник президентської служби М. Білоблоцький. На папері комітет існує вже півроку, а діла — кіт наплакав. Рік розпочався, а чіткої програми дій у нашій державі й досі немає. Про це пишуть люди до газети, йшлося і на засіданні «круглого столу», проведеному нещодавно за ініціативою Ради ветеранів України і Міністерства праці та соціальної політики.

— Президія нашої ради спільно з міністерством, — сказав у своєму виступі перед учасниками «круглого столу» голова республіканської ветеранської організації І. Герасимов, — ініціювали цю зустріч, розраховуючи на опрацювання дійових заходів для врятування старшого покоління, яке опинилося у надзвичайно скрутному становищі.

На Україні нині 14,5 мільйона пенсіонерів. Це — 28,7 відсотка населення. 26 мільйонів наших громадян живе нині нижче межі малозабезпеченості. Майже 90 відсотків ветеранів війни і праці одержують мізерну пенсію — від 37 до 70 гривень. Та й ту держава своєчасно не сплачує. Звідси масове зубожіння, голоднеча, передчасна смерть людей похилого віку. Верховна Рада прийняла ряд законодавчих актів на захист ветеранів війни і праці, Збройних сил, встановила для них пільги на медичне, житлове, транспортне та інше обслуговування, але зусиллями державних чиновників майже всі ці закони зведені нанівець — не діють.

Учасники «круглого столу» подали до уряду і президентові ряд конкретних пропозицій, які, на їхню думку, варто здійснити в Міжнародний рік людей похилого віку. Зокрема, Рада ветеранів України вважає необхідним:

— посилити державний контроль за виконанням законів щодо захисту ветеранів війни, праці і Збройних сил;

— повернути літнім людям їхні заощадження в Ощадбанку, проіндексовані на 1.01.1992 року, дозволити з цих заощаджень оплачувати житлово-комунальні, ритуальні та інші послуги;

— створити громадський фонд порятунку ветеранів та інших літніх людей;

— прийняти закон про увічнення пам'яті загиблих при захисті Батьківщини, здійснити ряд інших важливих заходів.

Численні пропозиції на захист людей літнього віку внесли також інші учасники «круглого столу», зокрема міністр праці та соціальної політики І. Сохань, керівники парламентських комітетів В. Луценко і Є. Марчук, представники громадських організацій.

З Міжнародним роком людей похилого віку, шановні ветерани війни, праці, Збройних сил!

Володимир ЧЕРКАС.

Майстра гріє не кожух, а веселий, добрий дух

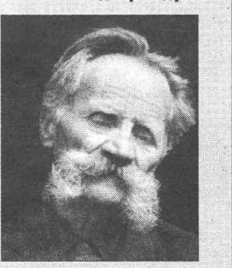

Антону Штепі, народному художникові України, різьбяреві, виповнилося цього року 95 літ! Його вітали всі — від земляків у рідній Сваричівці на Чернігівщині до самого Президента. У Києві відкрилася велика виставка творів майстра. Звісно, вона не змогла вмістити всього, чим він знаменитий. Було йому дев'ять років, коли побачив на картинці велосипед — і тут же змайстрував з дерева такий самий, і катався на ньому по селу! А потім побачив паровоз — теж на картинці — й зробив свій, з дерева, різних залізяк та гільз, що лишилися по війні. Той паровоз не потребував колії й демонструвався на сільгоспвиставці 1927 року. Музичні інструменти теж залюбки майстрував. Ну, а про дерев'яні скульптури Штепи чи варто й говорити —кожна з них є справжньою перлиною народного мистецтва. Отже, унікальний чоловік — і віком, і духом, і талантами. Лиш пенсія у нього — така як у всіх...

Григорій МЄСТЕЧКІН.

Усе життя він виправдовувався за минуле...

Я «незручний» і ніколи не був «зручним», завжди говорив різко, по-шахтарському

Його мати, залізна більшовичка, завжди ходила в чорній шкірянці і з пістолетом за поясом. Перестороги не зайва: чимало дворів у селі були розкуркулені її твердою рукою. Коли одного вечора хтось розбив шибку знадвору товстою колодою, жінка, не вагаючись, вихопила гранату і кинула у вікно.

Коли Степанові було дев'ять років, за матір'ю прийшли невідомі люди і забрали з собою. Потім дітям із батьком дозволили відвідати її у лікарні. Замість коси у руку товщиною були обстрижені пасма, а на змарнілому обличчі не лицилося й сліду колишньої упевненості. За кілька днів мами не стало. Це був 1932 рік. Починалася «велика чистка».

— Мені бабуся перед війною сказала: іди, не бійся, пройдеш і Крим, і Рим, і живим залишишся. А двох моїх братів уже так хрестила, так хрестила! Ти, каже, втонеш, а тебе вб'ють. Так і сталося, як бабуся напророчила. Один брат втонув при форсуванні Дунаю, другий — загинув у бою. А я повернувся.

Мабуть, шанс залишитися в живих доля вважала достатньо щедрим для Степана Семеновича Склярука подарунком. Бо протягом років піддавала нещадним випробуванням, не поспішаючи винагороджувати. «Прикро», — скаже потім мій співрозмовник.

На війну він пішов залізничником. Під Харковом поїзд потрапив під бомбардування. Полон, концтабір у Польщі, вавілонське стовпотворіння народів, мов і доль.

Коли фронт просунувся на захід, Степана Семеновича разом з іншими полоненими перевели на роботу до шпиталю — носити поранених. Пацієнтів прибувало з кожним днем. Але дивно — смертельно поранений ворог не викликав ненависті, хоча й залишався ворогом.

Коли всі палати й коридори були переповнені, привезли важко пораненого майора, якому негайно знадобилося переливання крові. Запаси її у шпиталі давно вичерпалися, серед медичних працівників не було жодного, у кого б знайшлася кров потрібної групи. Дивлячись на чуже понівечене тіло, в якому невблаганно згасала ниточка життя, Склярук не витримав і простягнув оголену руку: «Беріть мою!» Група виявилася саме та, збіг, який важко назвати випадковим.

— Думав, він німецький майор, — згадує Степан Семенович, — а він виявився нашим, донським казаком, який воював на боці німців. Говорив: «Я не ворог Росії, я ворог більшовизму». За порятунок віддячив мені сповна. Витягнув із табору, де я ледь не сконав, влаштував до бауера на ферму. Ваші, каже, прийдуть з дня на день, тож сиди тихо, причаїся, щоб тебе німці не пристрелили.

Уже після війни Склярук невпинно розшукував свого друга Міхеля (так він звелів себе називати), надсилав запити до архівів, навіть Гельмутові Колю написав. Після листа до канцлера в Німеччині відшукали професора, який на той час працював у шпиталі. Проте старий лікар лише розвів руками: хіба через п'ятдесят років усіх згадаєш...

Розмовляємо при свічках. Електрики в хаті немає з самого ранку. Як на біду, мовчить і телефон, чому — невідомо. Селище шахти «Трудівська» — край обласного центру. Після війни ці будиночки складали власними руками гірники, що працювали поруч. Сьогодні тут доживають віку старенькі та недужі. Багато хто роками прикутий до ліжка. Допомогти нема кому, крім таких самих сусідів. Степан Семенович — із тих, хто не втомлюється просити й вимагати за своїх ветеранів.

— Я «незручний» і ніколи не був «зручним», завжди говорив різко, по-шахтарському. А інакше тебе й слухати ніхто не буде. Недавно ховали товариша, колишнього комбрига — така людина! Приїхали на кладовище домовлятися, а там одна нам одразу: «Місць нема!» І поглядом оцінює: мовляв, що з цих візьмеш? Не витримав, схопив її обома руками та як штурхону — прямо в могилу! «Як це — для комбрига місця нема?» Скажений! Сам знайшов ділянку, сам відміряв і звелів копати. І ніхто рота не посмів розкрити. Так і поховали.

Тутешні цвинтарі давно закриті, і бідолашним старим, які так і не змогли знайти себе в новому житті, не легше відшукати місце для вічного притулку. Степан Склярук, активіст районної ради ветеранів, вважає «похоронну» проблему однією з найголовніших. Друга біда — телефони. Дякувати міському голові Володимиру Рибаку, за кабель уже заплачено, стовпи ставлять, і незабаром усі лежачі пенсіонери й інваліди війни у селищі отримають засіб зв'язку. Для цих людей телефон — далеко не розкіш.

З Марією Кузьмівною, своєю «лялечкою», як він її називає, разом уже п'ятдесят років. Познайомились у далекому 48-му, коли обидва приїхали відновлювати шахти Донбасу. Народжений у селі хлопець став гірником. Тут, на «Трудівській», у складі бригади двічі Героя Соцпраці Івана Стрельченка, не покладаючи рук трудився багато років.

— Пропонували вступити до партії. Я відкрито сказав: моє минуле ще не очищене. Комуністом бути не можу, хоча себе ним вважаю.

... Це була друга танкова армія, 35-та механізована бригада. Їх називали «чорнопогонниками»—смертниками, які кров'ю змивали провину перед Батьківщиною. «Навіщо здавався в полон?» Гіркота образи витісняла солодку радість звільнення, і змушувала визнавати злочин, якого не було.

Війну він закінчив із солдатською відзнакою — медаллю за «За відвагу». А що живий залишився — значить, так було потрібно. Німеччина капітулювала в день його народження 2 травня. Розчулений командуючий пригостив шампанським Склярука та ще одного бійця батальону. Шипуче вино приємно туманило голову, і хотілося красивого свята, і він уцілів, і кінець усьому страшному, нелюдському і жорстокому, здавалося, зовсім скоро.

Ліна КУЩ.

На знімку: Степан Склярук з онучками.

Нас витісняють навіть з власного ринку

Точка зору

16 січня 1997 року Верховна Рада України схвалила Концепцію (основи державної політики) національної безпеки України. Серед основних напрямів державної політики національної безпеки України в економічній сфері — контроль за експортно-імпортною діяльністю, спрямований на підтримку важливих для України пріоритетів та захист вітчизняного виробника.

Уже тепер Україна належить до числа країн, надзвичайно залежних від зовнішнього ринку. Так, у 1997 р. 40 % українського ВВП було реалізовано за кордоном. В Японії ця цифра становить 10 %, Польщі — 19 %, Франції — 20 %. Тобто вже зараз Україна без формального членства в ГАТТ/СОТ набагато інтенсивніше бере участь у міжнародній торгівлі, ніж багато її партнерів. Аналіз ситуації, яка складається в результаті інтеграції України у світову економічну систему, свідчить про домінування на внутрішньому ринку готової імпортної продукції при збереженні сировинного характеру українського експорту. В умовах жорсткої конкуренції на світових ринках торгові партнери України проводять цілеспрямовану політику, виходячи виключно з власних національних інтересів. Досвід останніх років чітко показав, що торгові партнери України не поспішають відкривати свої ринки для українських товарів у відповідь на створення сприятливих умов для імпорту товарів з боку України. Використовуючи складне економічне становище, торгові партнери посилюють тиск на Україну з метою відмови від державного регулювання доступу на ринок, передусім відмови від регулювання зовнішньої торгівлі. На жаль, в Україні створене економічне середовище, в якому прибутковим видом економічної діяльності є перепродаж імпортної продукції. Для подальшої лібералізації доступу на український ринок торгові партнери спираються на своїх представників в Україні і кола, які з ними тісно пов'язані, зокрема комерційними інтересами. Суспільству нав'язують думку, що Україна має заново пройти шлях економічного розвитку, починаючи з етапу накопичення капіталу за рахунок торгівлі імпортним крамом. Тим самим Україну відкидають у її історичному і економічному розвитку на межу 15 сторіччя — в епоху «великих географічних відкриттів».

Розширення обсягів імпорту ініціює також і тінізацію економіки. Про це свідчать чинники контрабандного ввезення імпортної продукції, заниження митної вартості товарів, несплата податків. Виробництво імпортної продукції, по суті, дотується з українського бюджету, коли продукція спільних підприємств звільняється від сплати податків, акцизів, не проходить сертифікацію. Тобто створюються сприятливі умови для витіснення з власного ринку українського виробника за рахунок недобросовісної конкуренції. Прибутки від імпорту спрямовуються на створення умов до ще більшого розширення імпорту в Україні. Як наслідок — відбувається деіндустріалізація держави через поглиблення кризи високотехнологічних та переробних галузей, перетворення України на постачальника дешевої сировини. При цьому формується і відповідна структура товарообміну, в якій, наприклад, експортна продукція вітчизняного машинобудування становить менш як 10% і її частка постійно зменшується.

В умовах сучасної кризи роль держави ще більше посилюється, оскільки вона мусить забезпечити підтримку національного виробника. Стимулювати експорт мають передусім податкова і кредитна політика держави через відповідне субсидування експорту, реструктуризацію заборгованості, а також створення умов для добросовісної конкуренції. Натомість в Україні податкова і кредитна політика фактично створюють перешкоди для експорту. Держава надає гарантії для товарних кредитів, стимулюючи імпорт і збільшуючи державний борг на 2,3 млрд. доларів.

Приєднання України до ГАТТ/СОТ відбувається без глибокого аналізу наслідків для української економіки від вступу до цієї організації, завчасного створення і впровадження конкретних захисних механізмів, передбачених угодами ГАТТ/СОТ.

За перше півріччя 1998 року основу українського експорту становили чорні метали та продукція з них —39,61%. Це три чверті продукції української металургії, але впродовж останніх років розпочато низку антидемпінгових розслідувань проти українських виробників металопрокату в США, Індонезії тощо. В той самий час в Україні відсутні закони, що захищають виробника від іноземного демпінгу. Відсутні також механізми захисту від субсидованих поставок. Наприклад, причиною успішного проникнення сільськогосподарської продукції з ЄС на ринок України є дотації Евросоюзу. Угоди ГАТТ/СОТ дають можливість захисту від демпінгу і субсидованих поставок. Проте ці можливості в Україні не використовуються. До Верховної Ради України поданий комплект з 6 законів, які мають захистити вітчизняного виробника від недобросовісної конкуренції, але вони є недосконалими і потребують доопрацювання. Зокрема, в проекті закону України «Про єдиний митний тариф» передбачено справляння компенсаційного мита, у разі вивезення за межі митної території України товарів, для виробництва або експорту яких прямо чи побічно використовувалася субсидія, що може бути використано проти українських експортерів і завдати їм значної шкоди.

Слід відзначити, що в Угоді про субсидії та компенсаційні заходи ГАТТ/СОТ обмеження щодо експорту відсутні. В межах ГАТТ/СОТ є можливості кількісних обмежень імпорту. Проте Указ Президента України «Про порядок застосування обмежень імпорту товару відповідно до норм і принципів системи ГАТТ/СОТ» від 27.07.96 р. за два з половиною роки так і не був застосований.

Україна в односторонньому порядку відмовилася від застосування нетарифного кількісного обмеження не тільки імпортних, а й експортних товарів (згідно з УПС можливість застосування квот для імпортної продукції з ЄС закінчується 31.12.98 р.), хоча це передбачено ГАТТ/СОТ.

Прикладом занепаду цілої галузі внаслідок неналежного державного регулювання є переробка насіння соняшнику і виробництво олії. Не реалізуються відповідні положення Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції». Фактично з України вивозиться все насіння соняшнику, а ввозиться уже готова продукція.

Держстандарт України вважає, що українська сторона також має розглядати вступ до ГАТТ/СОТ як інструмент для досягнення конкретних зовнішньоекономічних цілей, передусім підтримки конкретних галузей економіки України. Виходячи з цього, Держстандарт створив і розвиває державну систему сертифікації як технічний бар'єр для захисту внутрішнього ринку відповідно до принципів ГАТТ/СОТ. Саме тому ця система останнім часом зазнає шаленого тиску з боку окремих торгових партнерів України, імпортерів та кіл, які виражають їхні інтереси всередині держави.

Забезпечити економічну безпеку держави, реальну підтримку вітчизняного виробника можна лише через проведення єдиної державної політики, спрямованої на вихід з кризи, стабілізацію економічної ситуації. Це може бути національна стратегія економічної безпеки, яка матиме короткострокові, середньострокові і довгострокові цілі і конкретні механізми їх досягнення.

Тетяна КИСІЛЬОВА,
голова Держстандарту України.

А ще був випадок

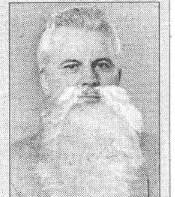

— У мене два найяскравіші спогади про зустріч Нового року. Один — з дитинства. Дід каже мені: «Ходімо, хлопче, покличемо Мороза!» І ось ніч, мороз, світять зорі, місяць, а ми з дідом виходимо на вулицю села, йдемо до клуні. Дід стоїть і гукає: «Морозе, Морозе! Ходи вечеряти!» Це для мене було якесь передчуття, сповнене романтизму, таємниці. Я стою, оглядаюся: де той Мороз, звідкіля він з'явиться?

Другий спогад — зустріч 1991 року. І не в тому навіть річ — це був перший Новий рік незалежної України. 22 грудня повернувся з Алма-Ати після Біловезької угоди, де Горбачов склав свої повноваження як Президент СРСР. То був час ейфорії, ми вірили, що в Українській державі все буде значно легше, без суперечностей. Але ми не мали досвіду, не відчували внутрішніх проблем. Вірили, що прийде незалежність, демократія і люди швидко стануть багатими. Та, мабуть, завищили свої очікування. Життя потім показало, що очікування та реалії розійшлися, і не в усіх вистачило мужності, волі, сили і духу витримати цей розрив. Нині він особливо гостро відчувається на тлі того, що деякі сили підігрівають його. Немає єдності влади, народу і ідеї.

Тому настрій у мене, скажу відверто, поганий. Але у мене є віра і надія, що обов'язково виберемося.

Це був 1932 рік. Починалася «велика чистка»

Заклики до першого дня Нового року

Хай хліборобу та гірнику будуть по кишені імпортні «тачки», а злодії та рекетири хай лазять рачки!

✓ Дніпропетровськ

Соціально захищена аптека

Благодійний фонд соціального захисту населення та соціальних програм Дніпропетровської міськради відкрив аптеку, де за зниженими цінами продають ліки й медикаменти пенсіонерам, інвалідам, ветеранам та іншим страждённим категоріям громадян. В окремих випадках безплатно «отоварюють» рецепти найбільш нужденних.

✓ Черкаси

«Лілея» квітне цілий рік

Фермерське господарство «Лілея» Івана Веретільника з Драбівського району — одне з кращих в області. Маючи у постійному користуванні близько 50 гектарів орної землі та 12 гектарів пасовищ, Іван Денисович ще орендує землю у сусідньому сільгосппідприємстві й вирощує колоскові, технічні та овочеві культури. Середня врожайність зернових у «Лілеї» — 38 центнерів з гектара, цукрових буряків — 350, капусти — 320 центнерів на круг. У господарстві власний машинно-тракторний парк, зерноток, ангари.

Починаючи з 1992 року, коли ветеринарний лікар, випускник Української сільськогосподарської академії Іван Веретільник заснував «Лілею», — господарство отримує стабільні прибутки, а кілька десятків його працівників — роботу і добру зарплату. І, звичайно, районний бюджет щомісяця поповнюється за рахунок фермерських внесків.

✓ Кіровоград

Серп чи молот?

За два роки пройшов шлях від кульмана до дослідно-промислової партії вітчизняний зернозбиральний комбайн «Лан». У наступному році трудівники одноіменного концерну планують випустити вже триста машин. Таку цифру називали на нараді з питань виробництва сільгосптехніки, що відбулася в Олександрії Кіровоградської області. Заводи місцевого концерну «Лан» того дня відвідали представники майже півсотні машинобудівних підприємств, причетних до народження комбайна. На суд численних делегацій було представлено цілу «лінійку готовності», на якій вишикувалися дослідні і перші серійні зразки сільгосптехніки, виробленої на підприємствах Кіровоградщини.

Учасники зустрічі віддали належне обраній концерном «Лан» ідеології. Олександрійці на чолі з директором «Автоштампу» Віктором Саєнком згуртували навколо себе чотири десятки занепадаючих вітчизняних підприємств. Це тепер вони комплектують комбайни усіма необхідними системами. А спочатку замовлення на кожен вузол чи агрегат робили відразу на кількох заводах, щоб потім можна було обрати найякісніший. Державні випробування, успішно пройдені «Ланом» влітку, підтверджують правильність такої стратегії.

На нараді пролунало й таке: в році, що минає, в рахунок оплати імпортної сільгосптехніки, з України вивезено 6 млн. тонн пшениці, а виростили лише 14 млн. тонн. Чи не вигідніше було б найняти на ці гроші кількадесят тисяч безробітних з серпами?

✓ Луцьк

Прийшов. Зрубав. Посадив

Упродовж останніх десяти років працівник Стеблівського лісництва, що належить Ковельському спеціалізованому лісогосподарському акціонерному товариству «Тур», Ярослав Василюк виростив більш як шість тисяч ялинок. Одну з лісових красунь, посаджених власноруч, перед Новим роком він приносить додому, святково прикрашає її. А навесні на тому самому місці садить нову. Як сказав директор товариства «Тур» Віталій Полухтович, так роблять усі лісівники їхнього підприємства. Щороку тут висаджують 8—9 тисяч молоденьких ялинок.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Роздуми

Новорічна ніч. Українське село. Двері однієї хати з гуркотом відчиняються, до кімнати ввалюються німецький солдат і гукає до господині:

— Бабка! Млеко, яйки, курка, шнапс!

Перелякана бабка:

— Та ти що, лебедику, ми самі давно такого не бачили.

— Нерозумна жінка, це все я тобі привіз! Гуманітарна допомога.

Так ось. Поки що це не наш сюжет. У Новорічну ніч 99-го таке аж ніяк не може відбуватися. Бо он він, святковий стіл. На ньому яйки, курка, шнапс — і ще багато чого «Made in українського». Якщо і трапляється тут якийсь «Uncle Bance», то випадково. На славу попрацював вітчизняний товаровиробник. Живий, курилка, незважаючи на «протекціонізм» нашенського чиновника, який керується механізмами, лише йому вигідними: підтримує годувальника за рахунок споживача і навпаки. Їхній фермер Ганс від такої наруги давно б загнувся. Наш годувальник, виходячи з настольного асортименту, не лише вижив, а, усім горе-керівникам назло, навіть загартувався.

А тепер наллємо в чарку горілки. Десь вона тут, ближче до середини столу. Можна вина або ще чогось, але так, щоб українського. У другу руку візьмемо огірка чи шмат ковбаси, чи сала з хлібом, байдуже що, аби вітчизняне. І, поки при пам'яті, — ху... Тобто за вирощене, відгодоване, надоєне та сказане. Привід як-не-як...

Усі ми під знаком Овна

Гороскопістів нині багато. Зненацька ним став і ваш кореспондент, якому небо відкрило свої секрети. Милувався він якось узимку з вікна хатинки сільським нічним краєвидом, і раптом зірки почали віщувати. Добре — під рукою трапився аркуш паперу і олівець. Вийшла якась фантасмагорія. Власне, як і усе, що відбувається тепер у сільгоспвиробництві...

Агроскоп з 1 січня 1999-го по 1 січня 2000 року

Овен. За агроскопом до цього знаку відносяться урядовці, посадовці та чиновники міністерств, відомств, обласних, районних держадміністрацій. Їм на роду написано дбати, аби Леви (див. Лев) були ситі, тоді й Овни будуть цілі. Оскільки рік вогняного Кота охмарений можливими новозмінами на «горищі» президентської вертикалі, то й перейматися своїми службовими обов'язками представникам цього знаку належить ретельніше. Овнам — головам обл- та райдержадміністрацій належить, як ніколи, організувати поповнення Пенсійного фонду, а керівній ланці МінАПК потрібно до виборів подбати про високі контрольні показники вирощеного, відгодованого та надоєного. Щоправда, не завжди варто сліпо молитися на старого кволого Лева, якому розташування зірок на небосхилі світить відходом від політичних справ. Правильно зроблена ставка саме прийдешнього року передбачає для Овна можливе просування по службі, а неправильна — навпаки.

Якщо у Новорічну ніч насниться картопля — погана прикмета: або навесні посадять, або восени приберуть.

Телець. Вам, тваринники сільгосппідприємств громадського сектора (у народі — колгоспів), наступного року зірки обіцяють полегшення. У зв'язку з виборними процесами деінде і час від часу навіть зароблене вашому братові платитимуть на півроку раніше, ніж очікувалося. Одного дня в годину післяобіднього доїння на фермі зненацька з'явиться хтось із Левів зі свитою. Не варто тоді одразу кидати бідона і терміново шукати хліб-сіль — такого добра у нього вистачає. Якщо Лева величають Леонідом Даниловичем — не лякайтеся. Він приїхав допомогти. Корів, щоправда, не доїтиме. А от про зарплату, яку зненацька роздавали саме в ніч перед його візитом, обов'язково поцікавиться. Потім, звісно, поагітує за нині діючого конституційного гаранта — не без цього. Наобіцяє усілякого добра повну жменю на випадок переобрання і поїде пропонувати себе іншому електорату. Нічого не поробиш — така у нього служба.

Якщо напередодні прийдешнього року вам насниться картопля, а також ферма, надої, безгрошів'я та інші реалії життя — нічого дивного. Просто ви працюєте дояркою.

Близнята. До цього знаку згідно з агроскопом належать усі без винятку керівники колективних господарств (у народі — голови колгоспів, радгоспів, спецгоспів та інших -госпів). Якщо ви підпадаєте під цю категорію, 1999-й — ваш рік. По-перше, зірки віщують державну грошову амністію, тобто боргову реструктуризацію та «податкові канікули». По-друге, гарантують державну підтримку: на село, у зв'язку з виборними процесами під врожай на вигідних умовах надходитимуть пально-мастильні матеріали, добрива, техніка та інші необхідні ресурси. По-третє, обіцяють «наїзди» з добрими намірами Левів усіх мастей, не байдужих до голосів сільського електорату. Тут важливо не розгубитися, гарно звіра зустріти, добре провести, підтримку пообіцяти і, головне, вчасно щось попросити.

Окрім Левів, зірки радять представникам цього знаку активно заручатися підтримкою Овнів, тобто урядовців та посадовців, не забувати про Раків — податківців, і обминати тих Козерогів (за знаком — підприємців), яким заборгували. З боку останніх передбачаються «наїзди» з недобрими намірами.

Якщо раптом Близнятові в Новорічну ніч насниться, що він уже не керівник господарства (а третього будинку так і не звів) — не треба впадати у відчай. Варто, поки при посаді, розпочати здійснювати омріяне. 1999-й — рік котеджів, грошей і закордонних поїздок для вас і ваших рідних. Це у випадку, якщо не будити у Левові і, навіть, в Овні звіра.

Рак. Для податківців, працівників різних контролюючих органів та інших представників цього знаку рік, що надходить, виявиться не надто сприятливим. Скрута прийде до них через уведення на селі з 1 січня фіксованого податку. Відтоді занудьгують Раки, бо коштів стригтимуть менше і для себе, і для казни. Ще один негаразд, який переслідуватиме знак упродовж усього наступного року — безробіття. Про це віщують не лише зірки, а й можновладці, які пригрозили скоротити «податкове плем'я» мінімум удвічі. А хто втримається при доходній справі й надалі — потерпатиме від пікантної ситуації. З одного боку, напередодні виборів легітимний Лев відганятиме Раків від Тільців, Близнят, Дів, Терезів та Риб, тобто товаровиробників та переробників, а з другого — утискатиме за те, що мало «настригли».

«Зелень», так щоб багато, прийдешнього року Раки здебільшого бачитимуть лише уві сні. Доведеться масово користуватися валютними заначками і сподіватися, що опісля виборів усе повернеться на круги своя.

Лев. Вам, Леви, тобто президент та кандидати на цю посаду, зірки віщують вояжі на периферію: численні зустрічі з аграрниками, фотографування на фермах з доярками, братання з механізаторами, ручкання з головами колгоспів та інші притаманні виборчому марафону речі. Прийдешній рік пов'язаний з великими фінансовими витратами. Втім, грошові неприємності представники цього знаку, як завжди, мужньо здолають. Позичкодавці та співчуваючі знайдуться, вірогідно, серед Козерогів (підприємців), Скорпіонів (представників міжнародних фінансових структур), а можливо, якась бананова республіка підсобить.

У Новорічну ніч краще взагалі не лягати — а то таке насниться...

Упродовж року час від часу трапляти муться напади політичної зіркової хвороби. Тоді варто пам'ятати: вас, Левів, багато, а геніальний — один. Лев Миколайович Толстой.

Діва. Під цим знаком, за агроскопом, живуть землероби колективних підприємств. Люди, треба зазначити, самовіддані, на всі руки майстри і незамінні. Кожен з них у президенти — хоч зараз, і якщо треба, навіть безплатно покерує державою. А от президент розкидати гній, копирсатися в землі або повзати попід трактором навіть за великі гроші не стане.

Представникам цього знаку рік обіцяє послаблення і навіть ділові пропозиції: вірогідно, пропонуватимуть якогось бартера в обмін на голос на виборчій дільниці. Брати варто не роздумуючи — бо коли ще щось даватимуть.

Зірки віщують дівам багацько трудових буднів і хліборобських звершень. Проте провідною проблемою в наступному році й надалі залишатиметься фінансова. Позичкодавці, коли і знайдуться, то лише сусіди, якщо в них буде що позичати.

Якщо вам наснилися прибутки, державна підтримка, нові трактори і комбайни, розкішний будинок, а коли прокинулися — все це у вас є, значить, ви хлібороб не наш, а закордонний.

Терези. Працівникам переробних підприємств зірки віщують збагачення. Заборгованість у зарплатах поволі погашатимуть —лише торби вчасно готуйте. Вам, робітники цукроварень, платитимуть солодким піском, хлібокомбінатів — борошном, олієнь — олією та шротом, молокозаводів... — ну, самі знаєте.

Обов'язково здибаєтеся з якимось Левом живцем. А може, й з усіма. По черзі. На вашому виробництві вони зустрічатимуться з колективом, поважно розгулюватимуть у білих халатах цехами. А потім, дивуючися такому занепаду, державній безхребетності та незавантаженості потужностей, багатозначно підніматимуть персти своїх правиць і здивовано виголошуватимуть віткопомне: «Так тут же без державної підтримки не обійтися!». І гасло «Політику протекціонізму — у життя» пронесуть через увесь виборний марафон.

Думки про безгрошів'я женіть — краще перейматися чимось приємним. Приміром, тим, що виробляєте потрібну продукцію, а відтак ви — надія і опора держави.

Скорпіон. Вам, представники міжнародних фінансових структур, зірки віщують ускладнення. Леви, до яких ви прихильні, будуть, м'яко кажучи, вводити вас в оману. З одного боку, запевнятимуть, що сприяють поширенню та запровадженню на теренах України вашої непопулярної в народі політиці, а з іншого — обіцятимуть електорату послати вас під три чорти разом з кредитами.

І стережіться. Дуже вже ті українці хитра нація, а тутешні можновладці свого слова дотримують аж ніяк не завжди. Тому халепа на кштальт «Stand by» — гуд бай, тобто кредити взяли, а потім ні коштів, ні процентів, цілком вірогідна. Хоча в Україні вам завжди раді — звісно у тому разі, коли ідете не з порожніми руками.

Отож запровадження в Україні купівлі-продажу землі вам тільки снитиметься.

Стрілець. Експортери-імпортери сільгосппродукції! Кріпітеся! Тим, хто ввозить сюди товари, «світять» митні обмеження, усілякі квоти. Це напередодні виборів Леви піклуватимуться про захист внутрішнього ринку. І хто вивозить — тим небо також віщує проколи. Експортувати не завжди щось знайдеться, бо врожай в Україні, як завжди, зберуть середній: менший, ніж минулий, та більший, ніж наступний.

Козеріг. Панове численні підприємці від АПК. Зірки навіщували вам лише дві речі. Перше, доведеться «башляти», тобто об'єднати свої фінансові зусилля на підтримку когось із Левів. Друге, не варто дерти з товаровиробника сім шкур — вона у нього одна. В натурі.

І ось. У Новорічну ніч декому насняться розборки, сек'юріті, бомби під «мерсами», хабарі, небо у клітинку та інші дурниці.

Водолій. Законотворці у виборний рік сваритимуться і навіть чубитимуться. Здебільшого, через розбіжності інтересів у лавах тих, хто литиме воду на свій млин, і тих — хто на чужий. Можливі розколи у фракціях. Деякі з партій у кулуарних бесідах отримають навіть статус роз'єднаних.

Багатовекторний погляд парламенту на питання: як селу далі жити-виживати стане ще багатовекторнішим.

Якщо в Новорічну ніч насниться сесійна зала, де ви в черговий раз долаєте чергове вето президента на черговий закон про чергове подолання кризи в агропромисловому комплексі — тисніть слід лише свою кнопку.

Риби. Фермерові знову битися наче риба об лід. З одного боку, сам легітимний Лев обіцятиме їм усіляку президентську підтримку. З другого, господарям приватних гектарів і надалі не вистачатиме тих гектарів, кредитів... Як завжди, доведеться приховувати центнери...

Окрім усього вищесказаного, снитимуться потрощена техніка, купа роботи, робота та недобори. А так, щоб у затишне, наприклад, Канари або хоча б Золоті піски Болгарії, — не з фермерським щастям.

Із зірками спілкувався **Валерій ДРУЖЕНКО.**

Під святковим столом

Фермерство

Економічний злет і занепад баби Ліди

У Київ Лідія Теліженко, 66-річна фермер з Житомира, збиралася з декількох причин. По-перше, треба було передати Леоніду Кучмі листа, написаного пенсіонерами сіл Глибочиці, Вересів, Свитина. У ньому — і про пенсію, яку не виплачують, і що нема за що хліба купити. До всіх бід — скасували для тамтешніх пенсіонерів безплатний проїзд у громадському транспорті. По-друге, дуже вже потрібен Лідії Іванівні комбайн, якого вона сподівалася «виходити» у високих аграрних кабінетах. Благо, незабаром у столиці з'їзд асоціації фермерів. Лідія Теліженко фермерствує — ще й слово таке у нас рідко вживали. Кому як не їй їхати від Житомирщини. Спочатку нові господарі землі на обласній конференції так і визначили. А потім щось там не заладилося — переграли, і до списків делегатів вона не потрапила.

Як баба Ліда до Президента їздила

Лідія Іванівна взула валянки, підв'язала куплену ще в брежнєвські часи шубу потертим поясом і самотужки поїхала на зустріч з гарантом Конституції.

— Поки шукала той Український дім, — розповідає, — де проходив з'їзд фермерів, на якому засідав Президент, на подію спізнилася. Коли підійшла — охоронці вже взяли будинок в «облогу». «Зараз не можна, — кажуть, — після другого акту зайдеш».

Покрутилася баба Ліда — не прорватися. У другій половині дня нарешті пробилася, та Леоніда Даниловича вже й слід прохолов. «Виступив і поїхав», — пояснили колеги-фермери. Лист з підписами селян довелося залишити у приймальні якогось високого кабінету, де послання обіцяли неодмінно передати адресату. Не допомогли у столиці й з комбайном. Коли пояснювала, що має п'ятнадцять гектарів і дев'ять з них засіває зерновими, а тому якийсь агрегат, хоч старенький, хоч поламаний — син полагодить, — але так, щоб у кредит, їй конче потрібен — посадовці лише руками розводили. Так і повернулася прохачка додому майже ні з чим.

Як баба Ліда «Запорожця» купувала

...Лідія Іванівна живе у місті. Як кажуть, «на етажі». Серед сімейних реліквій — любительські фотознімки. Один для баби Ліди — особливий. Поблизу дров'яного сарайчика — «Запорожець», а на передньому плані позує перед об'єктивом перший баби Ліди бичок. Здавалося б, нічого дивного. Вона — іншої думки. Бо той знімок — нагадування про старт, про надії. І справді, приватне господарство Лідії Іванівни колись процвітало. І збут продукції був, і прибутки вона мала. Це у вісімдесяті. Навіть землі тоді ще у неї не було. Гектари тепер є. Але від них лише проблеми та розчарування. Начебто і трудиться вона з ранку і до зірочок, і сини землю доглядають, і невістка. А від того клопоту — самі збитки.

Працювати баба Ліда вміє. Жодних сумнівів. Якщо сапати — завжди в лідерах, а сіно косити — буває навіть тепер чоловікам фору дасть. У Вересах, де розкинулися її землі, це кожен підтвердить. Сама на тракторі їздить і на автомобілі може. Якщо ремонтувати техніку чи будувати що — роботи не цурається. Усі у фермерському господарстві під нею ходять. Авторитет.

Те, що і земля до неї прислуховується, і люди, Лідія Теліженко пояснює етапами своєї біографії. Трудитися вона почала з десяти років. У колгоспі «Передовик», що аж в Алтайському краї, куди батько перед війною поїхав спецпереселенцем цілину піднімати. Пам'ятає, як ходила біля віялки, як волів водила, а жінка — за плугом, і як з бункера «Сталінця» зерно виштовхувала. За щоденну роботу не платили, лише годували: давали мисочку баланди — води з наколоченим борошном, а за перевиконання норми — дві ложки меду. Потім був Ташкент. Навчалася у ФЗО. Далі — довгі роки роботи прядильницею на текстильному комбінаті. За працьовитість її поважали. Все закликали до КПРС вступати. Та коли семеро дітей — хіба до партійних обов'язків. І все-таки за трудові здобутки її відзначили — виділили (за гроші, звичайно) Лідії Теліженко поза чергою «Запорожця».

Як баба Ліда військовиків підгодовувала

Коли вийшла на пенсію — перебралася на Житомирщину. Чоловік з дітьми полетіли літаком, а вона вирушила до України за кермом того самого авто. Власне, від пришестя на батьківщину і починає баба Ліда відлік своєї трудової біографії на ниві приватного господарювання в агропромисловому комплексі. Попервах доволі успішного.

— Приїхала, — розповідає, — відчуваю, без роботи не можу. А в гаманці й тридцяти рублів не набереться. Позичила у сусідів сімдесят — дві свинки купила. Поросят від них продала, придбала бичечка, а там і теличку.

Поволі тваринницький «комплекс» цілеспрямованої жінки поповнився дев'ятьма дійними коровами, тридцятьма овечками плюс бички, яких брала на відгодівлю. Справу пенсіонерка поставила на широку ногу. Худобу домовилася випасати на аеродромі.

— Міцніше прив'язуйте, — казав, бувало, хтось із командирів. — Дивіться, щоб хвости машинам не повідривали. І «міни» вчасно прибирайте.

«Міни» за так збирали місцеві городники — на добрива. А аеродромні вартові щодня отримували трилітрову банку молока. Заодно дивилися, щоб худобу ніхто не поцупив.

Як баба Ліда куркулихою стала

Схема реалізації продукції також була відлагодженою. Доморосла тваринниця час на базарі не гаяла. Молоко постійним клієнтам розвозила ввечері по домівках (ось коли «Запорожець» у пригоді став). Додатковий сервіс, який вимагав бензину, коштував бабі Ліді ще трьох літрів молока на добу. Натомість відлагоджений механізм утримання-реалізації давав можливість розводити кроликів. Усього пенсіонерка здала 450 шкурок. Одне слово, і на українській землі Лідія Теліженко стала передовиком виробництва. За що і відповідні грамоти має, а одного разу голова облвиконкому розпорядився продати їй дефіцитного тоді «Москвича». Відтоді бабу Ліду почали називати куркулихою. І не лише поза очі. На це вона неодмінно відповідала: я тружуся.

— Грошей на книжці в мене, — веде далі Лідія Іванівна, назбиралося чимало. А під час інфляції жодної копійки не пропало. Моя бабуся добре пам'ятала ті часи, як гроші перетворювалися на макулатуру. Дитиною я була, коли вона наказувала триматися землі й довіряти тільки їй. Усі заощадження я вклала у фермерське господарство — купила 22 тисячі штук цегли, 10 панелей перекриття, 200 листів шиферу, 30 кубів дерева, два ящики скла — всього й не перелічити, бо залишилося в мене після того ченджу 50 рублів. Отож маю поблизу свого поля фазенду — хату 7 на 4,5 метра, добротний сарай. Щоправда, землі я просила 55 гектарів, а дали лише 15. Не розженешся. В мене свій трактор МТЗ, два причепи, плуг, культиватор, косарка, сівалка, гноєрозкидач. От тільки немає комбайна. Адже боялася кредиту, як атомної війни. Навіть було наважилася взяти, але потім щось у голові перемкнулося. А тепер роками мучуся: зораю, засію, а збирати немає чим.

Лідія Теліженко і тепер за гектари воює. Розмірковує так: «Є закон відвести півсотні гектарів — нехай дають. Комбайн все одно колись та з'явиться. У мене три сини. Навкруги безробіття, а мої працюватимуть. А то он молодший за чотири дні усе поле зоре, скультивує, ще за два засіє, і сидить».

Як баба Ліда з системою воювала

Бабу Ліду задавила система, що водночас почала руйнуватися, тріщати по швах і жити за рахунок таких, як Лідія Теліженко. Десь на початку дев'яностих відпрацьована пенсіонеркою схема не витримала і дала збої. Тоді вже була земля, і «Москвича» довелося продати, щоб засіяти поле ячменем. «Запорожець» згнив, і Лідія Іванівна, не маючи засобу пересування, почала контактувати з молокозаводом. Раз їй за здане на переробку молоко заплатили, другий. А в 93-му не дали грошей за три місяці. На запитання «Чому?» відповіли: «У нас робітникам немає чим платити». А в іншому кабінеті порадили по-дружньому: «А не здавайте, їдьте на базар!». Не здавала, хоча й на ринку не стояла. Бо земля вимагає рук. А ще — грошей. Худоба поволі йшла під ніж. Навчена гірким досвідом, продавала її у живій вазі. Якось було відправила бичків на м'ясокомбінат. «Почекайте тут, — попросили, — ваше м'ясо звідси вийде». Везла баба Ліда чотиристакілограмову худобину, а отримала одні кістки. Кожен по куску відрізав...

Не заладилося і з землеробством. Першого року, коли поле виділили, засіяла частину площ кукурудзою. Тільки тоді зрозуміла баба Ліда, що значить господарювати на гектарах, коли світ об'єднався проти неї. Іноді здавалося, що на її лан за качанами пів-Житомира на велосипедах з'їжджається. Одного разу впіймала в полі чужака — зробив з коси здоровенного ножа, качани зчесує і до багажника машини зносить. «Кричи, кричи, — погрожує, — зараз перестанеш». Сини прибігли, один з вилами, другий з палицею. Відігнали. Вирішила тоді не чекати, доки визріє, а на силос косити. Найнятий у колгоспі К-150 й половини лану не пройшов — зламався. Іншої техніки так і не знайшли. Довелося вручну качани вилами і корів запустити, щоб хоч листя пооб'їдали. А через те, що півтора гектара кукурудзяних сторчаків на полі зазимували, районне начальство почало в неї землю забирати. Відстояла.

І наступний рік видався «чорним». Пропав ячмінь. Так і не дали у КСП комбайна, хоч син на власному тракторі за нього у колгоспі п'ять днів відпрацював.

— Пішла на поле, обняла той ячмінь, проплакала над ним, а потім і кажу синові: давай стягувати, взимку будемо курам та коневі товкти.

* * *

Зовсім неприбутковим стало її господарювання. Продасть продукцію, а грошей вистачає хіба що на валянки, куфайки та галоші для всіх. Але обсівалася баба Ліда і цього року.

— Добра озимина в зиму ввійшла, — розповідає. Та каже це якось невесело. Мабуть, знов згадала про комбайн...

Галина КВІТКА, Олексій КАВУН.

Анекдот до теми

*Професор запитує студентів-медиків:
— Чий це скелет?
— Фермера! — відповідають ті хором.
— Чому?
— М'ясо здав, яйця здав, вовну і шкіру здав — самі кістки й лишилися!*

А ще був випадок

— Коли я працював міністром юстиції, вийшли з друзями надвір, на вулицю Горького, аж раптом молодь, проходячи мимо, почала кидати сніжками одне в одного, а потім і в нас. Мене повалили в кучугуру снігу. А тоді хтось тверезіший гукає: «Глянь! Це ж ми міністра юстиції виваляли, як Діда Мороза!».

Заклики до першого дня Нового року

— Хай державні мужі всіх рівнів пам'ятають: де булава, там потрібна голова, а не ота частина, якою кінчається спина!

Хіт-парад скандалів і трагедій

Інформаційне агентство ІТАР-ТАКС опублікувало список найважливіших подій минулого року. Напередодні 1998-го «ГУ» вже публікував подібну інформацію: найважливішою подією 1997 року було названо клонування ягнички Доллі. Цього разу «поза конкурсом» — глобальна криза фінансової системи. Узявши початок в Азії, ця криза перекинулася на весь світ, серйозно підірвавши економічне становище багатьох країн.

За цією подією у списку 10 головних міжнародних новин 1998 року йдуть:

✔ конфронтація ООН—Ірак, апогеєм якої стала військова операція США і Великобританії проти Багдада;

✔ сексуально-політичний скандал у Білому домі;

✔ загострення ситуації навколо сербського краю Косово, де сталися кровопролитні бої між озброєними формуваннями албанських сепаратистів і силами безпеки Сербії;

✔ запуск перших елементів міжнародної орбітальної станції;

✔ арешт у Лондоні колишнього чилійського диктатора Піночета, що викликав бурхливі дебати у Європі та країнах Латинської Америки про долю диктаторів і право демократичних країн притягати їх до відповідальності за вчинені злочини;

✔ ядерні випробування Індії і Пакистану, які загострили проблему контролю за поширенням ядерної зброї;

✔ прихід до влади у ФРН, після 16 років правління християнсько-ліберальної коаліції на чолі з Гельмутом Колем, коаліції Соціал-демократична партія і «Союз-90», очолюваної Герхардом Шредером;

✔ ураган «Мітч» у країнах Центральної Америки, внаслідок якого загинули більш як 30 тисяч осіб і понад 3 мільйони — втратили домівки;

✔ відставка президента Сухарто і різке загострення суспільно-політичної ситуації в Індонезії.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Людина у футлярі, або Кращий чиновник-98

Казали: саду цвєсть?

Без чиновника держава — як дерево без гілки. А без гілок яке дерево плодоносить?! Отож ми вирішили провести серед народних депутатів бліц-опитування на тему: кращий чиновник-98.

І не тому, що їм видніше, а тому, що вони здебільшого відбивають позицію виборців, тобто нашу з вами позицію.

Почали розпитувати — й одразу ж пошкодували. Бо відповіді доброї півсотні чоловік засвідчили, що колоди в оці ми якраз і не помічаємо. Звісно, консенсусу по кандидатурах ми не чекали, але повною несподіванкою виявилася неготовність респондентів висловитися по суті. Абсолютна більшість опитаних депутатів потребувала часу на роздуми. Хоча, щоб полегшити завдання, ми запропонували також назвати «кращого чиновника» в іронічному розумінні. Так ось, претендентів на цю номінацію (з лукавинкою, за висловом Віктора Пинзеника) назбиралося б — хоч греблю гати. З Пинзеником згодні В'ячеслав Чорновіл, Наталія Вітренко, Ігор Юхновський та інші. Але, як з'ясувалося, від іронії до серйозного — лиш крок. Одні, скажімо, всерйоз називали «зубром бюджетної політики» заступника міністра фінансів Станіслава Буковинського. А інші, пам'ятаючи його постать за спиною Ігоря Мітюкова в урядовій ложі парламенту, порівнювали Буковинського з громовідводом. Наталія Вітренко кепкувала над колишнім керівником адміністрації Президента Кушнарьовим («пуп землі, мильна булька») і сипала компліменти Михайлові Рябцю («заправжній законник»).

Іронія — тонка річ. Віктор Суслов з незворушним обличчям записав у позитивні герої року спочатку Валерія Пустовойтенка, а в іронічно-позитивні —Миколу Азарова, головного податківця країни. Але тут же поміняв їх місцями. І пан Азаров так врятувався від сухого рахунку не на свою користь. Чимало позитивних балів набрав нинішній глава президентської адміністрації Микола Білоблоцький (за досягнення політичного перемир'я в Одесі, як висловився представник «зелених» Сергій Москвін).

Але здобутки решти номінантів переважив внесок глави Нацбанку Віктора Ющенка у боротьбу за стабільні гроші. Однак чимало народних депутатів вагалися записувати Віктора Ющенка в чиновники, бо, мовляв, класичний чиновник є представником виконавчої влади держави. А ми ловили себе на думці, що Віктор Ющенко не може бути «чиновником» зовсім з іншої причини, захованої далеко в надрах суспільної свідомості. Адже нам важко уявити високопоставленого вітчизняного чиновника, котрий, як Ющенко, запросто шукав би на базарі якісь дрібнички для дому й водночас з'являвся на вечірніх раутах у запонках. Тобто Ющенко (попри любов до запонок та інших інтелігентських штучок) усе-таки трішечки доступніший. А наш пересічний чиновник у широкому розумінні слова залишається людиною у футлярі, що й показало наше експрес-опитування, яке, зрештою, мало що прояснило. Чому, скажімо, попри невисокі заробітки, чиновник не протестує? Чи не тому, що його задовольняють нинішні реалії?! Коли під прапором боротьби за державні (читай — народні або вітчизняного товаровиробника) інтереси він виконує роль бюджетного регульовальника пільг, преференцій, дозволів і винятків. Останнє дає йому право на винятковість своєї історичної місії — ані на йоту менше.

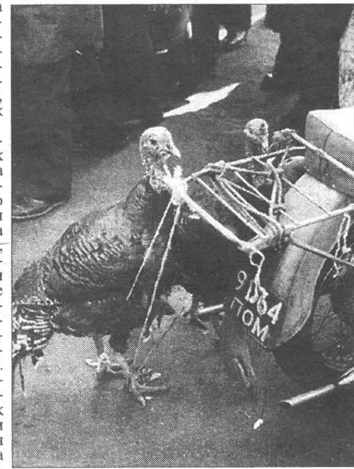

Ось чому легше в нашій державі провести конкурс красунь, аніж конкурс чиновників! (Хоча більшість з них числяться в номінаціях «Людина року», але то вже інше питання...)

... Якщо все-таки держава без чиновника — це дерево без гілки, то за гілками потрібен хоч якийсь догляд. А передусім гілкам потрібне сонце, а не футляр. Бо, може статися, коли скомандують (за Маяковським) «Саду — цвесть!», то нічому буде цвісти...

Віктор ТЕРЕН.
Фото Володимира МАРТИНЕНКА.

Нам би ваші проблеми

Раніше проголошеного 2000 року настане нульовий?

Лише рік залишився до настання комп'ютерного «Армагеддону». 31 грудня 1999 року о 23 годині 59 хвилин 59 секунд станеться... А що, власне, станеться? Цього не знає ніхто. Висловлюють різні версії, але що станеться у момент, коли замість раніше проголошеного 2000 року настане нульовий, людство дізнається постфактум, або ... не дізнається ніколи.

Звичайно, є у світі країни, де супертанкерами керують суперкомп'ютери. У цих країнах інші, не менш складні системи, відають нарахуванням пенсій, керують лініями електропередач, контролюють порядок оподаткування, керують засобами ППО та іншими дорогими механізмами. І для цих країн збій комп'ютерів може мати важко передбачувані, вельми неприємні наслідки. Найпростіший приклад: Джон Сміт, який народився 1903 року, в 1999-му одержуватиме пенсію на підставі свого поважного віку, обчисленого машиною так: 99 - 03 = 96 років. Однак рік по тому та сама машина легко обчислить його вік: 00 - 03 = -3, тобто Джонові Сміту до народження залишилося три роки, а коли так, то пенсія йому не належить. І бідному дідусеві доведеться витратити зо два тижні, щоб одержати свої кревні. Якщо непевне залицяння президента до практикантки може стати приводом для імпічменту, то можете собі уявити, чим закінчиться для будь-якого керівника затримання виплати пенсій мільйонам співгромадян? Гадаю, жодний розсудливий західний політик не погодиться на такий експеримент. Але це все там, у них, далеке і якесь не дуже зрозуміле.

Що ж до тієї частини суходолу, на якому ми з вами живемо, то справа тут дещо інша. У нас є підстави вважати «проблему 2000 року» псевдопроблемою. Якщо навіть допустити, що на наших теренах наслідки майбутньої катастрофи якось позначаться, виникають сумніви, що це хтось помітить. Яка різниця пенсіонерам і бюджетникам, через що їм затримують виплати? Та й екіпажам наших кораблів, заарештованих у різних портах світу за борги вже зниклих фірм? А можливість перебоїв енергопостачання у Південній Дакоті — то дитяче лепетання порівняно з нашими «віяловими» вимиканнями. Мені здається, що й короткочасні утруднення з передаванням інформації через Інтернет ніяк не позначаться на якості роботи кормороздавача на фермі КСП «Берегове», надто коли зважити, що він давно не функціонує. Є, щоправда, атомні реактори, нафтопроводи та інші екологічно неоднозначні споруди. Тут краще не експериментувати! Та, скоріш за все, світова спільнота нам допоможе у розв'язанні питань безпеки таких об'єктів. Вона в цьому також зацікавлена, інколи здається, навіть більше за нас.

Зізнаюсь по секрету, я вже кілька разів моделював ситуацію, виставляючи в себе на комп'ютері критичний час. 2000 рік наставав без ускладнень, і ніхто не скаржився на негативні наслідки мого безвідповідального експерименту. За нерозвинутості інформаційних систем і комунікацій у рідній державі, можна сміливо радити керівництву країни повторення згаданого експерименту, результат, певен, буде аналогічний моєму.

Олег ДЕНИСОВ.

Що таке Сингапур?

До редакції завітав львівський поет Назар Гончар, автор найвідомішого і найкоротшого віршованого трактату про поетичну творчість:

А рима
дверима
гуп!

Назар повідомив про свій намір започаткувати у Львові з 1999-го року Міжнародний поетичний фестиваль «Сингапур-пур». Дата проведення 19—24 серпня (під знаком Лева!), та й слово «сингапур», якщо звернутись до санскритських коренів, означає «місто Лева». Генеральним координатором фестивалю буде сам Назар Гончар, а до творчої й матеріальної співучасті він закликає усіх бажаючих, у тім числі й львівського міського голову Василя Куйбіду, котрий теж, як відомо, віршує. Хочеться сподіватися на успіх благородного задуму.

На знімку Сергія КОВАЛЬЧУКА: Назар Гончар.

На Новий рік

новий! новий,
та щось не дуже.
не дуже, а таки новий.
і я, радіючи, сумний.
а ще і мудрий, і дурний.
байдужий, але
небайдужий.
і таке інше.
таке, але інше.

Назар ГОНЧАР.
Львів.

Соллаль у Країні вранішньої роси

Напередодні Нового року журналістка «ГУ» несподівано для себе опинилася у Південній Кореї

Добрий день, мої рідні! Завтра ви зустрічатимете Новий рік — і я вам заздрю. Люблю святкувати його вдома, але нині сиджу в сеульському готелі, за календарем — зима, а за вікном осінь. Ні тобі морозу, ні снігу. Новорічні ялинки вже розібрали й сховали до наступного року. Так, ялинки — штучні, бо вони тут практично не ростуть, і завезені живі «іноземки» коштують понад сто доларів за штуку. А вже заховали, бо корейці-християни встановлюють ялинки ще наприкінці листопада, за місяць до Різдва. І 26—27 грудня гірлянди вимикають, іграшки знімають, а Дід Мороз (який тут називається на американський манер Санта-Клаусом і дуже відрізняється від нашого розрізом очей) знову вирушає до Лапландії.

Календарний Новий рік, себто 1 січня, у Південній Кореї не таке вже й велике свято. Хоча офіційно цей день — вихідний. Але часто чоловіки вечір 31 грудня проводять не в колі сім'ї, а з колегами в ресторані чи барі. Є й інший варіант: родина збирається за одним столом в домі старшого брата. Але на цьому столі немає суто новорічних страв — повсякденна корейська кухня. Традиційна «кімчі» (замаринована зі спеціями капуста, яку без води не кожен європеєць з'їсть), маринована ріпа (навпаки, не гостра, а солодкувата), томатний сік, теж солодкий, бо помідори в Кореї вважаються фруктом, в обов'язковому меню рис і м'ясо. Ну й, звичайно, «сочжу» — 25-градусна рисова горілка. О 12-й ночі (у Києві буде лише 17-а година дня) корейське телебачення передаватиме удари сеульського дзвону. Право вдарити у цей дзвін належить найпочеснішим громадянам країни, і не обов'язково 12 разів. Так, цього року пролунає 32 удари, але від чого ця кількість залежить, з'ясувати не вдалося.

Може, комусь видасться, що в Кореї не вміють святкувати — це не так. Просто справжній Новий рік сюди приходить з Місяцем, наприкінці січня — початку лютого. І вже тоді «Соллаль», так називається це свято, відзначають на загальнодержавному рівні. Хоча далеко не кожен кореєць знає, на який саме день випадає Соллаль. Коли ми поцікавилися у свого перекладача Парка (він любить називати себе Пашею), якого числа це буде наступного року, він довго рився у шухлядах, а потім витяг календар, де цей день просто позначений червоним кольором. Саме так більшість корейців дізнаються, коли завершується панування одного звіра і починається — іншого. Для тих, хто не має під рукою корейського календаря, повідомляю: 16 лютого могутнього тигра вижене заєць. Білий, з вушками та маленьким хвостиком.

До зайців у Південній Кореї особливе ставлення. По-перше, ні зайчатини, ні крільчатини у національній кухні немає. Але зайця ви можете побачити у корейському домі: він живе собі у кліточці, гризе морквинку, не завдаючи багато клопоту господарям, які мешкають так само у малогабаритних квартирах. Сплять на підлозі. Отож, уявити, що поряд спатимуть собака чи кіт, важко. Тому котів і собак, які є майже в кожному українському домі, тут можна побачити хіба що в зоопарку. А «тонке» — особливу породу собак — ще й на столі: кулінарна любов корейців до «друга людини» всесвітньо відома.

Але щось я не про те. Адже настає Рік Зайця. Вважається, що людям, які народилися в цей рік, наступного дуже пощастить. Корейці ставляться до таких прикмет дуже серйозно. Вас ніколи не запитають, якого ви року народження: вік людини тут рахують не з дня появи на світ, а з моменту зачаття. Але завжди поцікавляться, що ви за звір. «Заєць?» «Заєсь, заєсь...» Тутешні астрологи за будь-якої економічної кризи без заробітку не залишаться. Без їхньої поради жоден кореєць і не одружиться, й ім'я дитині не дасть, і жодну важливу справу не почне. Але якщо в нашій країні надають значення «новорічному» вбранню, стравам, опівнічному іржанню, гавканню чи кукуріканню, то корейці таким дріб'язком голову не забивають.

Як розповіла знайома українка, що вийшла заміж за корейця і вже вп'яте зустрічає Соллаль, у святкові дні родина збирається разом у батьківському домі. А оскільки діти часто живуть у різних містах, держава виділяє три вихідних, аби всі могли вчасно дістатися до батьків. Одягають національне вбрання. На порозі батьківського дому діти стають на коліна і вшановують батьків новорічними подарунками. А ті обдаровують онуків. Коли всі зберуться, сідають за стіл. Але не опівночі, а зазвичай зранку. Отоді й подають специфічні новорічні страви, як-от, традиційний рисовий суп «токук», що символізує довголіття, отож всі намагаються з'їсти його до останньої ложки. Потім — карнавали, феєрверки, гуляння. Ті, що дотримуються старих звичаїв, починають шукати мости. Вважається, що коли перейдеш міст стільки разів, скільки тобі літ, то наступний рік буде щасливий. Хлопці запускають в небо повітряних зміїв, загадуючи бажання. Якщо змія підхопить вітер, то бажання обов'язково збудеться. Дівчата гойдаються на гойдалках: звичайні дошки на лантухах з рисової соломи. За старих часів, коли дівчат цілий рік тримали зачиненими у батьківському домі, ці гойдалки були єдиним виходом у світ.

Ну, а що роблять ті, хто вже поховав батьків? Вони йдуть на

цвинтар, і тоді Новий рік стає й трохи сумним...

Сподіваюся, що Соллаль я вже зустріну дома. А 1-го числа, коли ви питимете «Шампанське», я буду вже бачити перший у 1999-му році сон. Але нестерпно хочеться сидіти цього дня вдома, в білому пухнастому светрі, жувати моркву й капусточку, а як на Хрещатику почне бамкати годинник — натягти на голову заячі вушка і навприсядки пострибати трохи по квартирі. Не дай, Боже, стріляти з хлопушок, бо Заєць злякається і втече. Хай він залишається, корейський Заєць, але в моєму українському домі.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Сеул.

Такий теплий рік

Швейцарські метеорологи зробили цікаве дослідження: 1998 рік — найтепліший, починаючи з 1860 року, коли почали вимірювати температуру повітря. Середня температура верхнього шару землі була на 0,7 градуса вища, ніж наприкінці XIX століття. Цього року з квітня до червня був найсухіший за останні сто років період у багатьох штатах Америки, а лютий — найтепліший за такий же відтинок часу у Франції та Великобританії. Центральна Росія пережила в червні найбільшу за останні сто років спеку.

Як стверджують швейцарські метеорологи, одна з причин цих явищ — викиди двоокису вуглецю, який виникає через спалювання вугілля, пального, деревини. За їхніми підрахунками, у наступному столітті температура Землі може підвищитися на 2 градуси, що викличе танення полярної криги і підвищення рівня моря.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Бонн.

Ялинка з книги рекордів Гіннесса

Коли нещодавно підняли на площі Святого Петра у Ватикані головну різдвяну ялинку, то здалося, наче вона найбільша і найкраща у світі. А поряд споруджено чудовий вертеп із фігурами на зріст людини.

Та варто заглянути в книгу рекордів Гіннесса, аби довідатися, що неперевершена новорічна ялинка засвітила свої вогні не у Ватикані, а в італійському містечку Губбіо напередодні 1997 року. «Переможниця» з книги Гіннесса — то не зовсім звичайна ялинка. Бо насправді це... 900-метрова гора Іджино (на її схилі й розташоване місто Губбіо), яка за формою схожа на ялинку, адже вся поросла хвойними деревами. Організатори казкової феєрії у Губбіо оповили гору великою гірляндою, яка мала 500 потужних ламп. Загальна довжина електричних дротів — 12 кілометрів. А на вершині гори було запалено велику різдвяну зірку діаметром 48 метрів. «Ялинка»-гора й цього року милуватиме око місцевих жителів і туристів.

Олесь КЛИНОВ.

Рим.

«Різдвяні» діти менші

Цікавого висновку дійшли датські дослідники. Обстеживши протягом 10 останніх років 1,2 мільйона немовлят, вони переконалися: малята, народжені на Різдво, різняться від тих, які, скажімо, народилися навесні. Грудневі діти на 2 см коротші і на 30 г легші, — стверджують вони. Медичного пояснення цьому факту немає.

Якщо є борода, то є і Дід Мороз?

Дід Мороз в інтерв'ю ІТАР-ТАКС у своїй резиденції в районі Полярного кола (де він приймає до 500 тисяч відвідувачів щороку) побажав усім дітям світу щасливого Нового року.

Дід Мороз (відомий також під іменами Санта-Клаус, Сент-Нік і Йоулупукі) живий, здоровий, угодований, на роботі ніколи не п'є, навіть пиво, перебуває в чудовому настрої і готується до чергового обльоту тих частин світу, де на подарунки чекають не на Різдво, а в Новорічну ніч.

Ельфи, що розбирають пошту (цього року надійшло мільйон 200 тисяч листів), по секрету повідомили, що замовлення на подарунки, що являють собою іноді довгі списки, надходять в основному з Англії і США. У посланнях з інших країн переважають побажання миру, спокійного, доброго життя і різноманітні запитання до Діда Мороза, включаючи і таке: а чи є він насправді?

Тим, хто має сумнів, пропоную послухати чотирирічну Оону з фінського міста Еспо. Ось її аргумент: «Ну як може не бути Діда Мороза, якщо є борода?»

Час — гроші. Годинник ще дорожчий

Перед настанням Нового року у Швеції має вирішитися доля унікального кишенькового золотого годинника короля Карла XII. Нині його можна побачити на виставці «Петро І і Карл XII — у війні і мирі», яка відкрилася у Стокгольмі. Годинника позичили для експозиції в їхнього власника — лондонського антиквара Кеннета Девіса.

Шведи дуже хочуть викупити годинника, за якого антиквар запросив 2 млн. крон (250 тис. доларів). Потім, щоправда, К. Девіс поступився, проте все ж таки до купівлі бракує 200 тис. крон. Стокгольм звернувся до громадян із закликом врятувати національну реліквію, проте шведи переказують гроші мляво. А лондонський антиквар поставив умову: гроші до Нового року або він продасть годинника іншому покупцеві.

Золотий годинник і товстий масивний ланцюжок до нього прикрашено коштовним камінням та 49 гербами різних провінцій Шведської імперії, в тому числі й провінцій Фінляндії, Польщі, Німеччини, Балтії, що входили колись до складу королівства. Карл XII замовив годинника ще 1701 року відомому французькому майстрові. Той зумів зробити його... без стрілок: щоб дізнатися час, слід натиснути на кнопку, після чого з'являються цифри.

Багато років цей годинник був у Збройованій палаті Швеції, проте 30 років тому його викрали. Пошуки злочинців не мали успіху, і шведи було звикли до думки про те, що унікальний витвір зник назавжди. Однак 1995 року годинник Карла XII несподівано з'явився на аукціоні в Цюріху, де розпродували речі померлого заможного швейцарця. Реліквію купив місцевий антиквар, який згодом перепродав її британському колезі Кеннету Девісу.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

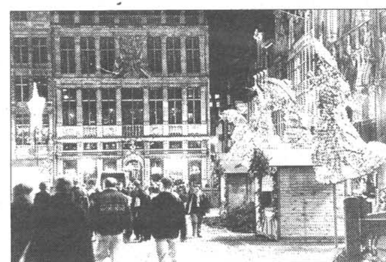

Зимовий Брюссель дихає різдвяно-новорічним повітрям. Навіть пізнього вечора тут повно народу, а від святкової ілюмінації видно, як удень.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

А ще був випадок

— У мене були дуже цікаві зустрічі Нового року і тут, у Києві, і в Москві. Особливо запам'ятався 1960 рік, коли зустрічав його у Кремлі. А 1 січня о шостій ранку я разом із невеликою групою артистів відлітав на гастролі до Африки. Ми сіли в літак і через кілька годин опинилися у 50-градусній спеці. Тоді як у Москві було 30 градусів морозу... Переглянувши прожиті роки, розумієш, що найголовніше — це родина, її здоров'я, благополуччя. А найбільше щастя для всіх нас те, що нікому не підкоряємося і маємо свою державу.

ПОНЕДІЛОК, 4 січня

УТ-1
06.00 Анонс.
06.05 Доброго ранку, Україно!
09.00 УТН.
09.15 Худ. фільм «Марія-Мірабелла».
10.25 Клуб Суперкниги.
10.45 Мультфільм.
11.00 УТН.
11.15 Фестиваль «Золоте курча». Програма «Лакмус життя».
11.45 Альманах «Основа».
12.15 Шоу самотнього холостяка.
12.45 Мультфільм.
13.00 УТН.
14.00-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал.
16.00 Новини Інтернет. Медіа-клас.
16.30 Мультсеріал «Роботи-ніндзя».
17.00 УТН.
17.15 Серіал «Маленький бродяга».
17.50 Національний хіт-парад.
18.00 Телеканал «Право».
18.30 Саме той.
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Серіал «Люди з Могадору». 1 серія.
20.15 Худ. фільм «Дівочі співанки».
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.45 Серіал «Темні небеса».
22.50 УТН.
23.10 Худ. телефільм «Місяцева зозулька».
00.30 Концерт з творів Платона Майбороди.

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Камертон душі.
10.35 Закон є закон.
10.40 Освітній канал. Пісня і танець — найдавніші види народної творчості. Остап Вишня. «Вишневі усмішки».
11.45 Закон є закон.
11.50 Док. телефільм «Смерті першої не пригадую».
12.20 Небо і земля нині торжествують.
12.40 Закон є закон.
12.45 Без мольберта.
13.15 Худ. фільм «Сільські бувальщини». 1 серія.
14.35 Закон є закон.
14.40 Телефільм «Владислав Городецький».

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Програма «Сніданок з «1+1».
08.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.25 Серіал «Дім, де все шкереберть».
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТСН.
16.15 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».
17.30 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
18.30 Серіал «Нові пригоди супермена».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.55 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Доблесні воїни».
21.40 Маски-шоу: «Мульт-шоу».
22.10 Телесеріал «Неш Бриджес — поліцейський із Сан-Франциско».
23.00 ТСН.
23.15 Худ. фільм «Зізнання комісара поліції прокуророві республіки».

«ІНТЕР»
07.00 Мультфільм «Казка про Золотого півника».
07.30 Худ. фільм «Супергерой при дворі короля Артура».
09.00 Уік-енд.
09.35 Ура! Канікули! Худ. фільм «Дракони-ніндзя».
11.10 Мелорама.
11.50 Телевізійний центр моди.
12.25 Комедійний телесеріал «Собачий світ».
12.50 Інтерновини.
13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Інтерновини.
18.10 Мультсеріал «Нові пригоди черепашок-ніндзя». 1 серія.
18.35 Наше улюблене кіно. Худ. фільм «Гардемарини, вперед!» 1 серія.
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.40 Інтерспорт.
20.45 Прогноз погоди.
20.50 Кращий фільм С. Спілберга «Інопланетянин».
22.50 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.00 Нічний сеанс. Комедія «Знову 18».
00.40 Подробиці. Підсумки дня.
00.50 Прогноз погоди.

КДРТРК
13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Маршрут музичний.
13.40 Худ. фільм «Вечори на хуторі біля Диканьки».
15.10 Шлягер представляє.
16.00 Правочин.
16.30 Телесеріал «Роксолана». 1 серія.
17.30 За київським часом.

ТЕТ
06.45 СІТ
07.05 Медичний тижневик
07.35 Дай п'ять
07.45 Антресолька
08.00 Мир дому твоєму (християнська програма)

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.55 Анонс
09.00 Що? Де? Почім?
09.10 Х/ф «Пограбування»
10.50 Хі-хі та ха-ха
11.05 Х/ф «Армія Трясогузки»

ТЕТ
12.30 М/ф
12.50 Джаз-степ, танц-КЛАС!
13.00 Т/с «Людина моря»
13.55 TV-шоп
14.10 Вогні цирку
15.05 Т/с «Спека в Лос-Анджелесі»
16.00 М/с «Горець»

КИЇВ
16.30 Хрещатик
16.45 Анонс
16.50 Національний кубок України зі спортивного танцю, ч. 1
17.20 Муз. пауза
17.35 Т/с «Наложники»
18.05 Ровесник
18.20 Все про податки
18.35 Телемагазин «Те, що треба»
18.45 Київ. Спорт. TV
19.15 Поїхали!
19.40 В об'єктиві — Польща
20.10 Анонс
20.15 Хрещатик

ТЕТ
20.30 СІТ
20.50 Дай п'ять
20.55 Антресолька
21.15 Маленькі історії «Арт-обстрілу»
21.35 Міські новини
21.55 Х/ф «Коханці нового мосту»
00.05 Лавка старожитностей
00.35 Х/ф «Анна Кареніна»

ICTV
07.00 «Невгамовні». Мультсеріал
07.25 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
07.50 «Elite Italia». Телемагазин
08.00 Вісті тижня. Інформаційно-аналітична програма (ТІА «Вікна»)
09.00 «Соколине гніздо». Телесеріал
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Готель». Телесеріал
10.45 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
11.30 На прохання глядачів: «Альф». Комедійний телесеріал
12.00 Канал мистецтв «Територія А». Музичний тиждень
12.30 Архі-Арт. Розважальна програма
13.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
13.30 «Час «Ч». Військовий тележурнал
14.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
14.30 «Соколине гніздо». Телесеріал
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал
16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.28, 19.58, 22.28 Миколина погода
17.30 «Роки молодії». Молодіжний телесеріал
18.30 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
19:00 На прохання глядачів: «Альф». Комедійний телесеріал
19.30 «На відстані стрибка». Прем'єра пригодницького телесеріалу
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Вир світів». Пригодницький телесеріал
23.00 Економічний вісник
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Ренегат». Гостросюжетний телесеріал
01.20 Програма передач на завтра

ВІВТОРОК, 5 січня

УТ-1
06.00 Анонс.
06.05 Доброго ранку, Україно!
09.00 УТН.
09.15 Худ. фільм «Дитина до листопада».
10.45 Мультфільм.
11.00 УТН.
11.15 Телеканал «Право».
11.45 Мультфільм на замовлення.
12.45 Фестиваль «Золоте курча». Програма «Антресолька».
13.00 УТН.
14.00-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал.
16.00 Фестиваль «Золоте курча». Програма «Разом».
16.30 Мультсеріал «Роботи-ніндзя».
17.00 УТН.
17.15 Серіал «Маленький бродяга».
17.50 Національний хіт-парад.
18.00 Людина і закон.
18.30 Саме той.
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Серіал «Люди з Могадору».
20.15 Весь світ театру. Дзеркало сцени.
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Худ. фільм «Свідоцтво про бідність».
23.10 УТН.
23.30 Інтеграл. Мілен Фармер.
00.25 Телефільм-вистава «Ретро».

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Відкрита віза.
10.20 Країна веселкового дитинства.
10.40 Освітній канал. Життя і творчість Марка Твена. Уроки англійської мови. Спогади про М. Хвильового.
12.05 Закон є закон.
12.10 Від «Перехрестя» — до успіху.
12.40 Телефільм «Володимир Ніколаєв».
13.10 Закон є закон.
13.15 Мультфільм-опера «Кармен».
13.45 Закон є закон.
13.50 Худ. телефільм «Сільські бувальщини». 2 серія.
14.55 Закон є закон.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Програма «Сніданок з «1+1».
08.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.25 Серіал «Дім, де все шкереберть».
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТСН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
18.30 Серіал «Нові пригоди супермена».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Пригоди Норта».
21.30 Прем'єра програми «Повне марабу».
22.00 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Спортлото-82».
23.40 ТСН.
00.00 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Казка мандрів».

«ІНТЕР»
07.00 Телеканал «Добрий ранок».
08.00 Серіал «Жорстокий янгол».
08.55 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
09.05 Мультфільм «Снігова королева».
10.00 Ура! Канікули! Худ. фільм «Дракони-ніндзя-2».
11.35 Життя серед життя.
12.05 Мультфільми «Заєць Коська та джерельце», «Як віслючок сумом захворів».
12.25 Комедійний телесеріал «Собачий світ».
12.50 Інтерновини.
13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Інтерновини.
18.10 Мультсеріал «Нові пригоди черепашок-ніндзя». 2 серія.
18.45 Худ. фільм «Гардемарини, вперед!». 2 серія.
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.45 Інтерспорт.
20.50 Прогноз погоди.
20.55 Прем'єра. Комедія «Поліцейські та злодії».
22.40 Як це було. Альманах «Метрополь», або Ложка дьогтю у діжці соцреалізму.
23.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.30 Нічний сеанс. Худ. фільм «Час назад».
01.05 Подробиці. Підсумки дня.
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК
13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.20 Телесеріал «Роксолана». 1 серія.
14.20 Зоряні зустрічі.
15.05 Док. цикл «Ностальгія». 1 частина.
15.35 Старі казки на новий лад.
15.45 Оплески, оплески.
16.05 Солодке життя.
16.30 Телесеріал «Роксолана». 2 серія.
17.30 За київським часом.

ТЕТ
07.00 СІТ
07.20 Міські новини
07.35 Антресолька
07.50 Дай п'ять
08.00 Мир дому твоєму (християнська програма)

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Л. П. М.
09.00 Зроби себе

ТЕТ
09.30 М/ф
09.45 Х/ф «Коханці нового мосту»
11.50 Посольства в Україні представляють
12.20 Фішка
12.50 Джаз-степ, танц-КЛАС!
13.00 Концерт К. Орбакайте

КИЇВ
14.00 Анонс
14.05 Х/ф «Армія Трясогузки знову в бою»
15.30 Київ. Спорт. TV
16.00 Т/с «Наложники»

ТЕТ
16.30 Концерт І. Ніколаєва
17.15 Решето. Група «Мріяти»
18.15 Просвіта
18.45 Усмішка тижня
19.00 Т/с «Людина моря»
19.50 35 хвилин джазу
20.30 СІТ
20.50 Дай п'ять
20.55 Антресолька
21.15 Міські новини

КИЇВ
21.30 Анонс
21.35 Що? Де? Почім?
21.45 Хрещатик
22.00 Х/ф «Спартак і десять гладіаторів»
23.40 Казка біля нічника для дорослих
23.55 Експрес-інформ
00.10 Привіт... завтра

ICTV
07.00 «Невгамовні». Мультсеріал
07.25 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
07.50 «Elite Italia». Телемагазин
08.00 Вісті
08.28 Миколина погода
08.30 Економічний вісник
09.00 «Соколине гніздо». Телесеріал
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Готель». Телесеріал
10.45 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
11.30 «Альф». Комедійний телесеріал
12.00 «Хмарочос». Музична програма
12:50 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Фант-лото «Бінго»
13.30 Візит. Карибська рів'єра, Едфу (Єгипет)
14.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
14.30 «Соколине гніздо». Телесеріал
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал
16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.28, 19.58, 22.28 Миколина погода
17.30 «Роки молодії». Молодіжний телесеріал
18.30 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
19:00 «Альф». Комедійний телесеріал
19:30 Ентоні Квін і Жаклін Біссет у художньому фільмі «Грецький магнат»
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал
23.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Ренегат». Гостросюжетний телесеріал
01.20 Програма передач на завтра

СЕРЕДА, 6 січня

УТ-1
06.00 Анонс.
06.05 Доброго ранку, Україно!
09.00 УТН.
09.15 Худ. фільм «Свідоцтво про бідність».
10.30 Док. телефільм «Дзвін».
11.00 УТН.
11.15 Людина і закон.
11.45 Все про театр.
12.15 Оранта.
12.45 Мультфільм.
13.00 УТН.
14.00-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Відеофільм «Карпатські джерела».
16.00 Відкриваємо Біблію.
16.30 Духовна музика.
17.00 ВЕЛИКЕ ПОВЕЧІР'Я. Трансляція Святкового Богослужіння Української Православної Церкви з Трапезного храму Свято-Успенської Києво-Печерської лаври.
18.00 Трансляція Святкового Богослужіння Української Православної Церкви Київського патріархату з Володимирського собору м. Києва.
19.00 Трансляція Святкового Богослужіння Української Автокефальної Православної Церкви з храму Миколи Набережного м. Києва.
20.00 УТН.
20.15 Бути жінкою.
20.45 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Телефільм-вистава «Помодньому».
23.00 Національний хіт-парад. Хіт року.
23.30 УТН.
23.50 Серіал «Лицарі неба».
00.40 Худ. телефільм «Сватання на Гончарівці».

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Щедрик-щедрівниця.
10.50 Освітній канал. Побут та звичаї українського народу. Уроки французької мови. П. Чайковський. «Лускунчик».
12.05 Закон є закон.
12.10 «Христос рождається...».
12.35 Телефільм «Скарби історії».
13.10 Закон є закон.
13.15 Щедрий вечір.
13.45 Мультфільм.
13.55 Док. телефільм «Птах українського вертепу».
14.15 Закон є закон.
14.20 Колядує вся родина.
14.55 Закон є закон.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Програма «Сніданок з «1+1».
08.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.25 Серіал «Дім, де все шкереберть».
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТСН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
18.30 Серіал «Нові пригоди супермена».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Легенда».
21.30 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Єсенія».
00.00 Мультфільм «Різдво».
00.15 Концерт «Сад янгольських пісень» («Піккардійська терція»).

«ІНТЕР»
07.00 Телеканал «Добрий ранок».
08.00 Серіал «Жорстокий янгол».
08.55 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
09.05 Прокинься і співай!
09.45 Серіал «Менти» із циклу «Вулиці розбитих ліхтарів».
10.45 На перший погляд.
11.10 Мультфільми «Малюк і Карлсон», «Карлсон повернувся».
11.50 Джентльмен-шоу.
12.25 Комедійний телесеріал «Собачий світ».
12.50 Інтерновини.
13.00-18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Інтерновини.
18.10 Мультсеріал «Нові пригоди черепашок-ніндзя». 3 серія.
18.50 Худ. фільм «Гардемарини, вперед!». 3 серія.
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.45 Інтерспорт.
20.50 Прогноз погоди.
20.55 Худ. фільм «Віднесені вітром: історія кохання Маргарет Мітчелл».
22.30 Різдво з Русланою. Прем'єра музичного фільму «Останнє Різдво 90-х».
23.10 Світове кіно. Музична мелодрама «Шербурзькі парасольки».
00.40 Подробиці. Підсумки дня.
00.50 Прогноз погоди.

КДРТРК
13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.15 Телесеріал «Роксолана». 2 серія.
14.15 Дитяча програма «Еколо».
14.30 Док. цикл «Ностальгія». 2 частина.
15.00 Люди і долі. Екіпаж.
15.30 Київ діловий.
16.00 Дім і стиль.
16.30 Телесеріал «Роксолана». 3 серія.
17.30 За київським часом.

ТЕТ
07.00 СІТ
07.20 Міські новини
07.35 Антресолька
07.50 Дай п'ять
08.00 Мир дому твоєму (Християнська програма)

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Анонс
08.50 Що? Де? Почім?
09.00 Х/ф «Спартак і десять гладіаторів»
10.40 Експрес-інформ
10.55 Х/ф «Армія Трясогузки знову в бою»
12.20 Телемагазин «Те, що треба»

ТЕТ
12.30 Джаз-степ, танц-КЛАС!
12.40 TV-шоп
13.00 Т/с «Людина моря»
14.00 Різдвяний концерт Київського симфонічного оркестру і хору під керуванням Р. Макмерріна
15.00 Спортивне сузір'я
15.30 Ім'я

КИЇВ
16.30 Хрещатик
16.45 Анонс
16.50 Зоряні зустрічі
17.30 Діалоги
17.45 Новорічна усмішка
18.25 Збережімо здоров'я
18.45 Столиця
19.00 В. Щербачов представляє...
19.30 Зроби себе
20.00 Казка біля нічника
20.10 Анонс
20.15 Хрещатик

ТЕТ
20.30 СІТ
20.50 Дай п'ять
20.55 Антресолька
21.15 Т/с «Я помню чудные мгновенья!»
21.45 Міські новини
22.00 Х/ф «Рік Джульєтти»
23.35 35 хвилин джазу
00.10 Х/ф «Мелодія у підвалі»

Середа, 6.01.
22.00. «Рік Джульєтти».
Франція, 1994, реж. Ф. Ле Гай. У ролях: Фабріс Лукіні, Валеріо Стро.
Яскравий комедійно-іронічний детектив. Весела плутанина в аеропорту призводить до заміни валіз, а в результаті в двері головного героя-медика стукає поліція... Легке і захоплююче кіновидовище для гурманів.

ICTV
07.00 «Невгамовні». Мультсеріал
07.25 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
07.50 «Elite Italia». Телемагазин.
08.00 Вісті
08.28 Миколина погода
08.30 Від «Перехрестя» — до успіху!
09.00 «Соколине гніздо». Телесеріал
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Готель». Телесеріал
10.45 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
11.30 «Альф». Комедійний телесеріал
12.00 Канал мистецтв «Територія А» представляє: Новорічна казка
12:50 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
13.30 Архі-Арт. Розважальна програма
14.00 Люди. Інформаційно-публіцистичний тижневик (ТІА «Вікна»)
14.30 «Соколине гніздо». Телесеріал
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал
16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.28, 19.58, 22.28 Миколина погода
17.30 «Роки молодії». Молодіжний телесеріал
18.30 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
19.00 «Альф». Комедійний телесеріал
19.30 Берт Рейнольдс у художньому фільмі «Полісмен і Малюк»
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал
23.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Ренегат». Гостросюжетний телесеріал
01.20 Програма передач на завтра

ЧЕТВЕР, 7 січня

УТ-1
07.30 Анонс.
07.35 Мультфільм.
08.05 Духовна музика.
08.20 Док. фільм «Різдво Христове».
09.00 РІЗДВО ХРИСТОВЕ. Трансляція Святкового Богослужіння Української Православної Церкви з Трапезного храму Свято-Успенської Києво-Печерської лаври.
10.00 Трансляція Святкового Богослужіння Української Православної Церкви Київського патріархату з Володимирського собору м. Києва.
11.00 Трансляція Святкового Богослужіння Української Греко-Католицької Церкви з собору Святого Юра м. Львова.
12.00 Трансляція Святкового Богослужіння Української Автокефальної Православної Церкви з храму Миколи Набережного м. Києва.
13.05 Свято новорічної ялинки.
14.35 Фестиваль «Золоте курча». Програма «Світ Аліси».
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Телефільм «Подільська ікона».
15.30 Від «Перехрестя» — до успіху.
16.00 Зірки, на сцену!
16.30 Мультсеріал «Роботи-ніндзя».
17.00 Серіал «Маленький бродяга».
17.30 Док. фільм «Таїнства Києво-Печерської лаври».
18.00 Мультфільм.
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Серіал «Вихор квітів».
20.15 Надвечір'я.
20.45 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Худ. фільм «Анна на шиї».
23.20 УТН.
23.40 А. Адан. «Жизель». Балетна вистава Національної опери України.
01.30 «Образи». В. Пивоваров.

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Телеканал «Право».
10.35 Дім і стиль.
11.05 Закон є закон.
11.10 Естрадний калейдоскоп. Частини 5, 6.
12.10 Закон є закон.
12.15 Худ. телефільм «Вечори на хуторі біля Диканьки».
13.45 Закон є закон.
13.50 Музична сесія. Частина 1.
14.35 Док. фільм «Хрещений».
15.05 Живи, ялинко!
15.55 Закон є закон.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Програма «Сніданок з «1+1».
08.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.25 Серіал «Дім, де все шкереберть».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТСН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
18.30 Серіал «Нові пригоди супермена».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «І знову кохання».
21.45 Концерт Монсеррат Кабальє.
23.00 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Історія любові».

«ІНТЕР»
09.00 Мультфільм «Казка про царя Салтана».
09.55 С. Ротару, І. Родніна, Л. Федосєєва-Шукшина та інші «Жіночі історії». Спеціальний новорічний випуск.
11.00 Ура! Канікули! Казка «Фініст — Ясний Сокіл».
12.20 Сміхопанорама.
12.55 Ніч перед Різдвом у комедії «Вечори на хуторі біля Диканьки».
14.05 Незнайко на Місяці у програмі «100%».
14.35 Ура! Канікули! «Пригоди Електроніка». 1 серія — «Втеча».
15.50 Старі пісні про головне-1.
17.15 Мультсеріал «Нові пригоди черепашок-ніндзя». 4 серія.
17.40 Худ. фільм «Гардемарини, вперед!». 4 серія. Заключна.
19.00 Поле чудес.
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.40 Прогноз погоди.
20.45 Комедія «Про бізнесмена Хому».
22.15 «Обличчя світу» з О. Ткаченком. Р. Паулс.
22.45 А. Пугачова. «Вибране». Заключний концерт супертуру. 1998 р.

ТЕТ
06.50 СІТ
07.10 Міські новини
07.25 Антресолька
07.40 Дай п'ять
07.45 М/ф
08.00 Мир дому твоєму (християнська програма)

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Діалоги
09.00 Ровесник
09.15 Хі-хі та ха-ха
09.25 Анонс

ТЕТ
09.30 М/ф
09.50 Тема з варіаціями. Співає В. Лук'янець
10.25 Контакт
11.10 Маю честь
11.45 Блеф-клуб
12.25 Х/ф «Рік Джульєтти»
13.50 Джаз-степ, танц-КЛАС!

КИЇВ
14.00 Анонс
14.05 Х/ф «Мій друг Сократик»
15.15 Новорічне шоу
16.25 Анонс

ТЕТ
16.30 М/ф
16.55 Концерт групи «Спейс»
17.45 35 хвилин джазу
18.20 Таємничі історії з Д. Харитоновим
18.50 «Еоліс» — світ тканин
19.00 Т/с «Людина моря»
19.55 Супершоу «Простіше простого»
20.30 СІТ
20.50 Дай п'ять
20.55 Антресолька
21.15 Міські новини

КИЇВ
21.30 Анонс
21.35 Що? Де? Почім?
21.45 Хрещатик
22.00 Український хокейний огляд
22.30 Х/ф «Чужий»
23.45 Експрес-інформ
00.00 «Край ночі»

ICTV
07.00 «Невгамовні». Мультсеріал
07.25 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
07.50 «Elite Italia». Телемагазин
08.00 Вісті
08.28 Миколина погода
08.30 Планета людей
09.00 «Соколине гніздо». Телесеріал
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Готель». Телесеріал
10.45 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
11.30 «Альф». Комедійний телесеріал
12.00 Разом з Вами. Розважальна програма
12.50 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Від «Перехрестя» — до успіху!
13.25 «Розрада, або Танок моржа». Документальний фільм (Інтернюз)
14.30 «Соколине гніздо». Телесеріал
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал
16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.28, 19.58, 22.28 Миколина погода
17.30 «Роки молодості». Молодіжний телесеріал
18.30 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
19.00 «Альф». Комедійний телесеріал
19.30 Вечір з фільмом Альфреда Хічкока: художній фільм «Мотузка»
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал
23.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Ренегат». Гостросюжетний серіал
01.20 Програма передач на завтра

П'ЯТНИЦЯ, 8 січня

УТ-1
06.00 Анонс.
06.05 Доброго ранку, Україно!
09.00 УТН.
09.15 Телефільм-вистава «По-модньому».
10.25 Фестиваль «Золоте курча». Програма «А ми самі з вусами».
11.00 УТН.
11.15 Надвечір'я.
11.45 Мультфільм.
12.00 Хто така коляда, що живе у Києві.
14.00-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал.
16.00 Веселі старти.
16.30 Мультсеріал «Роботи-ніндзя».
17.00 УТН.
17.15 Серіал «Маленький бродяга».
17.50 Національний хіт-парад. Топ-10.
18.00 Милосердя.
18.30 Саме той.
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Серіал «Вихор квітів».
20.10 Альманах «Основа».
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Худ. фільм «Золото».
23.30 УТН.
23.50 Великий Різдвяний концерт.
01.30 Інтеграл. Флоран Паньї.

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Людина і закон.
10.35 Телефільм «Казка про Настю».
11.25 Концерт класичної музики.
11.55 Закон є закон.
12.00 Моє натхнення — музика.
12.25 Худ. фільм «Капітан Крокус і таємниця маленьких змовників».
13.30 Закон є закон.
13.35 Рости, зернятко! Із циклу «До зустрічі».
13.55 Закон є закон.
14.00 Мультфільм.
14.30 Док. телефільм «Віденські ритми».
14.50 Закон є закон.
15.00 Муз. сесія. Частина 2.
15.45 Телефільм.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Програма «Сніданок з «1+1».
08.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.25 Серіал «Дім, де все шкереберть».
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 ТСН.
16.15 «Не всі вдома».
17.30 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
18.30 Серіал «Нові пригоди супермена».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Бейсбол по-японськи».
21.45 Сам собі режисер.
22.15 Серіал «Тисячоліття помсти».
23.15 ТСН.
23.30 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Місто вітрів».

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер»-анонс.
09.05 Прогноз погоди.
09.15 Дітвора.
09.45 Ризький бальзам на душу. Л. Якубович.
10.15 Ранкова пошта.
10.50 Смак.
11.15 Фан-клуб.
11.45 Телевізійний центр моди.
12.15 Життя серед життя.
12.45 «Подорож до країни Таврійських ігор». Фільм 3.
13.15 Спорт-тайм.
13.40 Ура! Канікули! «Пригоди Електроніка». 2 серія — Таємниця 6 «Б».
14.45 Незнайко на Місяці у програмі «100%».
15.15 Старі пісні про головне-2.
17.15 Худ. фільм «Супергерой в палаці Аладдіна».
18.45 Національна лотерея.
18.50 Серіал «Менти» з циклу «Вулиці розбитих ліхтарів».
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 Гарний настрій. «Елка і корабель».
20.55 Прем'єра гумористичної програми «Ах, анекдот, анекдот...».
21.25 Прем'єра. Комедія «Діти понеділка».
23.00 Розважально-ігрова програма «НЛО».
23.35 Нічний сеанс. Худ. фільм «Великий Уолдо Пеппер».
01.35 Прогноз погоди.

КДРТРК
08.00 1000 мінус.
08.30 Київські мініатюри.

ТЕТ
07.00 СІТ
07.20 Міські новини
07.35 Антресолька
07.50 Дай п'ять
08.00 Мир дому твоєму (християнська програма)

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Анонс
08.50 Що? Де? Почім?
09.00 Експрес-інформ
09.15 Х/ф «Чужий»
10.25 Кіноколо
10.45 Лакмус життя
11.00 Національний кубок України зі спортивного танцю, ч. 2
11.50 В. Щербачов представляє...
12.20 Анонс

ТЕТ
12.30 М/ф
12.50 Джаз-степ, танц-КЛАС!
13.00 Т/с «Людина моря»
13.55 TV-шоп
14.10 Концерт групи «Агата Крісті»
16.00 Т/с «Я помню чудные мгновенья!»

КИЇВ
16.30 Хрещатик
16.45 Анонс
16.50 Арт-афіша
17.20 Муз. пауза
17.30 Кіногороскоп
18.00 Вікна у світ
18.30 Телемагазин «Те, що треба»
18.40 Київ. Україна. Світ
19.10 Чорний квадрат
19.40 Київські мініатюри
20.10 Анонс
20.15 Хрещатик

ТЕТ
20.30 СІТ
20.55 Антресолька
21.10 Міські новини
21.25 Дай п'ять... Дайджест тижня
21.55 Х/ф «Потяг до Каліфорнії»
23.30 Фішка
00.10 Х/ф «Коханці нового мосту»

ICTV
07.00 «Невгамовні». Мультсеріал
07.25 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
07.50 «Elite Italia». Телемагазин
08.00 Вісті
08.28 Миколина погода
08.30 Люди. Інформаційно-публіцистичний тижневик (ТІА «Вікна»)
09.00 «Соколине гніздо». Телесеріал
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Готель». Телесеріал
10.45 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
11.30 «Альф». Комедійний телесеріал
12.00 Шлягер бо шлягер
12.50 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»
13.30 Візит. Багамські острови, Венеція
14.00 Пані. Стиль життя
14.30 «Соколине гніздо». Телесеріал
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал
16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.28, 19.58, 22.28 Миколина погода
17.30 «Роки молодості». Молодіжний телесеріал
18.30 «Чарльзів клопіт». Комедійний телесеріал
19.00 «Альф». Комедійний телесеріал
19.30 Роберт Каррадайн у художньому фільмі «Зникнення Крістіни»
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Вавилон-5». Космічний суперсеріал
23.00 Тижневий огляд НБА
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Ренегат». Гостросюжетний телесеріал
01.20 Програма передач на завтра

СУБОТА, 9 січня

УТ-1
07.30 Хто рано встає...
09.30 Док. фільм «Українські народні музичні інструменти. Кобза-бандура».
10.00 Сніданок меломана.
10.30 Хто в домі хазяїн?
11.00 УТН.
11.15 Худ. фільм «День Ангела».
12.35 Серіал «Блакитне дерево».
13.25 Розслабтеся, Ви в ефірі...
14.00 Мультфільм.
14.35 Оранта.
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Моя справа.
15.45 Classic-прем'єр.
16.45 Повір у себе.
17.15 Худ. фільм «Не найщасливіший день».
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Шоу «Ток-ринг».
20.00 Щасливий дзвінок.
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Худ. фільм «Четвірка».
23.40 УТН.
00.00 Серіал «Лицарі неба».
00.50 Концерт симфонічної музики.

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Молодіжний канал.
12.05 Закон є закон.
12.10 Любов і пристрасть. Народна артистка України І. Молостова та заслужений діяч мистецтв Б. Каменькович.
12.50 Закон є закон.
12.55 Клуб-700.
13.25 Закон є закон.
13.30 Телефільм «Костянтин Данькевич. «Я в щире серце вірю».
14.00 Спортивний канал.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 «Парк автомобільного періоду».
07.30 «Як стати зіркою».
08.00 Мультсеріал «Пригоди Соніка».
08.30 Серіал «По той бік дзеркала».
09.00 Доброго ранку, країно!
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Анонс.
16.10 Серіал «Кунг-фу: легенда».
17.10 Пригодницький серіал «Ксена — принцеса-воїн».
18.00 «Як стати зіркою».
18.30 Серіал «Авантюрист».
19.20 Новини від Іа-Іа.
19.30 ТСН.
19.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Перехрестя світів».
21.30 «Весь Жванецький». Гумористичне шоу.
22.00 Серіал «Цілком таємно».
23.00 ТСН.
23.30 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Перший хлопець».

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер»-анонс.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Мультфільм «Приходь на ковзанку».
09.25 Прокинься і співай!
10.00 Уїк-енд.
10.30 Доки всі вдома.
11.05 Ранкова зірка.
11.45 «Підводна одіссея команди Кусто». «Теплокровне море».
12.30 Планета Здоров'я.
13.00 Зірки світового футболу у програмі «Інтерфутбол».
13.25 Ура! Канікули! «Пригоди Електроніка». 3 серія — «Хлопчик із собакою».
14.35 Брейн-ринг.
15.30 Незнайко на Місяці у програмі «100%».
16.05 Старі пісні про головне-3.
17.45 Всеукраїнський конкурс анекдотів.
18.20 ІНТЕРв'юЗ.
18.25 Комедія «Високий блондин у чорному черевику».
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.40 Прогноз погоди.
20.45 Джентльмен-шоу.
21.15 Комедія «Повернення високого блондина».
22.50 Святкова «Мелорама».
23.30 Ф. Кіркоров. Один рік з життя.
01.45 Прогноз погоди.

КДРТРК
08.00 Острів скарбів.
08.30 На ранковому прийомі у...

ТЕТ
07.25 Міські новини
07.40 Антресолька
07.55 СІТ
08.15 Толока

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Муз. пауза
08.50 Арт-афіша
09.20 Анонс

ТЕТ
09.30 Вогні цирку
10.25 Світ людини. Медицина
10.50 М/ф
11.00 Старі пісні про головне-2
12.30 Ток-шоу «Жінка на всі 100?»
13.05 «Еоліс» — світ тканин
13.10 Я — пам'ятник собі... Ю. Яковлєв, ч. 1

КИЇВ
14.00 Анонс
14.05 Х/ф «Мій друг Сократик»
15.15 Зоряні зустрічі
16.00 Поїхали!
16.25 Анонс

ТЕТ
16.30 Ім'я. В. Зноба, ч. 1
17.00 Шоу-конкурс «Студентська красуня»
18.00 Джаз-степ, танц-КЛАС!
18.25 Х/ф «Прагнення золота»
19.55 Блеф-клуб
20.30 СІТ
20.50 Спати час
21.10 Міські новини

КИЇВ
21.30 Анонс
21.35 Що? Де? Почім?
21.45 Хрещатик
22.00 Салон мистецтв — Київ
22.15 Х/ф «Погода на серпень»
23.35 Профі-прес
00.15 Нічний канал
01.15 Астр. прогноз

ICTV
07.00 Разом з Вами. Розважальна програма
08.00 Вісті
08.28 Миколина погода
08.30 Економічний вісник
09.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
09.25 «Чудернацька наука». Молодіжний комедійний телесеріал
09.50 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 Пані. Стиль життя
10.30 Архі-Арт. Розважальна програма
11.00 Отак і живемо!
11.30 Фабрика снів
12.00 «Вавилон-5». Космічний суперсеріал
12.45 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Серіал «Золотий вік кунг-фу». Фільм «Брати»
14.30 Супербол
15.00 Валентин Щербачов представляє
15.30 НБА-Джем
16.00 Спортивний тижневик
16.50 «Elite Italia». Телемагазин
17.00 Візит. Пуерто-Ріко, Агадір (Марокко)
17.30 Мистецький канал «Територія А». Музичний тиждень
18.00 «Гравці». Гостросюжетний телесеріал
19.00 «Дотик ангела». Телесеріал
20.00 Модний час
20.30 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
21.00 Джейсон Лі у художньому фільмі «Дракон: Історія Брюса Лі»
23.15 «Хмарочос». Музична програма
00.10 «Мандрівний лицар». Пригодницький телесеріал
01.00 Програма передач на завтра

НЕДІЛЯ, 10 січня

УТ-1
07.30 Хто рано встає...
09.35 Село і люди.
10.05 Шоу самотнього холостяка.
10.35 Веселі старти.
11.00 УТН.
11.15 Серіал «Темні небеса».
12.15 Відкриваємо Біблію.
12.45 Вікно в Америку.
13.15 Служу Україні!
13.45 Фестиваль «Золоте курча». Програма «Лакмус життя».
14.00 Європейський футбол.
15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Банк ідей.
15.45 Мультфільм на замовлення.
16.50 Від «Перехрестя» — до успіху.
17.20 Мультфільм.
18.00 Сто чудес світу.
18.30 Естрада національного хіт-параду.
19.00 УТН.
19.10 Православний календар.
19.15 Серіал «Чудові Азераки».
20.15 Док. фільм «Балкони Гданьська».
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.50 Худ. фільм «Проти вітру».
23.30 УТН.
23.50 Худ. фільм «Поїзд до Брукліна».
01.20 Інтеграл. Ліан Фолі.

УТ-2
10.00 Телеанонс.
10.05 Молодіжний канал.
12.25 Закон є закон.
12.30 Відкрита віза.
12.45 Клуб Суперкниги.
13.05 Яхад.
13.35 Закон є закон.
13.40 Музична пошта.
14.00 Спортивний канал.

СТУДІЯ «1+1»
07.00 Парад улюблених кіностріччок. Худ. фільм «Спортлото-82».
08.30 Серіал «По той бік дзеркала».
09.00 Доброго ранку, країно!
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Серіал «Кунг-фу: легенда».
17.00 Серіал «Пригоди Синдбада».
18.00 Програма «Каламбур».
18.30 Серіал «Авантюрист».
19.30 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Жорстокий Всесвіт».
21.20 Серіал «Уокер — техаський рейнджер».
22.10 Телеманія.
23.10 Худ. фільм «Ніч у музеї Параджанова».
23.40 Серіал «Поліція Нью-Йорка».

«ІНТЕР»
07.00 Телеканал «Добрий ранок».
08.00 Серіал «Жорстокий янгол».
08.55 Мультфільми «Бременські музики», «Слідами бременських музик».
09.35 Худ. фільм «Чарівна пригода Ейви».
11.15 С. Ротару, І. Родніна, Л. Федосєєва-Шукшина та інші «Жіночі історії». Спеціальний новорічний випуск.
12.25 Комедійний фільм «Собачий світ».
12.50 Інтерновини.
13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Інтерновини.
18.10 Мультсеріал «Нові пригоди черепашок-ніндзя». 5 серія.
18.35 Кохання з першого погляду.
19.00 Наше улюблене кіно. Худ. фільм «Зимова вишня». 1 серія.
20.00 Інформаційна програма «Подробиці». «Час».
20.45 Інтерспорт.
20.50 Прогноз погоди.
20.55 Худ. фільм «Заручники».
22.40 Нещодавно.
23.30 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.40 Про це...
00.10 Нічний сеанс. Худ. фільм «Ох, уже ця молодь!».
01.40 Прогноз погоди.

КДРТРК
13.00 Анонс.
13:05 Київські новини.
13.15 Телесеріал «Роксолана». 3 серія.
14.15 Шлягер представляє.
15.10 Крила.
15.40 Тема тижня.
16.00 Домашній доктор.
16.20 Телесеріал «Роксолана». 4 серія.
17.20 Ліки майбутнього.
17.30 За київським часом.

ТЕТ
07.10 СІТ
07.30 Міські новини
07.45 Антресолька

КИЇВ
08.30 Хрещатик
08.45 Що? Де? Почім?
09.00 Х/ф «Погода на серпень»
10.20 Зоряне меню
10.50 Х/ф «Мій друг Сократик»
12.00 А ми самі з вусами

ТЕТ
12.30 Медичний тижневик
13.00 Поп-стоп
13.30 «Еоліс» — світ тканин
13.40 Балет — любов моя
14.10 Просто собака
14.30 М/с «Горець»
15.00 Атлетик-ревю
15.30 Супершоу «Простіше простого»
16.00 Театр на долонях

КИЇВ
16.30 Телемагазин «Те, що треба»
16.40 Нон-стоп рандеву
17.20 Ліра. Майстер і учні. К. Огнєвой
18.20 Кіногороскоп
18.50 Хі-хі та ха-ха
19.00 Кіноколо
19.20 Столиця
19.35 Споживач
19.50 Казка біля нічника
20.00 Анонс
20.05 Хрещатик

ТЕТ
20.30 СІТ. Відлуння тижня
20.50 Спати час
21.15 Т/с «Спека в Лос-Анджелесі»
22.20 Я — пам'ятник собі... Л. Кадочникова

Неділя, 10.01. 22.20. «Я — пам'ятник собі...»
На п'єдесталі тонка, чарівна жінка, через яку втрачали голови багато чоловіків, включаючи прославлених кіно- та театральних режисерів. У програмі Іллі Ноябрьова — найвідоміша актриса Лариса Кадочникова.

23.05 Найкращі вар'єте і шоу світу. «Бразиліс ревю»
00.05 Х/ф «Рік Джульєтти»

ICTV
07.00 «Хмарочос». Музична програма
08.00 Це твій день!
08.30 «Роккі, Бульвінкль і друзі». Мультсеріал
09.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
09.25 «Чудернацька наука». Молодіжний комедійний телесеріал
09.50 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 Канал мистецтв «Територія А». Музичний тиждень
10.30 Планета людей
11.00 Шлягер, бо шлягер
11.50 «Elite Italia». Телемагазин
12.00 Соло нового сезону
12.30 «Час «Ч». Військовий тележурнал
13.00 «Гидке качення». Мультфільм
14.00 Модний час
14.30 «Elite Italia». Телемагазин
14.45 «Дракон: Історія Брюса Лі». Художній фільм
17.00 Люди. Інформаційно-публіцистичний тижневик (ТІА «Вікна»)
17.30 Пані. Стиль життя
18.00 «Гравці». Гостросюжетний телесеріал
19.00 Вісті тижня. Інформаційно-аналітична програма (ТІА «Вікна»)
20.00 Фабрика снів
20.30 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
21.00 Роберт де Ніро у художньому фільмі «Встигнути до півночі»
23.15 Разом з Вами. Розважальна програма
00.10 «Мандрівний лицар». Пригодницький телесеріал
01.00 Програма передач на завтра

Не будемо занадто

Яким мав би бути напис на пам'ятнику 1998-му рокові?

Якби раптом сталося диво, і нам би відкрилася справжня суть подій, а не те, що ми називаємо подіями, — хтозна, чи багато з оцих фотознімків залишились би на своєму місці? Адже те, про що ми думаємо, ніби знаємо про нього достеменно, може бути лиш відгомоном чогось важливішого, справді суттєвого. Це — як повінь на Закарпатті: можна наробити скільки завгодно фотокраєвидів руйнації, але справжня суть полягає не в тих краєвидах, а, можливо, у нашому менталітеті («Рубаймо ліси — на всіх вистачить!»), і ще багато в чому, чого не вловлює фотокамера. Отож, хай ці знімки будуть такими, як є — умовно кажучи, ілюстраціями до головних подій року. Але не будемо занадто категоричними в їх оцінці. Все одно цей рік був роком, швидше, запитань, аніж відповідей. Категоричності вистачало і там, і там. Але істин від того не побільшало. В усякому разі, таких істин, які змогли б утішити більшість із нас. Тож будьмо вдячні цьому рокові — за те, що він був і ми були в ньому...

Ратифікація великого Договору «Україна–Росія» – можливо, найзнаменніша подія з часів Переяславської ради.

У березні відбулися вибори до Верховної Ради. Відлуння цієї події у суспільстві було довгим — Голову ВР обрано аж на початку липня. Ним став Олександр Ткаченко. В кінці року завдяки його зусиллям ратифіковано довгожданий договір «Україна–Росія».

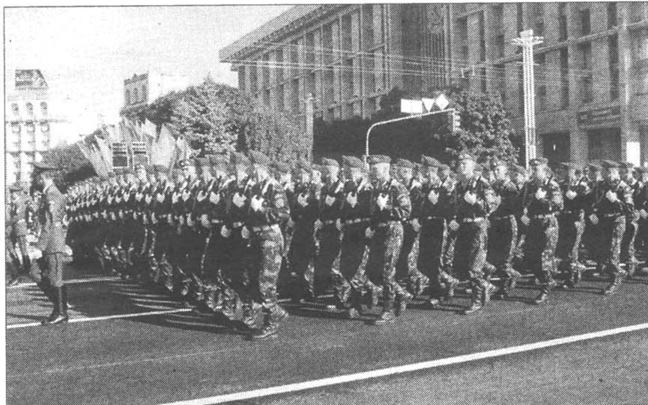

На оновленому Хрещатику в День Незалежності відбувся перший військовий парад. Цього ж року підписано Меморандум про співробітництво між Україною та НАТО, що й досі викликає політичні суперечки.

Нарешті Михайло Грушевський посів своє місце у просторі столиці, а не лише на грошових знаках!

У грудні в японському місті Кіото наш древній Львів включено до списку світової культурної спадщини ЮНЕСКО.

У травні вбито народного депутата, голову біржового комітету УМВБ Вадима Гетьмана. Після цього незручно було дивитися в очі одне одному: відчувалося, що ми не настільки цивілізовані, як хотілось би думати.

категоричними

На початку літа донецькі шахтарі вирушили в 600-кілометровий піший похід на Київ. Уряд пообіцяв піти назустріч, але він цю дорогу долає відчутно довше, аніж шахтарі — пішки.

Судячи з усього, наш Президент Леонід Кучма знову стане «Людиною року». Вітаємо!

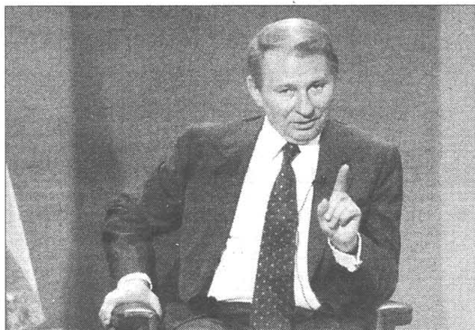

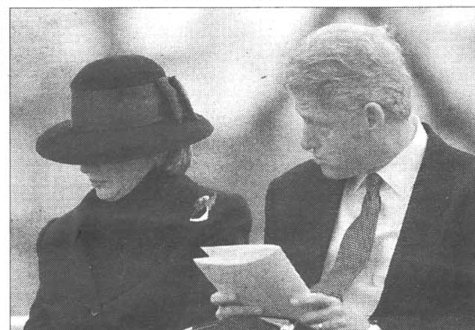

90-річчя одного з найпотужніших українських інтелектуалів – Ю.Шереха-Шевельова відзначено виходом його книги в Києві і тритомника в Харкові.

До подій курйозних і не до кінця розгаданих належить і оця. Либонь, президент каже: «Ну, не варто отак переживати! Он Горобцеві в Україні набагато гірше, ніж мені!»

Якщо й був справді всенародний тріумф — то це вихід київського «Динамо» до чвертьфіналу Ліги чемпіонів. Нашого Владислава Ващука коло воріт французького «Лансу» бачив увесь світ!

Осіння повінь на Закарпатті, небачених раніше масштабів, ще раз нагадала нам: не будьте короткозорими, є щось важливіше за одноденні вигоди...

Після падіння російського рубля в кінці серпня рідна гривня змусила нас похвилюватися й добре задуматись про міцність наших устоїв та зв'язків...

Заклики до першого дня Нового року

— Хай хліборобу та гірнику будуть по кишені імпортні «тачки», а злодії та рекетири хай лазять рачки!

✔ **Київ**

Благодійність починається з Подолу

Подільський район Києва прийме на час зимових канікул групу дітей з Тячівського району Закарпаття.

У столиці діти побувають у Києво-Печерській лаврі, музеях «Золоті ворота» та Т. Г. Шевченка, подивляться новорічні та різдвяні вистави, святкову феєрію у цирку, зустрінуться з учнями шкіл району.

Допомагають і інвалідам і бюджету

У наш нелегкий час, коли всім важко, а інвалідам стократ важче, є підприємці, які платять усі податки й водночас не забувають про немічних. Наприклад, фірма «Технокомплекс», піклуючись про інвалідів Радянського району столиці, допомагає їм продуктовими наборами, одноразовими шприцами, системами переливання крові, медикаментами.

✔ **Харків**

Ювілейна ялинка слобожанського Діда Мороза

Головна ялинка області, яка запалила свої вогні під дахом Харківського державного академічного театру опери та балету імені М. Лисенка, має свою особливість. Як повідомляє ДІНАУ, ця ялинка ювілейна для тутешнього Діда Мороза — заслуженого артиста України, провідного актора Харківського державного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка Євгена Плаксіна, який грає цю роль ось вже в тридцять п'ятий раз. Власник гучного голосу, високого, просто-таки казкового зросту, а найголовніше, рідкісного дару перевтілення, з 1963 року «керує» новорічними святами для дітей з сільських районів області.

✔ **Луганськ**

На міжнародному перехресті

На думку економістів, у новий рік Луганщина увійде з добре налагодженими зв'язками із партнерами більш як 80 країн світу. Зовнішньоторговельний оборот області вже досягнув 566 мільйонів доларів США. Є передумови для ефективної торгівлі із зарубіжними партнерами. Так, міцніють зв'язки з Жешувським воєводством Республіки Польща — наші підприємства уклали тут понад 20 нових договорів, створюється спільне підприємство з випуску міні-тракторів з провінцією Хейлунцзян КНР. Але найпріоритетнішим партнером, як і раніше, залишається Російська Федерація, з якою підписано 22 нові угоди про співробітництво, повідомляє ДІНАУ.

✔ **Рівне**

Шукайте кішку!

Є така прикмета: новосели, перш ніж переступити поріг нової квартири, мають пустити до неї кішку. Схоже, незабаром 59 сімей «чорнобильців» шукатимуть кішок, бо ж святкуватимуть Різдво у нових квартирах. Житло загальною площею 3300 кв. м побудоване у Рівному на кошти Міністерства з надзвичайних ситуацій України.

✔ **Донецьк**

Нехай Святий Ігнатій посприяє

Святий Ігнатій став покровителем пацієнтів Донецької обласної клінічної психіатричної лікарні. Тут відкрито храм його імені, повідомляє ДІНАУ. За словами головлікаря Олександра Спіцаренка, у практиці психіатрії України це перший такий випадок. На пацієнтів церковна служба діє заспокійливо. Під храм було виділено простору кімнату, яку допомогли відремонтувати спонсори. Тепер сюди приходять не лише пацієнти, а й мешканці сусідніх мікрорайонів.

Прогноз — на

13 — 18 березня наступного року в Тель-Авіві відбудеться 25-й Міжнародний конгрес астрологів і учених-окультистів. Україну репрезентуватиме львів'янка Сільвія Гелетей, засновник астропсихологічного агентства «Аделаїда».

Прелюдія до мандрівок у глибини «Я»

Психоаналітики на Заході — поважні люди з високим іміджем у суспільстві. Україну ж заполонило «ворожіння» невігласів, які заробляють на нашій неосвіченості чималі гроші.

«Аделаїда» задекларувала себе як фахове агентство, тому приймають тут не кожного. Секретар-референт Марія Олейникова уже за інтонацією телефонної розмови відчуває мотиви: хтось не готовий слухати, інший — хоче просто спекулятивно поживитися прогнозом...

— Три чверті людства не мають Долі, а лише перебіг обставин. У їхню душу не впало сім'я-призначення від Творця. Багато людей має незрілі душі й прагнення — поїсти, поспати, зайнятися сексом, інколи вийти погуляти, — із сумом каже Сільвія. — Таким потрібна рабська життєва філософія, а ми працюємо з особистостями. Астропсихолог спроможний дати відповіді на запитання, на які не відповість просто психолог чи астролог. Карл Густав Юнг писав до Фрейда: «Останнім часом вечорами я займаюся тільки астрологією. Знаєте для чого? Щоб відшукати психологічну істину».

Отже, астропсихологія — це синтез, тут відгомін психоаналізу, астрології, міфології, геронтології, антропології. Я не можу технічно відтворити, що таке — моя «мандрівка» з замовником. Це праця в два серця та у дві свідомості, завдяки цій праці людина одержує не лише відповіді, а й світло на життєвому шляху. Думаю, навіть циніки погодяться, що значно краще йти з ліхтарем... Натальна карта, космограма, складена на підставі точної дати, місяця й часу народження — то лише інструмент. І закодований пароль Долі. Звісно, якість відтворення інформації залежить від чистоти професійних мотивів. Я під час роботи прагну перетворитися на спонтанну і прозору сутність...

Не шантажуйте Творця!

Сільвія Гелетей практикує понад сім років. Щоб стати фахівцем, треба вміти розшифрувати 108 натальних карт. Вона прочитала їх понад 700. Втім, «прочитала», «практикує» — не зовсім точні поняття. Одну і ту ж інформацію можна подати і на лезі ножа, і на промені надії. Нерідко Сільвія замінює собою рятувальну команду.

... Якось навідалась до неї жінка, котра задумала позбавити життя себе і синів-близнюків. Один з хлопчиків мав епілептичну недугу. Мати була у відчаї, відчуваючи свою вину за це. Вона поперва слухала, але не чула астропсихолога. Довелося розповісти перифраз з міфу про Ромула і Рема. Цей міф розбудив її підсвідомість. Після трьох «подорожей» у природу відчаю вдалося не тільки «розв'язати вузлики», а й додати жінці внутрішніх життєвих сил. Коли ж вона радикально звільнила себе від психічного «слизу», недужий хлопчик перестав відчувати спалахи нападів. Фактично, його психіка була налаштована на внутрішні ритми матері, на її страхи...

... Підприємець попрохав зробити аналіз неоднозначної ситуації. До нього навідався партнер із спокусливою ідеєю, однак викликав інтуїтивні побоювання. Космограма партнера показала його вроджену схиль-

Податок на вітер Гапич не платить

Може, це теж спосіб одержання енергії

Пульт у гаражі Миколи Івановича Гапича чимось схожий на панель управління літака — тут тумблер з написом «кут атаки», інший — «орієнтація ВЕС». Чоловік дійсно має справу з пристосуванням дещо незвичним — вітроенергетичною установкою.

Цей вітряк видно у селищі Основа, — є такий мікрорайон у Новій Каховці, — здалеку. Металева ажурна вежа з трьома лопатями за розміром не поступається опорам високовольтної лінії неподалік. — Раптом на Новий рік світло відключать, — жартує Микола Іванович, — то в темряві не сидітиму. Не тільки на ялинкові гірлянди вистачить...

Гапич — електромеханік, працює бригадиром наладчиків контрольно-вимірювальних приладів в об'єднанні «Південелектромаш». Коли п'ять років тому в області почалися регулярні відключення світла, спробував убезпечитися від примх державних енергоструктур.

— Освітлення — не головне, — розповідає Микола Іванович. — В першу чергу потурбувався, аби з допомогою електрики можна було опалювати житло.

Дім у чоловіка справний — 4 кімнати на першому поверсі, дві — на другому, у дворі господарчі прибудови, гараж. І все це забезпечується теплом завдяки вітру.

Це вже другий варіант енергоустановки. Перший (за датським принципом) виявився невдалим — редуктор і мультиплікатор дуже шуміли, а навколо ж сусіди, та й самому гул не давав спати. Зараз система настільки відпрацьована, що вітряка практично не чути. Використав для установки комплектуючі деталі тільки українського походження.

Вітроенергетична установка Гапича має потужність в межах 20 — 25 кіловат, що дає незалежність від споживання енергії іззовні. Навіть у тихий день необхідну напругу підтримують потужні акумулятори.

Що давалося найважче — на це питання Микола Іванович однозначно відповісти не зміг, бо другорядних проблем практично не існувало. Скажімо, як доставити 250-кілограмовий генератор на 20-метрову висоту? Спершу це робилося з допомогою ручної талі. Зараз же встановлено електротельфер — підйомник, своєрідний ліфт. Кільканадцять секунд — і ти вже на самісінькому верху споруди. Я підіймався разом з господарем. Відчуття не з приємних, адже доводиться стояти на хиткій відкритій платформі. А висота — як шестиповерховий будинок!

Дуже складна система взаємозв'язку «пропелера» з генератором. Скажімо, як досягти гармонії за різких поривів шквального вітру? Адже в таврійському Придніпров'ї норд-вест досягає швидкості до 30 метрів за секунду. Отож довелося обладнувати систему, з допомогою котрої із пульта управління можна регулювати кут дотику лопаті з повітряним потоком. А в критичний момент спрацьовує автоматика, лопаті повертаються так, що вітер не рухає їх.

Та й самі лопаті більше схожі на крило літака — сталеві, з нервюрами, тобто поперечними ребрами жорсткості. Питання безпеки — теж важливе, адже коли п'ятиметрова лопать відірветься, біди наробити може немало.

Власноруч Микола Іванович виготовив і систему орієнтації енергоустановки на вітер. Використав принцип, що ним користуються на метеостанціях. Невеличкий флюгер поєднаний кінцевими вимикачами з електродвигуном. Повернеться флюгер, замкне контакти відповідні — у тому ж напрямі подасться й весь вітряк.

— У нас на електромашзаводі свого часу вітроенергетиці приділяли увагу, а зараз дещо запустили справу. Хоча підприємство випускає генератори різної потужності — від 25 й до 100 кіловат. Зараз працюю у контакті з Херсонською асоціацією нетрадиційної енергетики.

— Скільки таких установок треба, аби забезпечити електрикою, приміром, вашу Основу?

— Для промислового розмаху я б встановлював потужніші системи. Ця більше підходить для невеликих приватних господарств, до речі, я й назвав її «Фермер-22». Але підкреслюю — варто потурбуватися про цілісний комплекс енергозабезпечення, де була б і дизель-установка, а не один лише вітряк. А загалом, вітер — то ще не приборкана нами сила, і використовується вона далеко не сповна.

Сергій ЗЛЕНКО.
Херсонська область.

Монастир спорудив чабан, а ікони вручила служба безпеки

На початку дев'яностих, коли войовничий атеїзм геть захирів, чабан кривської бригади тернівського колгоспу «Карпати» Тячівського району Іван Штефура взявся за давно задуману й справді титанічну працю. А саме — за спорудження поруч зі своєю оселею монастиря. Особисто! Хіба що сім'я допомагала. Возив у гірське урочище Усуй підводою камінь, виводив стіни. Люди думали, що будує Іван собі нову хату. І вже аж тоді, коли підвів споруду під дзвіницю, сусіди повірили у реальність його намірів і почали допомагати, хто чим міг. Не залишилася осторонь і сільрада та її голова Іван Цубера. Не відмовляли й підприємства Тячівщини: те пособило бляхою, інше — лісом. Громадою змоглися ще й на житло для ченців. Вийшло воно на славу: двоповерхове, з усім необхідним для життя.

А торік монастир було освячено й він став обителлю для десяти монахів. Настоятелем нового чоловічого монастиря призначено отця Вассіяна. Іван Штефура став послушником.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

 З НОВИМ РОКОМ!

промені Зорі

13 — 18 березня наступного року у Тель-Авіві відбудеться 25-й Міжнародний конгрес астрологів і учених-окультистів. Україну репрезентуватиме львів'янка Сільвія Гелетей

ність до клептоманії. Врешті, після експертизи ситуації збереглися гроші і репутація. Один впливовий бізнесмен з Прибалтики успішно скористався прогнозом Сільвії. А прогноз динаміки бізнесу склав понад 30 сторінок...

— Мені сумно спостерігати своєрідний шантаж Творця, усі оці молитвивимоги: дай, Боже, допоможи, подай, врятуй... А молитва — дуже дієвий і глибокий енергетичний посил. На зламі тисячоліть Творець не чує вимагань і відгукується на імпульси роботящих сердець.

Діалоги про справжнє

«Аделаїда» не чекає, поки прийдуть травмовані життям замовники. Агентство йде назустріч і підготувало ряд проектів. Уже укладені перші космограми замовників Служби знайомств для тих, хто втомився шукати навпомацки Свою Людину. Надихнула на створення такої служби одна розбита пара. Він поїхав у США, вона лишилася. Завдяки агентству вони зустрілися знову, оновлені взаєморозумінням. Він подарував їй сто троянд. Половину тих квітів щаслива жінка принесла Сільвії. Агентство має намір працювати з молодятами, котрі прагнуть знати, як зберегти шлюб.

Для широкого загалу підготовано п'ять аудіоальбомів: «Магія Життя», «Ціна Повноти, або Межа Ризику Жити», «Діалоги про Справжнє», «Динаміка Успіху», "Пригоди героя Свідомості, або Психологічні казки для дорослих». Це — психологічні есе про Долю та її мову, дороговкази-обставини. Це пояснення духовних інфекцій, необхідності власних помилок, ілюзій влади, шкідливості неяких знань...

— Сільвіє, хочу поговорити з вами як з колегою, адже ваш перший фах — журналістика. Погодьтеся, дивно читати в газетах цілком різні астрологічні прогнози.

— Гороскопи нерідко придумують самі журналісти. А візитівки «маг-біоенергетик» викликають у мене сумну посмішку.

— А вас, даруйте, відьмою не називають?

— Я таки відьма — тобто та, що відає, знає, віщує, але не чаклунка. Моя магія — це праця, яка оновлює, зцілює, змінює. Чаклунка ж свідомо руйнує психіку. Усе залежить від етичності намірів.

— Ви можете переконати скептика, що ваш дар — від Творця, а не від лукавого?

— Я добре знаю закон благих намірів, якими вимощена дорога до пекла, і тому мої спонукання — етичні. Я ніколи не оголюю людську психіку перед негативними психічним впливом. Якщо після спільної словесної подорожі людина відчуває полегкість, це і є результат.

— Чи у Єви, яка скуштувала заборонений плід пізнання, були благі наміри?

— Давайте дивитися на речі так, щоб ми встигали за життям. Міфологія, релігієзнавство, антропологія дійшли висновку, що Єва — то була душа, інтуїція чоловіка. А чоловік — це свідомість. Яблуко — знання. Адам був пасивною свідомістю, допоки інтуїція не дала йому знання. Із знаннями приходить відповідальність. Творець посилає випробування заради розуміння того, що все на світі взаємопов'язане. Людям не вистачає цих знань. Хочу започаткувати у навчальних закладах цикли лекцій про мистецтво жити.

— Що ж рік грядущий нам готує?

— У лютому — березні в Україні розпочнеться стабілізація, бо вона входить у гармонійний ритм із Сатурном, планетою, що впливає на рух політичних і соціальних течій. Закони Всесвіту для нових часів вже впорядковані. У 2003 році завершиться великий перехід у нову якість, Україна матиме об'єктивні передумови розвитку. Настане час і до нас звертатимуться ті, що поїхали з України. Але люди мають знати: жити за принципом «буде як буде» уже небезпечно... Президентом стане «земляний» психотип особистості. Від лютого стабілізується українська гривня. Їй вистачить внутрішньої енергії витримувати лихоманку світового ринку. Бо наша гривня має високий магнетизм і доброго Ангела-Хранителя.

— Чого сподіватися у приватному житті і що чекає на самих астрологів?

— Буде сплеск громадянських шлюбів, які узаконюватимуться після народження дитини. На таких, як я, випадає більше випробувань. Ми у Творця — на відкупі.

— Чи можна це порівняти із вигнанням з раю?

— Гадаю, що кожний етап цивілізації — це обов'язково «вигнання із раю».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

«Тс-с-с! Я ще лечу!..»

В кінці коктебельської набережної, поруч чи то з гаражем, чи то з забігайлівкою, що має назву «Під гвинтом», є дорога, яка веде в нікуди. У буквальному розумінні цього слова. Вузенька асфальтівка від бетону набережної виструнчується у бік гір і метрів за 150-200 обривається у степу. Кольорова «панчоха» над дахом проіржавілої закусочної може бовтатися день, другий, навіть третій, але коли напинається вітром з моря, на асфальтівці з'являється доведений до останньої межі розхитаності салатового кольору 412-й «Москвич», а за ним з різницею у кілька хвилин — дельтаплан, але — з моторчиком. І — починається те, що бачимо в кіно чи дуже здалеку — в житті.

Авіатехнік надмалої авіації Шленьков Андрій з поважним виглядом перевіряє мотор, а його напарник Кузнецов Олександр рухається довкола дельтаплана стрімко й рвучко, весь — напруга й діловитість. Воно й зрозуміло: особистий знайомий самого Ільюшина, суддя всесоюзної категорії з дельтапланеризму, майстер спорту. Та й узагалі — вже 20 років як пілот! Ці двоє перебувають у гордій самотності лічені секунди, потому пробитися до них, як і до машини, — неможливо. Яких знавців тут не наслухаєшся!

— Мотор у них австрійський, бачиш? Шістдесят кінських сил! В баку п'ятнадцять літрів бензину. Це... Скільки в середньому пролетить? Ну, залежно від вітру, кілометрів дев'яносто... Та можна спитать...

Відповідають неохоче: немає коли. З носа по 50 гривень — і двоє чергових пасажирів, вирішивши, що життя дешевше, у позичених шоломах, виклавши на капот «Москвича» з кишень все, що випадає, сідають у пластмасові крісла за спиною Кузнецова, наглухо застібають позичені куртки.

— Від гвин-та! — суворо командує собі Шленьков Андрій, і дельтаплан, ревнувши на асфальтівці, робить непоспішливе коло над затокою, зникає на кілька хвилин за відрогами Карадагу.

Шленьков Андрій проводить дельтаплан всерозуміючим поглядом, зверхньо посміхається:

— Ми ж серйозні люди: РДК ТСО України! Чув? Республіканський дельтапланерний клуб Товариства сприяння обороні України. На полях проводимо хімроботи: кукурудза там, пшениця. В залежності від отрути проти шкідників закачуємо в баки од 80 до 140 літрів. Дві бочки внизу по сто літрів, це там, де зараз пасажирські місця. Одна вгорі — ну, це тобі показувати треба, де саме. За півгодини — п'ятдесят га обробляємо нараз. І тут, у Криму, і в Луганській, Запорізькій областях, цього року в Сєвєродонецьку були, сто п'ятдесят кеме від кордону. А що сьогодні — то це так: і розвага, і практика. О, повертаються...

Дванадцяти хвилин від зльоту не минає, як дельтаплан розвертається на асфальтівці, розстібають ремені безпеки двоє дебелих дядьків напідпитку позаду Кузнецова Олександра і, вивалившись на бетон набережної з виглядом людей, які тільки-но страшенно ризикували життям заради спокійного відпочинку Батьківщини, непоспішливо віддаляються на відстань, з якої їх, на їхню думку, роззяввки вже не бачать. І тоді один із них, завмерши на мить, нахиляється до парапету, розкидає руки, як зламані крила, і, відкинувши назад голову, кричить:

— Шуро! Шуро!.. Шуро!!! Це... ЦЕ!!!

— Я знаю! — похитуючись, відгукується Шура, не інакше як для надійності одразу ледь не по лікті засуваючи руки в кишені. —Я тільки-но звідти!

А дельтаплан знов реве на асфальтівці й пливе, линає, ширяє, їде на бриючому, розтає у синьо-синьому прозорому небі.

— Ти знаєш що, — роздумливо дивиться в його бік Шленьков Андрій. — Ти приходь перед заходом сонця. Може, тоді дещо розповімо... З газетами дружити треба. Якщо, звичайно, пілот не проти...

Не відбрикаються! Я прийду, коли море стане чорним, небо бузковим, а гори схожими на куртини середньовічної фортеці. Але й мої «оборонці» усяких тут бачили. І коли Кузнецов Олександр, вирулившн з асфальтівки на набережну, роблено здивовано подивиться на мене, Шленьков Андрій, підійшовши, одягне махом на мою голову шолом, супроводжуючи свої дії неспростовною фразою:

— Ти маєш знати, про що пишеш!

На дощці приладів замиготять цифри 49... 52... 62... Дельтаплан зареве, хитнеться, побіжить, а потім...

Злине!

У чорному небі, під спалахи ракетниць на пляжі, над маленькими, зовсім крихітними вогнями набережної, ресторанів, будинків я невідчутно рухатимусь, як гоголівський коваль Вакула на чорті, от тільки не переконаний, що його трясло так, як нас на дельтаплані, де крісло маленьке, ноги впираються у тоненьку трубу, а ремінь безпеки пошарпаний і такий ненадійний... Оволодіває відчуття, передати яке словами неможливо. Це... Не знаю. Це... Мабуть, це відчуття польоту!..

Круто сказав?

За лічені хвилини ми опинимося на всесвітньо відомій горі Клементьєва, звідки починали найвидатніші вітчизняні авіатори, обслуга вимкне освітлення злітної смуги, відгвинтить трикутне крило, закотить дельтаплан в ангар. До Коктебеля ми повертатимемося на розхитаному «Москвичі» під непоспішливу розмову.

— На різних моторах літаємо, — скаже Кузнецов Олександр, — «Дніпр», «Урал», «Привіт», «Вихор». Ми тобі правду скажемо, якщо тобі не попаде, коли писатимеш.

— Не попаде.

— Жоден з них не надійний, — встряває за фахом Шленьков Андрій.

— Бувають випадки?

— На випадки в нас є закордонна система ВРС, яка рятує все — від пасажирів до дельтаплана.

— Отже, не бувають?

— Бувають, — тут же не погоджується Кузнецов Олександр. — Але люди не одразу про це здогадуються. Одного разу відмовив двигун над Карадагом. За спиною в мене хлопець і дівчина: він вже літав, а вона взагалі у небі вперше. Здригнулися й тиша одразу — повна! Ну, в нас запасна смуга є на Карадазі. Мені до неї тягти! «Ой, як чудово», — хлопець, чую, каже. Дівчина помовчала й додає: «А мені так навіть більше подобається».

І тут під рипіння «Москвича» ми чомусь замовкли. За хвилину пілот сказав:

— Вони втямили, у чому річ, лише коли гроші їм повертав. Але що то за переляк заднім числом? Ще над морем був випадок... У воду впали разом з дельтапланом, пасажир виринув, відпливався й кричить захоплено: "Хлопці, чому ж ви не попередили, що за ці гроші ще й купаєте?!»

Знов помовчали під хрипіння «Москвича».

— Але коли серйозно, найхарактерніший випадок був у Польщі, під час міжнародних змагань. Відмовив двигун, дотягнув пілот до якоїсь дороги, сів на неї. Щоб його згори побачили, дельтаплан не розбирав. І, втомлений боротьбою з висхідними потоками, заснув на узбіччі. Йшов якийсь селянин, побачив його, почав «оживляти», як умів. А той розплющив очі і, не втямивши у першу мить, де він і що з ним, приклав пальця до губ і пошепки так каже: «Тс-с-с! Я ще лечу!..» От що таке небо. Ви розумієте мене?

Я відповів, що розумію. Розстаючись з ними на набережній, я почув до себе запитання Шленькова Андрія:

— Ну як, сподобалося?

— Перший і останній раз.

— Даремно.

Нині, згадуючи, як підстрибували, зникаючи у темряві, габаритні вогні «Москвича», я думаю: а може, Шленьков Андрій мав рацію? Адже вкотре мені сниться нічне коктебельське небо і я ловлю себе на крамольній думці: «Тс-с-с! Не будіть!.. Я ще лечу!..»

Агов, Вакуло-о-о!..

Дмитро КОНОВАЛОВ.

А ще був випадок

— Для мене перехід у новий рік означає тільки те, що на рік старію. Лише дитячі спогади мають забарвлення дива. Я, зазвичай, не відчуваю особливої радості в душі, й не можу згадати нічого, що створювало б приємну ауру. Цей день завжди для мене буденний. Інша річ — Різдво і Великдень. Бо є спеціальне приготування, ритуал. А на Новий рік — лише обов'язкові шампанське і промови керівника країни по телевізору. У радянські часи був ще й ковток свободи, бо після півночі обов'язково передавали концерт зарубіжних зірок. Мені вже страшно говорити, що новий рік буде кращий, ніж старий, бо якось воно не виходить. Але все-таки існуємо, борсаємося, боремося за існування.

 Від гвин-та!

Заклики до першого дня Нового року

— Щоб у парубків було стільки дівок, як у бюджеті дірок, а у дівок стільки парубків, як у більшості з нас боргів!

✔ **Луганськ**

Козак і на Заході козак

Щорічні Далівські читання, що традиційно проходять у Луганському педагогічному університеті, відтепер стануть міжнародними. Саме з такою ініціативою вийшов організаційний комітет, віддаючи належне творчій спадщині письменника-земляка, відомого й під літературним псевдонімом «Козак Луганський». Отож вже наступного року, якщо ця ідея знайде належну підтримку, в літературних читаннях візьмуть участь філологи з Росії, Білорусі, Польщі, Болгарії, Чехії.

✔ **Луцьк**

Роздавали номінації. Поки рік не минув

За підсумками рейтингового опитування «Людина року», проведеного обласною організацією Спілки журналістів України, переможцем у номінації «Державний діяч року» названо голову Волинської облдержадміністрації Бориса Климчука. «Мером року» став міський голова Луцька Антон Кривицький, а «Меценатом року» — президент виробничо-комерційної фірми «Левія» Петро Левчинський. Серед господарників на першому місці директор виробничо-комерційної фірми «Луцьк-кондитер» Марія Журавльова. У номінаціях «Політичний лідер року» і «Бізнесмен року» перемогли народні депутати України від Волині Сергій Шевчук та Олександр Свирида. Вдруге звання «Банкір року» здобув керуючий Волинським регіональним управлінням КБ «Приватбанк» Микола Романюк.

✔ **Кіровоград**

І сам гам, і другому дам

Разом з Новим роком святкуватиме першу річницю свого існування обласна корпорація «Кіровоградсільгосптехніка», яка об'єднала районні підприємства колишньої «Сільгосптехніки». У наш час, коли кваліфікованих і сумлінних кадрів на селі дедалі менше, проблемою стає не лише придбання сучасних машин, а й грамотна їх експлуатація.

Та що там «Джони» з «Домінаторами» — КамАЗа не в кожному колгоспі відремонтують! У підрозділів «Кіровоградсільгосптехніка», можливо, справи йдуть не так жваво, як хотілося б, але досвідчені кадри не здаються. Практика показала: не можна гребувати ніякою роботою — треба виживати. Районні механіки ремонтують плуги і трактори, постачають комбайни, торгують бензином, наймаються возити зерно і гній. Для масштабних починань бракує коштів. Однак кожен шукає вихід. Не маючи доларів на імпортні агрегати, знам'янський «Райпостач» взяв у лізинг п'ять вітчизняних комбайнів «Лан». Два залишив у себе, решту передав господарствам району. У такий спосіб і селянам допомагають, і самі мають можливість заробити.

✔ **Чернігів**

Держадміністрація і за тата, і за маму.

Щорська райдержадміністрація взяла під свій патронат дітей-сиріт і дітей, що залишилися без батьківського піклування. Шістнадцятьом з них пошили шкільну форму. Встановлено стипендії 20—25 гривень тим, хто навчається на «4» і «5».

Мал. Віктора ПОПОВА.

Листи з країни,

У ті часи, коли я навчався в школі, газети намагалися переконати, що в нашій країні усе гаразд, хоч ми й не могли не бачити різниці між життям і тим, що написано. То були унікальні газети: ніщо негативне не потрапляло до їхнього поля зору. Такий ось оптичний феномен.

Звідтоді багато змін, хороших і поганих, сталося у нашому житті. Але пресі притаманний той самий оптичний феномен — тільки з іншим знаком. Зараз вона бачить переважно те, чого не могла або не хотіла бачити в минулому. На першій же сторінці більшості сучасних газет — обов'язково декілька убивств, пограбувань, катастроф. На тім картина нашого сьогодення й завершується. Якщо ви читаєте це регулярно — депресію вам гарантовано. А якщо припустити, що життя наше насправді отаке, то слід визнати — майбутнього у нас бути не може, і перший рядок нашого державного гімну — не стільки ствердження, скільки діагноз.

Але ось нещодавно до мене потрапила пачка листів. Написані сучасними 13-15-літніми школярами, листи мають одного адресата — наступне тисячоліття. Почав читати з ностальгійною зацікавленістю, адже й нам колись пропонувалися подібні теми для творів. Але тоді треба було, якщо не бажаєш ускладнень, переказати нащадкам принаймні скорочений зміст піонерського шлягера «Орленок». В цих же листах немає ідеологічних нашарувань, є свобода думок і поглядів.

Пізніше дізнався, що листи написано учнями ліцею «Наукова зміна» (Харківський район Києва), у рамках проведеної педагогами ліцею акції «Моє побажання XXI століттю». Не хочу нічого коментувати, лиш нагадаю: авторам листів по 13—15 років. Але якщо вони отак мислять, можна бути впевненим: Україна справді ще не вмерла, панове та товариші.

Олег ДЕНИСОВ.

Мені тринадцятий минало...

***

До вас звертаюсь я,
Майбутні покоління.
Зовуть мене Маринка,
Живу я в Україні.
У снах я бачу світле,
Незвідане майбутнє,
І мрію про високе,
Врочисте й самобутнє.
Моя епоха зламана —
Межа тисячоліть.
Я хочу побажать вам
У мирі й згоді жить.
Розтануть хай тривоги
І біди на Землі,
Хай стеляться дороги
У радості й теплі.
Хай прийде досконалість,
Хай розум — над усе,
Людина у природу
Лиш благо принесе.
Послухайте мене,
Прийдешні покоління.
Зовуть мене Маринка,
Живу я в Україні.

Марина ЖУРАВЕЛЬ.

Досконалість живого

Мій далекий ровеснику з майбутнього!

Я заздрю тобі. Ти житимеш у дивовижно-фантастичний час науки і техніки, коли можна буде літати на інші планети, щоб погратися з друзями чи потанцювати на дискотеці, коли побут буде настільки досконалим, що його організація забиратиме в тебе і твоїх батьків частки секунди, а найсучасніші зараз комп'ютери стануть як прості калькулятори. Ти житимеш красивим, яскравим життям, але...

Я хочу побажати тобі набагато важливішого і дорожчого. А тому дуже хочу, щоб ти побачив і відчув, що маки — багряні, крила метелика — тонесенські, як найдосконаліший ювелірний витвір, з яблук бризкає сік, ялинка пахне сонцем, а полин — терпкістю, очі у їжачка блакитно-сірі, а соловейко переконує намистини своєї пісні тоді, коли на небі сяють зорі, ніким не нумеровані, не пов'язані космічними доріжками планети, а просто зорі, на які дивляться діти і закохані.

Я хочу, щоб ти зумів відчути, як приємно тримати в руках стару, потерту, зачитану до дірок улюблену книгу, як смачно пити воду з криниці, як добре стояти босоніж на теплій землі. Наша планета маленька, вона в моїх і твоїх долонях, захищаймо її, адже ми живі і щасливі доти, доки живий цей маленький блакитний острівок серед безмежного всесвіту...

Ілона ДЕМЧЕНКО.

Все дуже просто

Якби ж то в новому столітті ніде не воювали. Нехай не буде голодних, нещасних дітей, не буде горя, а сльози — тільки від щастя. Нехай зникне ворожнеча, зло, ненависть, і між народами будуть добрі відносини. Щоб невиліковні хвороби не перейшли в XXI століття. Щоб Земля стала квітучим садом з дивовижними плодами і ягодами. Нехай наука і техніка досягнуть фантастичного рівня, і за декілька хвилин можна буде опинитися за тисячі кілометрів. Щоб можна полетіти і дослідити інші галактики і навіть побачити інші цивілізації.

Юлія МАЙДАН.

Я сподіваюсь...

... що у XXI столітті Україна буде розвиненою країною. Сподіваюсь, що у нас не буде безпритульних, бо всі будуть жити щасливо і весело. І не буде більше у світі зла і насильства. Я вважаю, що нове покоління буде намагатись зробити все, щоб людям жилось краще, спокійніше, щоб ні в кого не виникало ніяких проблем.

Марія ГЕРБІЧ.

Щоб не востаннє

Мені, як людині, яка нещодавно почала свій нелегкий життєвий шлях, хочеться вірити у світле майбутнє. І не лише свого народу, а й усього людства. Тому я сподіваюсь, що у третьому тисячолітті здійсняться всі мої мрії, хоч би якими нездійсненними вони не були. І я бажаю тобі, майбутнє, бути ласкавим до всіх земних істот. Не дозволяй людям воювати, вбивати, грабувати, принижувати, ображати, руйнувати, жахливо помирати. Допоможи знайти ліки для мільйонів хворих, їжу для сотень тисяч голодних, істину для шукаючого. А як багато повинна ще пізнати людина чи просто пояснити! Хоча все це другорядне, бо головне — вижити. Тому, майбутнє, допоможи нам не існувати, а жити, насолоджуючись красою природи. І головне: бажаю, щоб третє тисячоліття не було для тебе останнім, майбутнє.

Надія ПОДОПЛЕЛОВА.

Ми дуже занехаяли планету

Якщо людина не зупиниться, то все загине, а без рослин, тварин людина не виживе. Ось чому я хочу, щоб люди думали не тільки про себе, а й про тих живих істот, що живуть поруч. Не забруднюйте середовище, в якому живете. Якщо вам не шкода себе, пожалійте братів своїх менших.

Ірина САРАНЮК.

Не залишай їх

Я не знаю, чого тобі побажати, майбутнє, але, будь ласка, допоможи людям стати щасливими, відчути у себе великі крила, які будуть їм завжди допомагати, які завжди піднімуть їх до Бога, крізь хмари та сніг, до Сонця. Допоможи їм, будь з ними завжди.

Наталя МУСІЄНКО.

Отак воно буде

Ранок... З гордістю піднімаємо над Україною прапор нашої незалежної держави. Діти з радістю йдуть до приватних дитсадків та ліцеїв. Там на них чекають викладачі, які їх люблять. Вони знають, що діти — це майбутнє країни — майбутній лікар, економіст, журналіст, а, можливо, і президент. Немає діток, які просять милостиню в метро, та хлопчаків, які на дорогах миють автомобілі. Дорослі мають роботу, якою захоплюються. Свій вільний час вони проводитимуть у реконструйованому Києві, який буде мати ще більше театрів, музеїв, фонтанів, скверів та парків, де з посмішкою пропонуватимуть усім квіти. Бабусі та дідусі,

Почнемо з того, що

Цінності на зламі століть

1

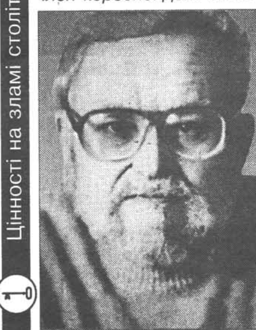

Мирослав Попович — доктор філософських наук, член-кореспондент НАНУ

Я логік за фахом і добре знаю, що вихідні поняття не мають визначення. Бо якщо дамо чомусь визначення, то неодмінно потрапимо у замкнуте коло. Адже у кожного своє розуміння вихідних понять.

Це як в математиці.

Або як в любові. Кохаю і все. Що ще можна сказати? Бо не можна визначити радість краси через істину.

Наведу такий приклад. Від авторів стародавніх літописів не вимагалось бути правдивими. З життєписів Мухамеда, хадісів, той вважався кращим, який мав красиво придумані сторінки. Тобто був неправдивий.

Тут ми торкаємося цінностей, якими є влада, краса, істина...

Миколу Карамзіна критикували за те, що він, автор «Історії держави російської», стримував фантазію при написанні свого твору.

Здавалось би, слухаючи подібні розмови про «творення» фактів, можна хапатись за голову.

А суть у тому, що є самостійна цінність правди —синоніму краси. І люди, які здатні відчувати це, — найбільший скарб держави.

Та, крім самостійної, є ще практична цінність краси.

Візьмімо діяльність політиків — хоч нинішніх, хоч учорашніх.

Заради влади вони здатні говорити неправду. Комуністи ніколи не казали прямо, що вони люблять владу. Завжди йшлося про «високі державні інтереси» тощо. Сучасні політики будь-якого напряму відкрито заявляють, що їхня мета — одержання влади.

Зрозуміло, що є люди, які відповідають обраному заняттю. Але ж є й навпаки.

Таким чином, ми підійшли до проблеми: нормальне й патологічне розуміння цінності влади. Останнє — це коли влада існує лише для са-

З НОВИМ РОКОМ!

...яка ще не вмерла

Свої вчинки треба обдумувати, і краще це робити вже зараз

відпочиваючи на пенсії, матимуть можливість мандрувати по світу, ніжитись на сонечку біля Чорного, Середземного та інших морів. А коли захворіють, зможуть заплатити за своє лікування в найсучасніших лікарнях. Будуть знайдені ліки від усіх хвороб, люди забудуть про рак, СНІД — їх зовсім не буде. Всі будуть здорові та щасливі. Якщо кожен на своєму місці старатиметься, то мрії здійсняться.

Альона КОЗАКОВСЬКА.

Або отак

У принципі, до XXI століття залишилось небагато — 470 днів. Мені вже буде п'ятнадцять років. Я вчитимусь на 2 курсі ліцею «Наукова зміна».

Зараз в Україні дуже низький рівень економіки. Немарно цей ліцей називається «Наукова зміна». Держава сподівається, що у майбутньому ми зможемо запобігти економічній кризі в державі. Зможемо вільно управляти своєю країною, допомагати людству. Дуже хочеться, щоб Україна стала вільною, як інші зарубіжні країни. Мабуть, відомо всім, що американські медики знайшли ліки від раку. Мені б було дуже приємно, якби українські і зарубіжні медики об'єднались і знайшли ліки від СНІДу. Взагалі, я хочу побажати нашій країні процвітання, миру, економічного благополуччя, порядку, працьовитості і життя, життя, життя! Я гадаю, у XXI столітті наша країна буде на високому рівні!

Валя РЕЄНТ.

Я хочу, щоб усі жили добром,
Тоді піде війна, що смерть несе,
І голуб миру лагідним крилом
Нам чудо до схід сонця принесе.

Чтоб люди жили только добротою,
Тогда уйдет война, и зло уйдет,
Пусть голубь мира, счастья и покоя
С восходом солнца чудо принесет.

I wish all people be kind-hearted,
And than they 'll say «good-bye» to war
The dove of peace on sunrise flying
Will bring much-wonders to your soul.

Надя ВЕЛИЧКО.

Ось і знову підійшли до межі

З чим ми переступимо її? Що вже пройшли? Що залишилося позаду? Що в майбутньому? Що чекає попереду? Життя не стоїть на місці. Народжуються і помирають люди, відбуваються війни та революції, здійснюються задуми та бажання, втілюються в життя чиїсь геніальні ідеї. Проте, вирішуючи глобальні проблеми, люди не помічають того, що поряд. Ось проста ситуація: маленька семирічна дівчинка стоїть серед багатолюдної вулиці й плаче. Повз неї проходять люди. Та вони не бачать її, не чують її плачу, не помічають її горя. Та невже ви настільки глухі, що не чуєте цього найгучнішого плачу? Подивіться, це плаче, чекаючи на вашу підтримку, ваше майбутнє. Я дуже хочу, щоб люди в XXI столітті були більш людяними.

Леся ХАРЧЕНКО.

Дивлячись на речі тверезо

Коли підступало XX століття, висловлювались якнайрізноманітніші прогнози щодо майбутнього. З них справдилися лише деякі, здебільшого висловлені задовго до перелому століть. Людство хотіло залишити в минулому війни, епідемії, бідність, усе негативне, і взяти з собою лише гарне та добре. Але довелося попрощатися з цими ілюзіями. Зараз ми стоїмо на межі нового тисячоліття. Людство знову висловлює прогнози і побажання. Телепатія, телепортація, машина часу, подорожі зі швидкістю світла, еліксир вічного життя —ці та інші ідеї тривожать уяву сучасників. Наробивши атомних бомб і забруднивши довкілля, люди думають, як цього позбутися. Настільки недалекими і нерозумними не можуть бути навіть тварини!

Мої прогнози щодо XXI століття доволі песимістичні. Людство котитиметься далі донизу. Не за горами третя світова війна, яка незабаром переросте в ядерну або бактеріологічну. В результаті вимиратимуть цілі континенти, материки ставатимуть непридатними для життя. З'являтимуться нові й нові, все досконаліші й страшніші види зброї (іонна, плазмова, лазерна). Забруднюватиметься довкілля, зменшуватиметься озоновий шар, збільшуватиметься парниковий ефект. Звичайно, будуть і позитивні зрушення, але їх питома вага буде незначною в загальній масі негативу. Можливо, лікарі навіть поборють СНІД і рак, але на зміну їм прийдуть нові віруси і хвороби. Отже, людству залишиться щонайбільше 300-400 років, якщо не менше. Ми вимремо, подібно до того, як вимерли динозаври, а на зміну нам прийде нова, досконаліша форма життя. А може, й ні.

Мої побажання XXI століттю цілком відповідають моїм прогнозам. Перш за все, людству слід позбутися божевільних запитань («Чи є життя на Марсі?») і почати реально себе рятувати. Треба ліквідувати всю атомну зброю та іншу зброю масового знищення. Потрібно відмовитися від ілюзій, що прийде хтось і всіх порятує, що у майбутньому столітті все буде якнайкраще. Це неможливо. Потрібно відмовитися від шкідливих виробництв, залишивши лише найнеобхідніші, перестати отруювати планету, шукати альтернативні джерела енергії, перестати вирубувати ліси. На зміну урбанізації з її міськими конгломераціями має прийти поступове роздрібнення міст на сільські поселення, повна гармонія людини і природи.

Роман ГОРБИК.

О, предки...

О мудрі греки! Арістотель!
Могутній покоритель слова!
Ви, попри чвари і незгоди,
Піднесли свою рідну мову.
А ми свою — занапастили!

Володимир АНЧИС.

О, нащадки...

Я просто сподіваюся, що через роки ви навіть слів таких не будете знати, як радіація, забруднення, війна, зброя. Ми ці слова вживаємо, і доволі часто. Та не думайте, що наш час був таким жахливим. Ми пережили багато радості, ми стали свідками народження нових держав і відродження нашої.

Ганна КАРАБАН.

Якщо коротко

Я хочу побажати всім бути добрішими, і тоді світ зміниться на краще.

Юлія КЛЮЙКО.

Мені б дуже хотілось, щоб у наступному столітті люди не чинили насильства, не крали, не вживали наркотиків та алкоголю.

Олександра ГРЕБЕНЮК.

Майбутнє не терпить помилок, значить, свої вчинки треба обдумувати, і краще це робити вже зараз.

Олена ГОРОШКО.

Мені б хотілося, щоб у XXI сторіччі людство не було поділене на ворогуючі держави, на зміну національному егоїзму прийшла повага одного народу до іншого.

Павло ГЕРУК.

Сонце колись перестане горіти. Але Земля може й не дожити до згасання Сонця. Мене дуже хвилює майбутнє планети. Я хотів би, щоб у наступному тисячолітті припинили роботу всі атомні електростанції і все працювало б на сонячних батареях, усі заводи та автомобілі були екологічно чисті. Тоді на планеті буде затишно не тільки нам і нашим дітям, а й правнукам наших правнуків.

Костянтин ІГНАТЕНКО.

...визначення цінності не існує в природі

мого себе. Внаслідок цього страждання інших людей для можновладця стають мазохістичною радістю.

Нинішні державні люди вважають, що влада існує для збагачення. Найчастіше власного.

Якщо ж жадання влади заради справи, це добре.

Старі державні системи: американська, англійська, —традиційно консервативні. Так, американець фанатично поважає символіку США, але вперто не впускає державу у своє приватне життя. Для нього влада — насамперед система, інститут.

У нас молодий державний організм, і поки що важко говорити про те, що в нас переважить. Поки що інтелектуальні цінності для можновладців значать дуже мало.

Ми згодилися спочатку, що цінність є краса. Естетичне поняття.

Як усе це змінилось у двадцятому столітті й буде трансформуватись у двадцять першому?

Прогрес, безумовно, підсилив ліричне начало в людській діяльності. Незважаючи на те, що XX століття було прагматичнішим од попереднього.

Прогрес приніс різноманітність.

У політиці це означає плюралізм у формуванні понять суспільних цінностей.

От у нас все нині звелося до заробляння грошей. Ми бідні люди, живемо в одновимірному суспільстві. Це хворе суспільство.

Майбутнє за багатовимірністю, розмаїттям.

І тут ніби виникає конфлікт: з одного боку, демократична держава виступає за відкрите суспільство, проти впливу на вибір громадянина, а з другого — виходить, що вона віддає ініціативу. А оскільки вакууму в суспільному житті не буває, то пасивністю держави використовують її опоненти.

Беремо проблему виховання громадян на цінностях, на яких заснована певна держава. Формувати свідомість дітей система має право. Це зрозуміло. Громадянину ж держава має право лише пропонувати (делікатно, тактовно і так далі) вибір, скажімо, в рамках Конституції.

Ось приклад. Є товариство «Порятунок», що об'єднує батьків, чиї діти потрапили до сект агресивного характеру (не забуваймо, що ніхто у світі не визначив, що таке агресивна секта). Діяльність його зрозуміла: повернути дітей до сім'ї. Але як?

Або інше.

Здається, це апріорний обов'язок — любити батьківщину. Закони зобов'язують захищати вітчизну. Але хто це визначив? Хто зобов'язав?

Таким чином, бачимо, що сам світ — це постійна боротьба добра зі злом. Не можна стояти осторонь, коли зло наступає. Держава повинна захищати добро.

Як? Очевидно, насамперед дбати про моральний рівень суспільства. Тут у держави необмежені можливості.

А ще був випадок

— Минулий Новий рік я зустрічав на милицях, оскільки 19 грудня, у розпал виборчої кампанії, поламав ногу. І всі новорічні й різдвяні свята провів у гіпсі, який зняли лише 14 січня. Це сталося на самого Миколая — в готелі на східцях оступився і впав. По-моєму, гірших спогадів не може бути.

Заклики до першого дня Нового року

— *Нехай урядовців та парламентарів спокушають не політичні лаври, а те, щоб їхні корумповані колеги вимерли, як динозаври!*

✔ **Київ**

Не вчіть їх жити. Краще допоможіть матеріально

Отримувати подарунки приємно завжди. А якщо ще й від незнайомої людини — то удвічі. Напередодні улюбленого свята дітлахів в Трипільську школу-інтернат педагогічної корекції Обухівського району Київської області прибув автобус з місіонерами церкви Ісуса Христа святих останніх днів.

Наповнений подарунками — ковдрами, домашньою консервацією, солодощами, канцтоварами, одягом — він став символом Доброти.

Одним врученням подарунків гості не обмежилися. Спеціально для дітей було запрошено артистів — студентів столичного музичного училища ім. Глієра. Поки молодші з інтересом спостерігали за тим, що відбувалося на сцені, старші під керівництвом представників церкви вчилися виготовляти ковдри. Можливо, у майбутньому це їм знадобиться. Були б лишень матеріали. А з цим, як і з коштами, в інтернаті скрутно. Адже в обласному відділі освіти, на балансі якого школа, грошей немає. Три місяці викладачі не отримують зарплату. Практично немає коштів на закупівлю продовольства.

Про ремонт приміщень годі й казати.

✔ **Дніпропетровськ**

Щоб знали, хто підсобить

У Дніпропетровську почав працювати інформаційно-консультативний центр обласного управління соціального захисту населення. А місію він на себе перебрав дуже актуальну: якомога повніше надавати адресну допомогу тим категоріям громадян, які її потребують. Адже люди часто-густо, потрапивши у скрутне становище, до пуття й не знають, де і в кого шукати їм підтримки. Центр відтепер не лише інформуватиме щодо цього, а й виявлятиме тих, хто з якихось причин не користується доступними і передбаченими чинним законодавством послугами соціального захисту.

✔ **Донецьк**

Пройдено перші метри

За допомогою потужного прохідницького комплексу Ясинуватського машинобудівного заводу в обласному центрі пройдено перші метри на будівництві метрополітену. В перспективі у місті буде збудовано до 20 станцій, що має розв'язати чимало транспортних проблем. Будівництво метрополітену допоможе створити тисячі нових робочих місць для гірників регіону, які вивільняються внаслідок закриття нерентабельних шахт.

Першу чергу метрополітену плановано ввести в дію у 2005 році. Фінансуватиметься будівництво і з держбюджету, і з регіональних коштів, повідомляє ДІНАУ.

✔ **Вінниця**

Свій підшипник ближче до діла

На Вінницькому підшипниковому заводі розпочато випуск 30 нових видів підшипників — для автомобілів, комбайнів, тракторів та електротехніки.

Внаслідок чого відпала потреба закуповувати цю продукцію в Росії, як це робилось дотепер. Майже 30 тисяч штук нових виробів вінничани уже відправили вітчизняним споживачам — на Херсонський комбайновий та завод «Полтаваелектромотор», а також виробникам «Таврії».

✔ **Чернівці**

Підкласти свиню в подарунок?

«Шкіра мерця», «Лайно довге», «Шрам на обличчі», «Піратські прибамбаси» — ці та інші передсвяткові сувеніри вартістю від 5 до 20 гривень пропонує відвідувачам магазин «Товари для молоді» в самому центрі Чернівців.

У «сувенірному» відділі часто бувають школярі. Вони купують тут у складчину спеціальні пакети, які потім підкладають під ніжки вчительських крісел. Під вагою людини пакет видає потужний і неприємний звук, який доводить до шокового стану наставника, викликає захоплення у вихованців.

Такі жорстокі жарти не обмежуються лише приміщеннями школи. Бешкетники підривають петарди на тролейбусних зупинках. І хоча продавати петарди заборонено, однак населення не таке законослухняне, щоб виконувати ці вказівки. Тому в обласному центрі час від часу чути стрільбу й вибухи, а травмпункти приймають потерпілих, повідомляє ДІНАУ.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Віктор Андрієнко: «Клоун доступний

Цінності на зламі століть

Як зазначив мій колега, «Шоу довгоносиків» — це алгебра гумору. Може, тому в мене одне інтерв'ю помножилося на два: відповідали відразу і Віктор Андрієнко, і Іван Шпекуляк. Причому обида імпровізували. І я не наважилася перекладати цей потік свідомості ні на одну з нормативних мов...

— Я не розповідатиму про своє шоу, що воно геніальне. Вважаю, що не маю права. Якби я випускав чашки, мабуть, я кричав би: «А наші чашки кращі!» Але ж бо в нас усі завжди розбиралися в мистецтві, спорті та політиці. Тому безглуздо розповідати, про що це шоу. І ці дзвінки, коли мені розповідають, що я паплюжу українську мову, а вони такі наївні, вони навіть не знають, як українською «микробиолог»! Дрібножиивцезнавець — ось як! А ми з вами розмовляємо за новим словником, а не за старим. Апендикс —хробаковидний відлупок, курок — песик, карта — мапа. Все життя запорізькі козаки по мапі їздили! Ну, це я зайшов у тему. Яке шоу: геніальне-негеніальне, це люди самі мають прийти і сказати, гарне воно чи погане.

— А насправді тут є кілька рівнів...

— Так, це листковий пиріг, кожний з'їдає свою частину. Мені дуже шкода, що багато хто з'їдає лише ту частину, коли всіх б'ють по голові. Наше шоу розраховане на людей, які мають якусь там інформацію, скажемо так. Мені скільки разів розповідали: «Дитина дивиться ваше шоу, не можу врубатися, що вона там бачить!» А воно розраховане на дорослих. Розумієш? Я не можу дитині сказати: «О, геніальний я пророк, аж три істини наколядував!» Ця фраза розрахована не на дитину, але вона щось відчуває. Бо енергетика, яку ми робимо, вона світла. Ми не робимо наше «А-а-а!» через силу. Ми робимо це із задоволенням. І я чесно кажу, мені однаково, плюнуть, не плюнуть на це шоу. Це наші проблеми. Я не збираюся опускатися. Я свого часу бачив дві дискотеки — німецьку та французьку. Одна опускалася до рівня «глядач» і нижче-нижче, друга —притягувала до себе, мені хотілося дотягнутися до цього товариства і цієї культури. Оце, я вважаю, головне — щоб людина намагалася дізнатися, чого вона там не знає. Дай Боже, щоб завдяки нам люди бодай Гоголя чи Толстого прочитали.

— До речі, Гоголь, Толстой... А чому у вашому «Жіліщі замечательных людей» не було Тараса Шевченка?

— Мені одного разу потрібна була пісня, і я вирішив: «Перерию Шевченка — і зроблю!» Але я не зміг знайти нічого «підходящого». В нього все — з таким болем, що... Не можу я вам пояснити. Розумієте, Гоголь — це іронія. Толстой теж не закликав на барикади. А Шевченко...

Розумієте, от якби у мене запитали: «А чого ви без штанів не ходите?» Ну, я можу, але — не можу. Я можу це робити, але я цього не роблю. Тобто в мене комплекс відсутній, але це безглуздо, бо цілі інші. Ось іноколи приходжу, читаю сценарій і кажу Приходькові: «Цього робити не можна, це погано». Я не можу йому пояснити, чому це погано. Але він розуміє, що цього казати не можна. Наприклад, Ватсон і Холмс не можуть один одному казати «дурень». Ви ніколи не почуєте, що вони один одного ображають. Холмс каже: «Несчастные докторишки есть такие». Але ніхто в лоб не каже: «Дурень!» Бо інакше ми порушимо естетику жанру. Розумієте, є речі, яких робити не можна.

— Є планка, нижче від якої...

— Я не опущуся. Був нещодавно один нічний клуб, до якого я більше ніколи не зайду. Коли людина хапає тебе за носа, коли вважає, якщо вона бандюга, то їй можна це робити...

До мене різні круті люди підходили. І набагато крутіші за того шмаркача. Політики, бізнесмени, я навіть не маю права називати імена. Але вони ніколи собі цього не дозволяли. Ні вони, ні їхні охоронці.

Розумієте, я ніколи не опущуся до рівня натовпу. Хоч би чого мені це коштувало. Моя маска — вона така... немовби я доступний усім. А я не належу нікому. І я вдячний нашому шоу, Приходькові, Опалеву та іншим —за те, що ми тримаємо цю рамку, цього клоуна, але не клоуна «є-є-є», який на три метри язика висолопив, а розмовного клоуна — я так називаю себе...

Під сукнею

Гість з постаменту

У більшості пам'ятників насуплені обличчя. Це — маска постійного самозахисту. Адже їх, пам'ятники, дуже полюбляють ображати. «Пісочити» у пресі і навіть скидати з п'єдесталів. У багатьох з них сумні очі: статуї самотні і ніким не зрозумілі. Проте вони гідні уваги вже тому, що є знаками своїх століть, їх безсловесними свідками. Нову рубрику започатковано під Новий рік — щоб кликати пам'ятники в гості до газети. Звісно, без таких трагічних наслідків, як в історії з Дон Жуаном та його кам'яним відвідувачем. А для близького знайомства, якщо ви не без уяви та фантазії. Отже, гість, а точніше — гостя, номер один. До якої довелося іти в гості.

Не для туристів

На ранок після цього походу від незвички мої ноги боліли ще кілька днів... Чому так прагнула залізти в неї та подивитися, що там, усередині? Психоаналітики знайшли б у засміченій підсвідомості дюжину мотивів. Можливо, поштовхом до моєї експедиції став страшний сон — просто-таки кадри з бойовика. Сріблясто жінка з щитом і мечем, нафарширована лабіринтами конструкцій, піднебесна висота, а поглянеш униз — безодня.

У реальності все, з'ясувалося, дещо інакше. Однак — по черзі. Спочатку знайшла людину, яка почувається у статуї, як удома, часто піднімається вздовж масивного тіла і відповідає за здоров'я цього великого «організму». Щоправда, Володимир Галушко, головний інженер Меморіалу Великої Вітчизняної, не єдиний «ходок» у скульптуру. Є кілька людей, на яких покладено комплекс робіт з її обслуговування. Чужаків у нутрощі не пускають, хіба що зрідка — парубків з об'єктивами. Скульптура батьківщини-матері не розрахована на розваги туристів (як, приміром, та сама Ейфелева вежа). Тоді, коли будували київську велетку, про такі пустощі не думали.

Як це було

Уже пізніше різні дикі люди мріяли переплавити жінку-боронительку на ложки або інвалідні візки. І це своє дилетантство вихлюпували на сторінки газет. Інші дорікали творцям за її потворність. Вбачали несумісність її сусідства з Лаврою. А статуя мовчазно вимагає до себе поваги вже тому, що це — унікальна інженерна споруда і перша у світі скульптура, виготовлена індустріальним методом.

Створили її одночасно з іншими частинами меморіалу до 36-ї річниці Перемоги (тобто порівняно з відомими у світі «колосами» ця пані ще юна — їй лише 17). За суттю фігура — довжелезний, майже 62-метровий, вінець 40-метрового музею-постаменту. Зведена на одній з найвищих дніпровських круч, більш як 100-метрова (якщо з мечем) споруда здається надмірно великою.

Роботу над нею починав «батько» багатьох відомих скульптур-велетів Є. Вучетич. Креслення робили в інституті «Укрпроектстальконструкція». Якісна нержавійка надійшла із Запоріжжя. Дніпропетровці привезли до Києва монтажне устаткування. А на підприємствах Маріуполя «виліпили» каркас.

Монтували фігуру на заводі ім. Паризької комуни. Стальне тіло обплутали більш як 20 км знаменитого патонівського шва. Перед тим, як частинами підняти статую над курганом, у нього вростили стальні та бетонні корені. А музей накрили потужним куполом, здатним тримати на собі сотні тонн.

усім і не належить нікому»

Як не странно,
брільянтів нема
грошей нема,
лисиє і голиє бігаєм

Шпекуляк: «Що сьогодні наволаєш — ото і є будущеє!»

— Чи відчуваєте ви наближення нового тисячоліття?

— Ой, чувствую приближение тысячелетия, бо гроші кончаються. Скоро армагеддон полный моего дурного бізнесу начнется, потому что дырка буде у карманах. Ну, я надеюсь, что в новом году я трошки поправлюсь —ну, кілограммов на три грошей, и опять у мене буде повна Америка щастя, тобто полные штаны нещастя.

— Як ви гадаєте, чи впаде на землю якийсь жахливий метеорит?

— Думаю, что бессмысленно. Потому что люди настолько дурні між собою, дулі показують настіки ядірні, і може, ми з вами сидимо, я даю інтерв'ю, а нас вже нема. Може бути й таке. Тобто я хотів сказати, що люди настолько странные, що їм навіть метеориту не надо, не надо, щоб природа їх наказувала — вони самі себе накажут. У нас люди настолько странно дурные, что вони самі себе обманюють — понімаєш, сам себе надурив. Вони думають, якщо Моніку підговорили для того, щоб скинути президента — ну, так що ж поробиш.

Поэтому я кажу, глупость человеческая беспредельна. Тому нам навіть метеоріту не треба.

— Якою вам уявляється новорічна ніч?

— Я представляю собі дуже погано, бо в новогодню ніч я буду пахати, як Папа Карло со своїм Васей Бендасом в городе Одесі у клюбі «Доміно». І яке там випаде чорне та бєле у мене доміно, побачимо. Бо, якщо ти виступиш красіво в Одесі, то можеш летіть хоть аж на Сєверний полюс і даже на Марс — тому що все пройдено. Якщо одеська публіка тебе зустріла нормально, то можеш героя радянського небосклону брати.

— Як ви вважаєте, вас люблять?

— Ви знаєте, я не думаю. І це, наверно, хорошо. Коли я почну думати, як мене люблять, як красиво я ендокрінірую свої адаптації мозговими ізвілінами в средствах масової інформації, то тоді я точно кончусь окончательно. Коли я буду думати, як обо мнє думают.

— Тобто вам однаково?

— Ну як вам сказати? От подзвонила людина, дуже сміялася: «Га-га, шоу довгоносиків, а для кого ви робите це шоу?» Кажу, для дурних на голову. «Еге, да, оно і видно, коли вас нарешті закроют?» Я говорю: «Обіщаю, закривають нас ровно 31 декабря, все, ми закрытыє». Тобто він, потвора, звонить аж сюда, говорить, що ми дурныє, а сам сміється!

— Після 2000 року шоу буде таким, як тепер?

— Його не буде. «Шоу довгоносиків» буде, але його не буде.

— Що це означає?

— А це значить, що ми дєлаєм небольшой передих по «Шоу довгоносиків», ми будемо робити другоє шоу, а десь 1-го апреля знов випремся на великий екран, знову зробимо 15 шоу, і знову впадемо на дно, потім знову зробимо — як всі... Всі роблять так — і «Городок», і «Маски». А робити полновєсну програму, таку дурну на голову, щоб вона була кіношного направлєнія, та з чотирма дорожками звукового кефіру, так це ж не так просто. Тому ми берем такий плей-оффс. Але це не стосується інших програм: буде виходити велике шоу «Марабу», буде велика «Хіт-фабрика» не тільки на радіо «Довіра», а ще й в телевізорі, «Барабани долі» будуть, будуть «Не всі дома», буде «Бабіч дизайн», буде «Іа-Іа», все буде, навіть верблюди. Тобто ми будемо йти в майбутнє ногами вперед.

— Довгий ніс зобов'язує бути допитливим. Чи цікаво вам зазирнути в своє майбутнє?

— Ні, людина робить своє будущеє сьогодні. То, що він сьогодні наволає, і буде будущеє. Мабуть, після смерті воно будущеє і було б. Оці дурні люди, вони думають, що на цьому скінчилося велике щастя: вони нахапали, з бабами всіми переспали, водки напилися, грошей вкрали і умєрли. Оце, думає, він той кінець. А він, дурачок, не понімає, що кінець не тут. І що не ізвєсно, де кінець. Бо коли ти помреш, то возродішся в якойсь собакє, а вполнє возможно, що так воно і буде. Тобто жив свіньйой і свіньйой подохнеш, навіть не подохнеш, я б сказав, а свіньйой будеш жити.

— То в чому тоді щастя?

— А щастя в том, щоб людина творила. Людина повинна в своїй жизні щось зробити красиве. Тому що творча наснага нашого больного імперіалістіческого соцреалізму — в цьому маразмі може розвитися не тільки склєроз, а може розродитися великий апофєоз, я б сказав. Але треба, щоб кожна людина займалася тим, що вона може. От він, може, дуже красиво підмітає вулицю... То якого ж біса він сидить у кабінеті? То єсть кожна людина може знайти якесь щастя в своїй жизні. Знаєш, в чом болєзнь наших людей? Бо вони навіть за гроші не хотять работать. Він за гроші не працює! Понімаєш? Він вже звик. Йому треба такий капіталізм закрутить... А є люди больниє на голову, котрі без грошей працюють, вірять, що те, що по радіо говорять, — это правда. Наівниє такіє — радіоточки слухають. Ну є такі. Але їх вже мало.

— Ви також наївно вірите, чи ви — за гроші?

— Якщо б я працював за гроші, я не робив би «Шоу довгоносиків». Я б робив рейтінгову програму — щоб юмор був нижче пупа. Щоб ми били друг друга по задницях, ходили без штанів, дулі показували. Понімаєш, ми робимо двойне шоу, ми робимо шоу так, як від нас хотять робити шоу. А шоу — оно убыточноє.

Я два роки займаюся шоу-бізнесом, музикальним, і віжу, що наші зірки — вони ніщіє. Як казала Тая Повалій: «Яка я зірка, я красива співачка». Я кажу: «А хто зірка?» — «Майкл Джексон. Подивіться, які його доходи, які його налоги — оце зірка. А ми красиві співаки». І вона правильно каже. Для мене Тая — це зірка. Багато є людей, котрі мені подобаються як люди, я вважаю, що це зірки вищої категорії. Але в зв'язку з тим, що вони на почвє нашого неореалізма роділісь, то ... у нас все наоборот. У нас звьозди должні платить великі гроші, щоби зразу стати великим цабе.

У нас же нельзя говорить, що ти зірка. У нас психологія людей ... Це там Майкл Джексон прийшов в магазин: «Мама родная, Майкл Джексон, робимо вам скидку!» А у нас: «Ой, ви довгоносик? Дайте візіточку!» А Гена каже: «Дурак, на біса ти дав? Зараз тобі такий щот принесуть!» Точно, приносять на 70 гривень. Я кажу, ану, пощитайте. Вони: «Ах, 7 гривен, перепутали!»

Артисти повинні заробляти багато, але слєсарь 6-го розряду повинен теж багато заробляти. Не повинні заробляти ті, хто не працює, ворує, обманює. Але у нас все навпаки. Хто може обдурити — получає багато. А дурять на любой дулі. А потому, что у нас люди верующиє, правда, вони озлобльонныє вєрующиє. Вони ударять, а потім думають, кого ж вони вбили.

Ладно, давай спрашивай, потому что это не разговор —то, о чем мы говорим, никому не надо.

— Так, я знаю, треба: що ви питимете на Новий рік, що їстимете, якого кольору у вас білизна?

— О, оце геніально. Это цікаво, любима...

— І саме тому я не запитуватиму.

— Поэтому я и скажу. Скажу, что, к сожалению, я не пью, даже на Новий рік, так что вибачте, любимі. Продолжаю не їсти м'ясо, тобто все остается по-брежнєву.

— А спати на підлозі?

— Сплю на полу уже 19 років. Мало того, сплю на аплікаторах — спина болить від роботи. А в поїзді їздити не можу, бо спина болить — смерть. А хто хоче мене пограбувати в поїзді — зразу скажу, ви нічого не знайдете, чоботи заберете развє шо — і все. Як не странно, брільянтів нема, грошей нема, лисиє і голиє бігаєм.

Тут одні дурниє влізли до нас у офіс, ну і шо — забрали два чайника «Тюфаль» — і все. Якщо вони обогатяться з цих чайників — в добрий путь. Я радий, що більше до мене не лазять, бо бєссмислєнно...

Розмову вела
Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

у гігантеси

Поглянеш
у тунель руки —
мороз по шкірі

Квадрат за квадратом

Володимир Федорович пов'язаний зі скульптурою 10 років. І ніколи не бачить її у снах. Чи відчуває страх на найвищій висоті?

— Ні, — каже. — До цього звикаєш. Мені доводилося підніматися туди і в сніг, і в дощ.

Головний інженер був небагатослівний. Проте люб'язний: погодився бути моїм сталкером. Проминувши купол на ліфті, ми вийшли на кільцевий майданчик біля ніг статуї. Під акомпанемент скаженого вітру помилувалися на річку. А далі, ігноруючи ліфт, почали підніматися крутими зеленими сходами у павутинні впорядкованих баличок-паличок.

Розчарувало те, що, по-перше, бездонної прірви під ногами немає. За сталевою сукнею фактично прихований... багатоповерховий будинок з електричним освітленням. Кожний чотириметровий поверх — квадрат-кімната, вписаний у коло, — має зупинку ліфта. По-друге, всередині статуя не здається надто великою і широкою. Розміри «кімнаток» — приблизно 5,5 х 5,5 м.

Від, даруйте, грудей супержінка влаштована по-іншому. Має так званий несучий каркас рук. У голові є лебідка, а коли треба доглянути її ззовні, висувається стріла з люлькою. Щоправда, потреби в тому не виникає. Повзти по руці до щита (там є маленький майданчик для огляду) мені в такий холод не дозволили. А ті, хто здійснював це влітку, спізнав, що таке мандраж. Дама потрясає щитом на вітрі, а подивишся вниз у тунель руки — мороз по шкірі...

Як це було

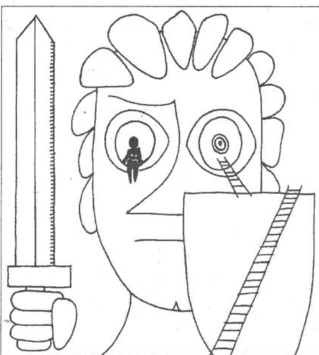

Гуліверку заввишки у 35—40 людських зростів складали, немов піраміду. Доволі нелегке було перевезення «частинок» вулицями Києва, з'єднаними дужками численних мостів. Тому маршрут автоплатформ ретельно спланували.

Стрижнями фігури стали чотири труби. На які немов «вдягнули» сукню. Хромо-нікелеве облицювання каркасу дуже тоненьке — півтора міліметра (немов справжня тканина!). Незважаючи на таку тендітність, фахівці впевнені у надійності конструкції. Вона розрахована на перепади температур: звуження і розширення «пом'якшує» гума. На відміну від нашої велетки, волгоградська бетонна хоч і вважається гарнішою, та, подейкують, потроху руйнується.

Тужний талан

Уночі її можна відшукати на тлі чорного неба за габаритними ліхтариками. Та літаки їй не заважають. Динамічні машини з крилами прямують своїми трасами повз. Залишаючи їй статичну її долю: спостерігати за людьми-мурахами, які пересуваються десь унизу, часом комашаться у її вигадливому череві. І — журитися над кручею.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

А ще був випадок

— Десь у 1972-1973-му, коли я ще займався спелеологією, ми зустрічали Новий рік у печері. Це було на Тернопільщині в печері Млинки. Саме перед Новим роком, щоб приготувати їжу, наливали у примус бензин, і раптом загорілася 20-літрова каністра з паливом. Вона могла б і вибухнути, але нам спільними зусиллями вдалося її погасити. Закидали вогонь усім, що потрапляло під руку. Полум'я в печері було, як від ракетного двигуна. Звичайно, дехто з нас отримав опіки. Однак найсмішніше було те, що коли ранком вийшли на світ Божий і глянули один на одного, всі були, як негри: в кіптяві й сажі. А в печері цього не помітили...

Заклики до першого дня Нового року

— Дай, Боже, всім, хто будує державу, побільше щастя, а тих, хто її розкрадає, нехай нарешті візьме трясця!

Інформаційне веселе агентство новин повідомляє, що

... На черговому сесійному засіданні Верховної Ради розпочнеться обговорення питання про внесення змін у «Закон про мови». Тому не виключено, що надалі поряд з українською та російською мовами статус офіційного отримає «суржик». Але саме він залишається практично єдиним засобом спілкування у радіоефірі та на телебаченні не тільки вітчизняних зірок естради, а й державних діячів. Тим паче, що невдовзі частина центральних газет почне виходити винятково «суржиком».

... Співробітники посередницької комерційної фірми «Чорнозолоте теля» здійснили автопробіг на іномарках. Кінцевим пунктом стала шахта імені Лаокоона, яка нещодавно відмовилася від послуг посередників. У знак протесту комерсанти розпочали безстрокове пікетування прохідної шахти. Якщо й акція не допоможе повернути «статус-кво», вони нахвалюються перерити всі шляхи до точок, які торгують спиртним.

... У колгоспі «Геркулес» випередження виплати заробітку вже становить 10 місяців! Отримавши днями зарплату за серпень 1999 року, селяни всерйоз почали готуватися до акції супротиву. Їхні вимоги незмінні —отримувати хоча б частину заробітку поросятами, телятами, пшеницею, цукром і навіть гноєм. Одне слово, чим завгодно, але тільки не грішми.

... У кущах села Раїсо-Максимівка відбулася презентація програми «Чоловік дружини Президента —батьком дітей України». Ініціатори її проведення планують винести на всеукраїнський референдум питання про надання програмі статусу державної й такої, що має реалізовуватися першочергово. У противному разі, на думку організаторів, головні діючі особи програм типу «Дружина Президента — дітям України» можуть залишитися без роботи. Адже батьки дітей України в останні роки власне батьківство вважають розкішшю, яку може собі дозволити далеко не кожен.

... Опівночі на центральному майдані міста Ю. відбувся мітинг представників організованої злочинності. Його учасники висловили обурення і назвали провокацією заяви владних структур про посилення боротьби із організованою злочинністю, а потім довго стріляли в повітря з усіх видів зброї. У резолюції мітингу зазначено: у разі розповсюдження таких заяв представники злочинності залишають за собою право спростовувати їх більш дієвими способами.

Малюнок Сергія ГОРОБЦЯ.

«Через гори

«Чудеса в новорічну ніч! Якщо ви хочете отримати купу грошей і провести незабутні години, приходьте до нас працювати Дідом Морозом і Снігуронькою!» — було сказано в оголошенні в місцевій газеті. Очі чоловіка загорілися. Ще хвилину тому, підрахувавши свої мізерні заощадження, ми вирішили відкласти традиційну поїздку в гори на наступний рік. І раптом з'явилася надія розбагатіти.

Через півгодини ми прибули за вказаною в газеті адресою. Біля стійки адміністратора вже товпилося півтора десятка чоловіків і жінок найрізноманітнішого віку та професій. Підписавши договір і заплативши за оренду костюмів, кандидати на роль новорічних персонажів плавно переходили до сусідньої кімнати на інструктаж, де товста тітка в костюмі Діда Мороза давала уроки акторської майстерності.

Роздавши всім аркушики зі сценарієм, вона попросила нас прочитати його вголос.

«Через гори високії», — врозбрід загули дебютанти, намагаючись сподобатися суворому екзаменаторові...

— Ну гаразд, — змилостивилася тітка, коли ми, взявшись за руки, старанно намотували десяте коло таночка, — усі вільні.

31 грудня, здолавши 12 поверхів (ліфт, як на зло, не працював), ми подзвонили за першою адресою.

— Хто там? — пролунав через двері зляканий жіночий голос.

— Хто-хто... Кінь у пальто! — пожартував чоловік, який вочевидь почувався не в своїй тарілці, і, спохопившись, увічливо мовив: — Діда Мороза викликали?

— Діда Мороза? — здивувався голос. — Ні!

— Як це ні? Ось бо, записано: хлопчик Вовочка Сидоренко, 2 роки, на 11 годину дня. У вас проживає Вовочка Сидоренко?

— Є такий! Але ми нікого не викликали, — вперто повторював голос і після паузи насторожено запитав: — А звідки ви дізналися нашу адресу?

— Як це звідки? — обличчя чоловіка взялося червоними плямами. — Зателефонувала якась жінка, замовила Діда Мороза для Вовочки Сидоренка, 2 роки, на 11 годину дня!

— А-а! Це, мабуть, бабуся викликала, — припустила жінка і пішла на переговори.

Через п'ять хвилин двері відчинилися і нас упустили.

— Через гори високії, — з погано прихованим роздратуванням почав чоловік, — через байраки глибокії, поспішали ми сюди. Чекали нас, діти?

— Так! — дружно відповіли мама з бабусею і про всяк випадок відсунулися від Діда Мороза якнайдалі.

— Та не вас я питаю, а дитину! Де дитина?

— Спить! — розгубилася бабуся.

— Як це спить? Та в нас безліч замовлень! То що нам, чекати, поки хлопчик прокинеться?!

— Зараз, зараз... — заквапилася старенька і через п'ять хвилин витягла сонну дитину.

Побачивши незнайомого чоловіка з величезною бородою, Вовочка розплакався.

— Вовчику, не бійся, дядя добрий, він тебе не скривдить. Правда, дядю?

— Правда! — похмуро підтвердив дядя. — Але ви швидше. І дитину заспокойте, а то слів не буде чути.

Та дитина заспокоюватися не хотіла. Судорожно вхопившись за бабусину шию, він з острахом спостерігав, як дядя щось голосно промовляє біля ялинки, а чужа тьотя, взявши маму за руки, водить її навколо дядi.

Побачивши, що дитина перелякалася, бабуся несміливо попросила: «Може, досить?».

— Як це досить! — обурився Дід Мороз. — Ми працюємо чесно!

Під кінець новорічної вистави Вовочка здійняв істерику. Ех, хлопчику!..

***

— Іраїда Модестівна, директор ВАТ «Витязь», вік не вказано, 13.00, — зазирнув до записника чоловік.

Товар лицем

Сказала матінка Марині:
— Спідничка в тебе надто міні.
А доня матері на це:
— Товар показують лицем.

Балбес і прогрес

У школі Жора був балбесом,
Нині ж їздить «Марседесом».
Може, це таки прогрес,
Що багатим став балбес.

Енергоносій

Мусій продає оковиту.
Тому він не просто Мусій.
Ім'я уже встиг заробити:
Мусій наш — енергоносій.

Василь КРАВЧУК.

Навіщо подзвонив?

Ступенки вже святково пообідали, жінка прибирала посуд, коли задзвонив телефон. Господар хати Сергій зняв трубку.

— Сірий, ти? — почувся чоловічий голос.

— Ну, я.

— Радий тебе чути! Набирав навмання, гадав, глухий номер.

— А хто це?

— Не впізнаєш однокашника?

Сергій почав перебирати в пам'яті співучнів по трьох школах, де вчився, та двох вузах.

— Голос наче знайомий...

— Ще б упізнати! Скільки не бачилися й не чулися. Кривоглаз.

— А, Толян, — Сергій намагався збагнути, навіщо міг тому знадобитися.

— Ну, як ся маєш?

— Як усі — поміж небом і землею. Кручуся. Як кажуть: дім, сад, город.

— Тож з роботою, виходить, кепсько. Дружина як?

— Слабо, працює регулярно. Раз на тиждень.

— Діти як? — не вгавав однокашник. — У тебе ж, здається, двоє було? Дочка вже, мабуть, школу закінчує?

— Інститут. Закінчила вже.

— Ну й час тече! А син?

— Теж учиться, ще й у фірмі підробляє. Зараз повіялися кудись по компаніях зустрічати Новий рік.

— Звісно, що ж їм, біля батьків сидіти? Ну, а здоров'я як? У тебе ж, здається, щось з нирками було?

— Вже нічого, але дієти дотримуюся. А ти чого телефонуєш? — нарешті не витримав Ступенко.

— Та так, гортав записник, побачив твоє прізвище й згадав. Вирішив привітати з Новим роком.

— Може, треба щось? Я хоч і не крутий, але все-таки на дещо спроможний.

— Нічого мені не треба, я так, — мовив Кривоглаз.

На тому краю поклали трубку.

З'явилася дружина.

— Ти з ким оце стільки патякав? Забув, що апарат у нас на похвилинній оплаті?

— Не я йому дзвонив, а він мені.

— Хто?

— Толян.

— Який Толян?

— Кривоглаз. Колись разом училися.

— І що йому від тебе треба? — не вгавала дружина. —Чого дзвонив?

— Просто так, каже. З Новим роком привітав.

— Не подобається мені це. А чим цікавився?

— Як здоров'я, як живемо — я, ти, діти.

— Ач! І що ти відповів?

— Хіба не чула?

— Чула, чула, все йому виклав.

— Ну та й що? Він же пристойна людина.

— Був, а ким став невідомо. Хіба не знаєш, що час з людьми робить? Саме прізвище чого варте — Кривоглаз!

Сергій накрутив номер Толяна.

— Ступенко турбує. Оце ти щойно подзвонив: з Новим роком, з Новим роком... А я все гадаю: що, власне, хотів?

— Та відчепися ти! — відгаркнувся однокашник. — Не заважай дивитися телевізор.

Як і обіцяла, жінка не могла заснути: зітхала, крутилася й обзивала благовірного пентюхом, яких мало в світі, один таки трапився — й саме їй!

Десь о першій ночі Сергій накрутив Кривоглаза знов.

«Телефон на автовідповіднику, — почулося у відповідь. — Заждіть, коли клацне, тоді кажіть. Якщо ж це Сірий, то господар просив послати тебе...»

— Ну, що він каже? — запитала дружина.

— Нічо, апарат на автовідповіднику.

— Бач, я таки мала рацію, — торжествувала Ступенчиха. — Подався кудись на нічний промисел. А якщо саме до нас? Негайно піди перевір на дверях ланцюжок, засунь у ручку качалку і приготуй, на всяк випадок, сокиру... Ехе-хе-хе, ото привітаннячко — не матимемо тепер спокою. Недарма ж кажуть: як розпочнеться — й увесь рік отак...

Савелій ЦИПІН.

Астрологічний прогноз для претендентів

(Початок на 3-й стор.).

— А що скажуть рекетири?

— У Стрільців уже цього року збився приціл через брак у замовників обігових коштів. Та й зорі вимагають від них неможливого: наставити роги Козерогу і впродовж виборчої кампанії лити воду на млин Водолія. Навіть якщо вони й вдадуться до такого кроку, наша енергетика, самі знаєте, не витримає такого перетоку енергії.

Терези, товариш капітан, як вам відомо, на нашому боці.

— На те вони й Терези, — гарчав Лев.

— Незначні проблеми технічного характеру можуть виникнути з Дівою, але й тут можете спати спокійно. Наші експерти грунтовно вивчили досвід роботи з претендентами жіночої статі у дружнього нам сусіди Морського котика. Тож тепер час застосувати накопичений досвід на нашому грунті, — астролог хихикав, — даруйте, на нашому слизькому грунті.

Лев раптом щось пригадав.

— Найбільше мене турбує Риба, з якої нам так і не вдалося зварити юшку.

— Треба сказати, мене як астролога також. Тим паче, що зорі припускають, що хвостата на виборах виступатиме у парі з Водолієм, тобто почуватиметься, як риба у воді.

— То, може, на сковорідку її?

— Цур вам! — махав кулачками астролог. — Ще кістка у горлі застрягне. Навесні зоряна колода може розкласти зовсім несподіваний пасьянс, бо, самі знаєте, скільки мотлоху зараз обертається на орбіті —супутники, космічні станції, астероїди. Усі, хто там, — на нашому боці.

— Авжеж, — заспокоювався Лев. — А тільки претендентів до біса розвелося. І, кажуть, буде ще хтось один зовсім неординарний...

— Побачимо, побачимо, — буркотів собі під ніс астролог, — розчиняючись у темній масі пінгвінів перед криголамом. Він потай радів, що сам Лев вважав його неординарним.

Криголам «Демократичний» стояв на прикolі 1998 року і чекав... Чи то референдуму, чи то нафтопродуктів, чи то Діда Мороза.

Григір ЧОРНИЙ.

високії...»

— О-о-о! Які люди! — удавано здивувалася Іраїда Модестівна. — Ви до мене?

— До вас... — знітився Дід Мороз.

Іраїда виявилася не дамою з трьома підборіддями, як належало за посадою, а чарівною білявкою років 35.

— Через гори високії... — почав чоловік, надавши голосу бархатної тональності. — Через байраки глибокії... — збився він, задивившись на Модестівну.

Та підбадьорливо всміхалася, чекаючи продовження.

Я зловтішно мовчала, не збираючись підказувати слова.

— Поспішали ми сюди! — згадав чоловік. — Чекали нас, діти?

— О, так! — кокетувала Модестівна щосили, вочевидь не помічаючи поруч з Дідом Морозом похмуру істоту в недоладній короткій шубці, обшитій пластмасовими сніжинками та ватною короною на голові.

На прощання Модестівна сунула Діду Морозу гроші, пляшку коньяка та елегантну візитку.

— Ану, дай сюди! — погрозливо промовила я, тільки-но ми вийшли на вулицю, і вмить розправилася з візиткою. — І щоб жодних візиток!

Але настрій було вже безнадійно зіпсовано. На додачу до всього, за однією адресою нам взагалі не відчинили, за другою з'ясувалося, що хлопчик Вітя 5-ти років — не хто інший, як улюблений бультер'єр господарів, і ми поспішно ретирувалися, щоб не зіграти роль святкової відбивної. А за третьою — нас просто обшукали.

... Зачинивши броньовані двері, господар будинку підозріло обвів нас поглядом і швидким порухом обмацав Діда Мороза та понишпорив у торбі з подарунками.

— Що ви робите! — не стерпів наруги чоловік і зібрався грюкнути дверима.

— Вибачай, браток! — примирливо сказав господар. —Сам знаєш, який тепер час. Ну не сердься! Подвійний тариф!

— ...Умовив! — швидко погодився чоловік, і ми ввійшли до розкішно прибраної зали.

— А тепер загадки! — оголосив Дід Мороз. —Відгадують усі! Не кущ, а з листочками, не сорочка, а зшита, не людина, а розмовляє. Що це?

— Радіо! — випереджаючи домочадців, радісно вигукнув батько сімейства.

Побачивши, що крім нього ніхто не сміється, а навіть навпаки, сім'я злякано притихла, Дід Мороз швидко зорієнтувався: — Ти ба, правильно! А тепер наступна загадка! Сидить дівиця в темниці, а коса на вулиці.

— Моя жінка! — зареготав господар дому.

На прощання він поплескав Діда Мороза по плечу і запросив на кухню випити. Через кілька хвилин на кухні погасло світло. Моє серце тенькнуло.

— Не хвилюйтеся, — заспокоїла мене дружина «нового росіянина», — це він на вулицю дивиться, обстановку перевіряє.

— Пішли додому, — жалібно попросила я Діда Мороза, тільки-но ми вибралися з цього бункера.

— Ну що ти! У нас ще стільки замовлень!

...Нарядно вдягнені діти вибігли нам назустріч.

— Дідусю, подивися, хто до нас прийшов!

— Через гори високії, — почав чоловік і остовпів. Перед ним стояв Вікентій Павлович, директор фірми, куди він нещодавно влаштувався. Та назад дороги не було.

— І не соромно тобі, — шипіла я тихенько, водячи з директоровими онуками танок. — І як ти йому тепер на роботі в очі дивитимешся?

— А що тут ганебного? — відпарирував чоловік. — Це нехай йому буде соромно, що він таку маленьку зарплату своїм людям платить!

Визначивши свою позицію з цього питання, він посмілішав і почав поводитися так, наче ніякого Вікентія Павловича поруч не було. Голосно співав пісень, бешкетуючи з дітлахами, залізав з ногами на дорогий директорський диван «Людовик чотирнадцятий» і безцеремонно з'їв вазу цукерок, якими його пригостили. Закінчивши концерт, ми з гідністю пішли.

... Пізно ввечері в нашій квартирі пролунав дзвінок. Чоловік з таємничим виглядом, немовби він щось знав, пішов відчиняти двері.

— Улю, сюрприз! — проголосив він, і я помчала до вітальні.

У загальному коридорі, притулившись до стінки, стояли двоє нещасних, які змерзли так, що не могли говорити.

— Че-ччерез г-гори вис-сокії... — цокаючи зубами, сказав дивний мужчина у червоному ковпаку.

— Через байраки глибокії, — сумно підтвердила вимучена істота в покритій інеєм короні.

Я з жахом подивилася на чоловіка. Насолоджуючись справленим ефектом, він широко посміхався, чекаючи від мене вдячних слів...

Я з жахом подивилася на чоловіка

Уляна КАРПІНСЬКА.

Спокійно! Це — напад...

Версія

... Вечір видався темним, як «Мерседес» шефа. До під'їзду залишалося кроків з десять.

— Закурити не знайдеться? — похмуро поцікавилися й заступили дорогу три кремезні постаті.

«Коли ви вже накуритеся!» — подумки традиційно жахнувся я і почав прощатися зі змістом кишень та недавно вставленими зубами.

Однак події розгорталися інакше.

— Кури! — тицьнув мені під носа здоровань пачку «Мальборо». Другий тут же поспішно черкнув запальничкою.

— Знімай куртку! — тим часом без будь-якої дипломатії приступив до справи третій. — І не соромно такий мотлох носити?..

Я почав щось мимрити про убогі статки.

— Одягай і знай нашу добрість, — перебив мене один з нападників і накинув на плечі дублянку відмінної якості.

— І личаки заміни, а то ходиш, як босяк! — простяг мені добротні черевики на високій підошві.

— Ех, ти! — глузливо насунув на самісінькі очі норкову шапку ще хтось. — А оце ми знищимо, як клас, — він закинув десь у темряву мій старенький кашкет.

Потім вони геть знахабніли. Спритно зняли з моєї тремтячої руки «Ракету» і безцеремонно натягли «Сейко».

Та й цього гадам було замало. Бо майже в один голос наказали:

— Вивертай кишені!

Їх вміст не залишав мені жодних шансів — негідники у якусь мить напхали туди пачки доларів. А далі взагалі почали знущатися.

— Носи! — з цими словами накинули на шию золотий ланцюг, на руку — масивний браслет, а у саму руку тикнули мобільний телефон.

Задоволені своїми мерзенними діями, зловмисники оглянули мене з ніг до голови.

— Тепер хоч трохи на людину схожий, — зробили висновок.

Я полегшено зітхнув і почав залкувати.

— Куди?! — перепинили мій маневр. — Хто тебе тепер пішки відпустить?!..

Схопили нелюди під руки і силоміць посадили за кермо сріблястого «Опеля».

— Ключі та відповідні документи, що оформлені на тебе, на дошці приладів, — нахабно підказали. І почали знову погрожувати:

— Якщо й завтра йтимеш цією дорогою — отримаєш документацію ще й на гараж!

Діватись нікуди — довелося змиритися. А вони взагалі розперезалися, бо змусили із двокімнатної квартири переселятися у відомий шикарний особняк...

... Ось таку неймовірну історію розповів мені чиновник одного з державних відомств, коли я нечемно попросив його поділитися одним секретом. А саме: як він, маючи посадовий оклад лише 150 гривень, за пару місяців почав купатися у статках? Розповів і навіть місце нападу показав.

Не знаю, як ви, а я йому повірив. І кілька темних вечорів ходив тільки цією дорогою. І що? Вчора перестріли. Як завжди, попрохали цигарку. А потім дали...

Тепер лежу і пишу. І якби не розряд із спринту, то, мабуть, не зміг би й писати. Здуріли, чи з кимось переплутали?..

Павло КУЩ.

Сюрприз

— Ну читай уже нам Хайяма, не втомлюй

Вундеркінд Санько з гімназії «На старт» був дитиною надзвичайно розумною.

У свої шість років він знав не тільки шість мов, а й усю рекламну добірку телебачення цитував краще, ніж Пушкіна.

— Мамуню, а чи й цього року до мене прийдуть Дід Мороз із Снігуронькою? — допитувався він.

— Авжеж, золотко, — воркувала мамуня.

— Тільки віршика добре вивчи, щоб Дідусеві Морозу розказати, — нагадав татусь.

— Я їм сюрприза підготую, — гордо повідомив вундеркінд.

... Настало 31 грудня. Санько був саме чекання.

— Мамуню, ну коли вони прийдуть?

— Увечері, любий.

— Скоріше б...

Нарешті дочекалися перших зірок, ялинка засвітила вогні. У двері подзвонили, мамуня відчинила їх — і на порозі з'явилися довгоочікувані Дід Мороз і Снігуронька.

— З Новим роком, друзі, — почав традиційно Дід Мороз басом, — а де ж наш гімназист?

— Та ви проходьте до ялинки, — запросила матуся.

— Агов, Сашуню, — загукала красуня Снігуронька, —де ти, — ми тобі подарунки принесли...

Та малого ніде не було.

— Це він сюрприза вам підготував, мабуть, Омара Хайяма читатиме, — таємниче зашепотів татусь Снігуроньці на вушко.

— Виходь-но, щастячко, бо у Діда Мороза сьогодні багато роботи, — прохала матуся.

Раптом з дитячої залунала музика і Санько, нарешті, озвався:

— Мама, прости меня, мама, — заспівав він і за хвилину з'явився перед всіма у костюмі, що нагадував концертне вбрання Бориса Моїсеєва, із зачіскою а-ля панк на рожевій голівці, виробляючи якісь дивні па з вихилясами усім тілом.

— Это я, блудный сын твой, — горлав Санько, намагаючись заглушити магнітофона.

Ошелешені батьки не знали, чого чекати далі. Лише бувалий Дід Мороз не розгубився.

— Через поле, через ліс я тобі дарунки ніс, —заспівав він.

— А ти нас чудово зустрічаєш — нетрадиційно, —підбадьорила Діда Мороза Снігуронька.

— А от і дарунки, — вигукнув Дід Мороз.

Та Санько перебив його.

— Е ні, дорогенькі, спочатку від мене буде сюрприз.

— Ну читай уже нам Хайяма, не втомлюй, — загукав татусь.

— Ех, татусю, та який там Хайям, — ось вам сюрприз, — урочисто мовив Санько, — відмовляюсь я від ваших подарунків. Не треба мені нічого. Я ж знаю, що в країні — криза, інфляція, долар виріс. Он по радіо передали, що всі послуги подорожчали вп'ятеро. У бюро послуг «Світанок» навіть вікно вимити — шалених грошей коштує, а ви... Дід Мороз, Снігуронька... Ще й новорічний тариф утричі дорожче, ніж зазвичай. Забирай, Діду, свої подарунки та поверни татусеві гроші за послуги, бо він у своєму НДІ вже півроку зарплати не отримує. Хай за них краще пива собі купить або колготки матусі. Вона ж про них цілий рік мріяла!

Любов СТАНАЧИЧ.

А ще був випадок

«Вам, куме, мат!»

Наш читач Василь Білоус з райцентру Іллінці на Вінниччині давно захоплюється фотографією. Його знімкам уже тісно в десяти великих альбомах. Є серед тих фотосюжетів і веселі.

... Було це під Новий рік, літ 15 тому. У гості до Білоусів прийшли кум з кумою (до речі, кум на знімку ліворуч). Після застілля взялись за шахи. А за вікном така гарна погода — мороз, сонце! Вийшли на вулицю. Василь узяв фотоапарат і каже кумові: давай, щоб фото вийшло колоритнішим, один буде в кожусі, а другий — голий до пояса! Кум морозу боїться, тож роздягатися довелося Василеві.

Коли йшли до місця зйомки, стрілася їм сусідка, жіночка старшого віку. Спершу вона остовпіла, а потім хутенько сховалася за хлівом і вже звідти спостерігала за подіями. Думала, вони її не бачать. А хлопці — бачили, і навмисне повільно розкладали шахівницю на снігу.

— Шкода сусідку! — сміється Василь. — Вона таки змерзла, стоячи за хлівом! А потім, при зустрічах, якось загадково дивилася на нас...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Заклики до першого дня Нового року

– Нехай усім у цей день гикнеться, але терпець не урветься!

Спорт

І голи, і весілля. Усе — під Новий рік!

У київському «Динамо» вчора поменшало холостяків. Усією командою відгуляли весілля Сергія Реброва. А позавчора саме цей найкращий за багатьма версіями футболіст України-98 відкрив рахунок динамівським голам у підготовчому періоді до другої половини сезону.

Чемпіони країни, розділившися на чотири команди, розіграли турнір з міні-футболу на майданчику критих кортів НСК «Олімпійський». У першому поєдинку саме Ребров, гравець «Динамо-1» (тренер Олексій Михайличенко), на 19-й хвилині примусив капітулювати В'ячеслава Кернозенка, який захищав ворота умовної збірної України (тренер Володимир Онищенко). Але в другому таймі Сергій Коновалов установив рівновагу — 1:1.

Чудово грала команда «Динамо-2», якою керував Віктор Кондратов, проти умовної збірної СНД (тренер Валерій Зуєв), до якої входили всі динамівські «легіонери». Молодь перемогла — 4:2. А потім ще й добряче попсувала нерви першій команді. Воротар молодших за рангом Всеволод Романенко творив дива. А коли пішла передостання хвилина, старші ще поступалися — 0:1. Надію подарував влучний удар здалеку Сергія Федорова. А за кілька секунд до фінального свистка Андрій Шевченко забив переможний гол. Якби ви бачили, як стрибали і цілувалися, сповнені радості, Олександр Шовковський, Сергій Шматоваленко, Олег Лужний, Олександр Головко, Владислав Ващук, Андрій Гусин, Юрій Дмитрулін і вже названі гравці цього колективу! Ніби знову розгромили «Барсу»...

Того ж дня відбувся ще один матч: СНД — Україна — 3:1. Учора було проведено два завершальні поєдинки: «Динамо-1» — СНД — 5:2 та «Динамо-2» — Україна — 0:4. Отже, переможцем стала команда «Динамо-1».

Новий рік динамівці проведуть із сім'ями, а 4 січня вирушать до німецького Руйта на перший закордонний збір.

За версією «Команды»

Найпопулярніша і найавторитетніша серед українських спортивних видань газета «Команда» провела два традиційні опитування. Перше — серед футболістів і тренерів команд вищої ліги. Кращим вони назвали Сергія Реброва («Динамо», Київ) — 538 очок. На 18 пунктів він випередив свого товариша по клубу і національній збірній — Андрія Шевченка.

У другому опитуванні участь взяли журналісти, які пишуть на баскетбольну тему. Найкращим в Україні став Дмитро Базелевський, який виступає за збірну країни та клуб «Спартак» (Санкт-Петербург). Названо й символічну збірну року: Базелевський, В'ячеслав Євстратенко (ЦСКА-«РІКО», Київ), Олександр Лохманчук («Рено», Туреччина), Олександр Волков (збірна України), Станіслав Медведенко («Аліта-Саві», Литва).

***

Хокей. Дві перемоги на чемпіонаті світу серед юніорів, що відбувається в Угорщині, здобула збірна України: над хокеїстами Норвегії — 5:3 та Франції — 4:2.

У Верки Сердючки незабаром з'явиться двійник. У воску

... Якщо одесити візьмуть до уваги опитування кореспондентів «ГУ», яке вони провели напередодні Нового року

Кумири і шанувальники

Добре одеситам. Музей скульптур з воску, що відкрився тут нещодавно, дав змогу кожному охочому не лише поновити свої пізнання в історії, а й здійснити низку ритуальних дій. Приміром, помацати сюртук Пушкіна і подивитися в очі Дантесу. А що? Нехай знає, що про нього думають нащадки великого поета! Експозиція ще формується і можна уявити, як страждають упорядники музею, вирішуючи, на кого віск витрачати, а хто такої честі не гідний. Адже виливання скульптур — справа дороговартісна, і 3—5 тисяч доларів за сумнівну історичну фігуру ніхто не віддасть.

Та панове, «бросьте этих глупостей» — страждати – і вийдіть у народ. Народ вам скаже, кого він хотів би бачити в музеї, а кого — в місцях не таких уже віддалених. Скаже грубо, але по суті, одразу визначивши роль тієї чи іншої особистості в нашій стражденній історії. Втім, можете й не виходити. Бо це вже зробили ми, замислившись напередодні третього тисячоліття: а кому з наших сучасників пощастить побачити своє зображення у воску? Для цього довелося опитати безліч людей і перевести чимало паперу.

Скажемо відразу: було важко. Бо природа людини така, що одному подобається кавун, а іншому — свинячий хрящик. Але, врешті-решт, шляхом тривалого підрахунку голосів визначилися пристрасті, результат яких перед вами.

Отже, честь втілити в собі символи епохи випала Першому Президентові, Першому Космонавтові, Першому Банкірові, Першій українці, яка зуміла спокусити турецького султана, Першим Боксерським Рукавичкам і Першій провідниці країни.

Обрані кандидати можуть розслабитися: вони вже нічого не зможуть додати до всенародної любові і слави. А ось усім іншим доведеться попотіти. Увійти в історію — завдання не з простих...

Голоси лічила Лариса КРУПІНА.

P. S. Час покаже, чи увічнять нащадки названі символи епохи у воску. А ми вирішили зобразити їх у більш звичній для нас і для них обстановці. Встигнуть ще в музеях настоятися.

Перший Космонавт – Першому Банкіру:
«Мне сверху видно все — ты так и знай!»
Роксолана – Першому Президенту:
«Главное чтобы костюмчик сидел...»
Перша провідниця країни – Першим Боксерским Рукавичкам:
«Не наливайте, бо я вже така як треба...»

Під знаком «Ч»

Напередодні святкування Нового року ми одержали ексклюзивне інтерв'ю, яке люб'язно дав газеті всесвітньо знаний астролог Пабло Суглоб. Фрагмент інтерв'ю пропонуємо читацькій увазі.

Працюючи над не розшифрованою досі частиною пророцтв великого Нострадамуса і застосувавши особисто розроблений мною метод мозково-космофілософської атаки, я встановив, що новітня історія і прийдешня доля України перебувають під впливом знаку «Ч». Порівняйте зловісні слова: чума, Чорнобиль, Чернівці та славетні: Черкащина (батьківщина великого Кобзаря) або Чернігівщина (батьківщина нинішнього Президента).

До речі, знак «Ч» непомітно дає добро та накладає вето навіть на такі суспільно-політичні процеси, як вибори Президента України, до Верховної та місцевих рад. Прихильність Космосу забезпечує перевагу на виборах тим кандидатам, у кого знак (літера) «Ч» у прізвищі розташований на більш чільному місці. (Про астрологічно-космофілософський вплив на етимологію українського прізвища — окрема розмова). Тепер зрозуміло, що двобій Кравчук—Кучма, або Косаківський—Омельченко був приречений на користь останніх. Або ж уперта містична неспроможність обрання у спікери Мороза, доки не з'явилася кандидатура Ткаченка!.. Відсутність прихильності Космосу пояснює загадковий феномен калейдоскопічних змін прем'єр-міністрів, а ще більше — минулу «одіссею» Звягільського та нинішню Лазаренка (гадаю, відтепер неважко для наших керманичів осягнути кадровий етимологічний критерій для стабілізації складу й ефективності роботи уряду).

Нарешті, про майбутні президентські вибори. З вищенаведеного зрозуміло, що у ланцюгу претендентів на найвищу в державі посаду — Кучма, Ткаченко, Марчук, Кравчук — космічна підтримка гарантована пошукачам саме у зазначеному порядку. Передчуваю законне запитання щодо кандидатури Чорновіла. Відповідаю: і нині, і на найближче майбутнє шанси В'ячеслава Максимовича не можна визнати блискучими. А річ тут у тім, що Всесвіт нині переживає період космофобії до комунізму зокрема і до усього лівого взагалі (приклад — розпад комуністичної імперії). А тепер прочитайте прізвище Чорновіл ззаду наперед — вийде Лівонроч! Ось вам і розгадка феномена політичного невезіння нашого визнаного лідера. Адже слово «ліво», хоч би як його крутили, ще на довгі часи означатиме заборонений знак у поступу до політичного олімпу. Про це не слід забувати Морозу, Симоненку, Вітренко і навіть політику з вельми перспективним прізвищем Марченко (хіба що податися до народних демократів чи лібералів...).

Звичайно, я не смію зазіхати на найвище значення для результатів виборів позиції самих виборців. Але ж, погодьтеся, тепер усім нам зрозуміло, чому в політиці, скажімо, з такими прізвищами, як Табачник або Медведчук, легше, аніж Лук'яненку або Яворівському.

Наостанок, користуючись нагодою, хочу побажати всім українцям усього найкращого в наступному новому році і, найперше, як зіницю ока берегти поняття, котрі означені особливими, самим Всесвітом відзначеними словами із знаком «Ч», аби міцними, як дуб, були чоловіки, щасливими й прекрасними їхні чарівниці — жінки, здоровими й розумними їхні чада (слово, що вимагає повернення до широкого вжитку). Ну а кандидатам у достойники — щоб найсвятішим словом завжди було для них слово честь. За що не гріх підняти й чарку! А сама новорічна ніч нехай пройде для вас, українців, під щасливим і не залежним від будь-якого впливу чудотворним словом «Будьмо!»

Записав **Юрій БОЛЬШАК.**

P. S. За останніми розрахунками найпотужнішого в світі комп'ютера Шарлатанського університету (штат Айова), тринадцятим Президентом України може стати людина з екзотичним прізвищем Чукча, котра, зрозуміло, ще не народилася. Так-от, цілком імовірно, що й не народиться. До речі, останнє певною мірою залежить і від багатьох з нас...

З НОВИМ РОКОМ!

Правління ВАТ «Екобуд» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 25 лютого 1999 року, о 14-ій годині дня, в приміщенні актового залу ВАТ «Екобуд» за адресою: м. Луцьк, вул. Дубнівська, 60.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про господарську діяльність за 1997—1998 рр.
2. Зміни до статуту товариства.
3. Затвердження нормативів розподілу чистого прибутку.
4. Затвердження основних напрямів діяльності акціонерного товариства на 1999 р.
5. Затвердження питань реорганізації товариства.

Учасники зборів повинні мати:

1. Сертифікат акцій.
2. Паспорт або інший документ, що посвідчує особу.
3. Доручення на право представляти інтереси акціонера.

Довідки за телефоном: 4-54-37.

Правління.

До уваги акціонерів ВАТ «КНДІ» Сінтеко»

Позачергові збори акціонерів, що скликаються акціонерами, які володіють більш ніж 10% акцій, відбудуться 5 березня 1999 року за адресою: м. Київ, проспект Перемоги,44, Національна кіностудія ім. Довженка (ст. метро Шулявська).

Порядок денний:

1. Про притягнення до майнової відповідальності голову правління ВАТ «КНДІ «Сінтеко».
2. Вибори правління ВАТ «КНДІ» «Сінтеко».
3. Вибори спостережної ради ВАТ «КНДІ «Сінтеко».
4. Вибори ревізійної комісії ВАТ «КНДІ «Сінтеко».
5. Прийняття змін до статуту та внутрішніх положень ВАТ «КНДІ «Сінтеко».
6. Про нарахування та виплату дивідендів за підсумками роботи ВАТ «КНДІ «Сінтеко».

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.00. Початок зборів о 10.00. При собі мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу, та документ, який посвідчує право власності на акції, а для представників акціонерів — відповідну довіреність.

Адреса оргкомітету по підготовці та проведенню зборів: Київ-56, вул. Виборзька, 1, телефон для довідок 247-65-61.

Оргкомітет.

Правління ВАТ «Київ-Одяг» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 25 лютого 1999 р. Початок зборів о 14-й годині. Місто проведення зборів: м. Київ, вул. Куренівська, 2-б, актова зала. Контактні телефони: 435-10-13, 435-51-16, 435-11-42; факс 435-10-13

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за 1998 рік. Основні напрямки діяльності на 1999 рік. Затвердження річного звіту та балансу.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності правління АТ за звітний період.
3. Затвердження бюджету товариства на 1999 рік та розподілу прибутків за 1998 рік.
4. Затвердження змін у персональному складі правління АТ.
5. Затвердження внутрішніх документів товариства.
6. Про збільшення статутного фонду товариства за рішенням правління АТ у зв'язку з другим випуском акцій та внесення змін до статуту АТ.

Інформація до п. 6 порядку денного:

Мета другого випуску акцій — збільшення статутного фонду товариства, залучення коштів для придбання устаткування та обладнання, здійснення реконструкції, розширення торговельної мережі.

Планується збільшити статутний фонд АТ на 7530, 45 грн. шляхом випуску 50203 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 0,15 грн. кожна. Випуск акцій планується здійснити в документарній формі.

Проект змін до статуту:

Пп. 9.1 та 9.2 викласти у такій редакції: «Статутний фонд товариства становить 30153 гривень і поділяється на 201020 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 0,15 гривень кожна».

У зв'язку з цим пункти ст. 9 1 — 10 вважати відповідно 1 -9.

Термін передплати акцій другого випуску — 19 лютого 1999 р. з 9-00 до 18-00 за адресою: м. Київ, вул. Куренівська, 2-б.

Номінальна вартість акцій не змінюється.

Переважним правом на придбання акцій у разі нової емісії користуються акціонери товариства.

Правління АТ має право на дострокове припинення передплати у разі досягнення запланованого обсягу емісії. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку.

Збитків, пов'язаних із збільшенням статутного фонду, для акціонерів товариства не планується.

До уваги акціонерів ВАТ «Лубнифарм»

Повідомляємо, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 17 лютого 1999 року о 17.00 за адресою: Полтавська обл., м. Лубни, вул. Шевченка, 2/2, Міський будинок культури.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ за 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії ВАТ за 1998 р.
3. Проведення перевиборів голови та членів спостережної ради.
4. Проведення перевиборів голови та членів правління.
5. Проведення перевиборів голови та членів ревізійної комісії.
6. Внесення змін та доповнень до статуту.

Реєстрація акціонерів 17 лютого 1999 року з 12-00 до 16-45. Довідки за телефоном (053615) 55-57. АБ «ПОЛТАВА-БАНК», акціонер, який володіє 30 % голосів.

Правління ВАТ ВО «Рожищесільмаш»

повідомляє, що 10 лютого 1999 року в актовому залі відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ ВО «Рожищесільмаш».

Початок о $10.^{00}$. Реєстрація з $8.^{30}$.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ ВО «Рожищесільмаш» про господарську діяльність товариства в 1998 році.
2. Звіт головного бухгалтера про фінансово-господарську діяльність товариства за 1998 р.
3. Звіт спостережної ради ВАТ ВО «Рожищесільмаш» про роботу за 1998 рік.
4. Звіт ревізійної комісії ВАТ ВО «Рожищесільмаш» про роботу за 1998 рік.
5. Затвердження основних напрямів діяльності товариства та плану на 1999 рік.

Правління ВАТ.

15 февраля 1999 года по адресу: г. Одесса, Николаевская дорога, 142 в 12.00 состоится общее собрание акционеров ОАО «Одесская фабрика нетканых материалов» с повесткой дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества за 1998 год.
2. Определение стратегии развития и основных направлений деятельности общества.
3. Решение вопросов по ликвидации задолженности.

Правление.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальська, 11) за поданою заявою КСП «Сідлищанське» Коломийського р-ну Івано-Франківської області порушив справу № Б-1/422 про банкрутство КСП «Сідлищанське» (285221, с. Сідлище, Коломийського р-ну Івано-Фрвнківської області; р/рахунок 26007200192001 у дирекції АК банку «Україна» м. Коломиї; МФО 336086 ЗКПО 00853665).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 203/12б-98 від 30.10.98 р. про визнання банкрутом ВАТ «Головурівське» с. Головурів Бориспільського р-ну Київської обл., р/р 26005200294001 АПБ Україна м. Борисполя МФО 321079, код 00852418.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320600, м. Дніпропетровськ, Куйбишева, 1- а) порушив справу ИБ 14-183 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю товарно-сировинної компанії «Дніпротехкомплект» (320090, Дніпропетровськ, Сімферопольська,21). Р/р 26002112103001 в КБ Приватбанк, Індустріальне відділення, МФО 305300, код 3306018188. Претензії направляти в арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (330000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело о банкротстве № 5680-8 от 16.11.98 г. МСП «Сата» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, г. Симферополь, бульвар Ленина, 12), р/с 26001256421001 «Приватбанк», МФО — 384436, код — 16500940.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве: № 24/109Б ЧП «Анна», юридический адрес: 340102, г. Донецк, ул. Стадионная, 8/33, р/с 26004301440039 в Донецком филиале АКБ «Славутич», МФО 335667, ОКПО 23416559.

До відома акціонерів ВАТ «Лубнифарм»

26 лютого 1999 року відбудуться загальні збори акціонерів товариства.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1998 рік.
2. Переобрання голови та членів спостережної ради.
3. Переобрання голови та членів правління.
4. Переобрання голови та членів ревізійної комісії.
5. Внесення змін та доповнень до статуту.
6. Збільшення статутного фонду.

Збори відбудуться о 12-й годині за адресою: м. Лубни, вул. Петровського, 16.

Реєстрація учасників зборів: 26 лютого з 10.00 до 12.00

При собі мати документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефоном (053615) 20-29.

Зміни до інформації про шостий випуск акцій акціонерного комерційного банку «ТК Кредит»

У розділі 5. «Дані про. емісію цінних паперів» абзац четвертий викласти в редакції: «Строк передплати на акції шостого випуску встановлюється з 1 грудня 1998 року по 1 травня 1998 року включно за адресою: м. Київ вул. Дмитрівська 18/24».

Арбітражний суд Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська,11) порушив справи про банкрутство:

— № 593/3 — Агрофірма «Україна» с. Гаврилівка, Надвірнянського району, Івано-Франківської області; р/р 26003200065001 в АПБ «Україна» м. Надвірна, МФО 336105, код 03752249;

— № 512/3 — Спілка селян «Вільна Україна» с. Камінна Надвірнянського району, Івано-Франківської області, р/р 26005200071001, в АПБ «Україна» м. Надвірна, МФО 336105, код 01044933.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Комерційно-впроваджувальна фірма «Норд АМ Лтд» (ЗКПО 16475356, р/р 26002808 в АК «Перкомбанк», МФО 321712 адреса: м. Київ-107, вул. О. Шмідта, 26-Б) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом місяця.

«Ліквідаційна комісія ВАТ «Бердичівський консервний завод» об'являє про продаж майна цілісного майнового комплексу ВАТ «Бердичівський консервний завод» розташованого за адресою: м. Бердичів, вул. Войкова,23. Справки по телефону: 8-04143-20188.

ВАТ «Лісохімік» повідомляє, що втрачене свідоцтво про реєєстрацію випуску акцій від 20 листопада 1997 року № 275 10.01.97. видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку по м. Києву та Київській області вважати недійсним.

Арбітражний суд Харківської області, розташований за адресою: 310022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд — порушив справу № 8627/7-74 про банкрутство проектно-будівельного науково-виробничого приватного підприємства «Архтехбуд», юридична адреса: 310002, м. Харків, вул. Артема, 6, абонентська скринька № 10460; р/р 26008301875645 код 14057713 в Московському відділенні АК «Промінвестбанку» м. Харкова, МФО 351425.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Донецької області (м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушено справу № 5-126Б про банкрутство ОАО «Комбікорм» (м. Мар'їівка, вул. Ворошилова, 34, р/р 260006301700042 у відділенні Промінвестбанку України у м. Мар'їівка, МФО 335311).

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/920-12/144 про визнання банкрутом приватного підприємства «Елонка» (юридична адреса: Львів-58, вул. 700-річчя Львова, 7; р/р 2468353, в/р: 1403185900/858 — рос. руб., 1403180400/001 — дол. США.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/3/884 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Альянс, Лтд.» (код ЄДРПОУ 19280611): 330002, Запоріжжя, Залізнична станція —Запоріжжя II, директор Охріменко Р. Г.; р/р 26004202679001 у ЗРУ КБ «Приватбанк» (330055, Запоріжжя, вул. Гліссерна, 1, МФО 313399).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве ТПЧП «Нита-Инвест». Юридический адрес: 338044, Гордовка, ул. Багуна, 49/7; р/с 26009192014001 в Горловском филиале Приватбанка, МФО 335515, ОКПО 23772573.

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в течении месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Сумської області (244000, Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 3046-9/280 про банкрутство Роменського консервного заводу. Юридична адреса: 245906, Ромни Сумської області, вул. Прокопенка, 43; р/р 26003201446001, МФО 337171 у Роменському відділенні АК АПБ «Україна».

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Руслана: «А класика залишиться класикою»

Цінності на зламі століть

Для маргінального часового відрізка Русланина романтизація дійсності дещо чужорідна. Та й сама співачка як для кінця дев'яностих видається до казкового неправдоподібною: мудра, делікатна, життєрадісна, доброзичлива. Останнє, що вона придумала зі своїми соратниками: захищати старовинні замки саме на межі тисячоліть.

— Руслано, чи доречна розмова про цінності, які нібито падають і б'ються, як склянки? Особливо для людей, які народилися за останні 20—30 років, тобто у постмодерністські часи, коли розмито контури темного-світлого, низького-високого і т. п.?

— Однозначно: доречна. Мені шкода, що так воно є насправді. Орієнтири нашого покоління здебільшого штучні, неправильні. Ідей у нього багато — немає ідеалів. Чому у своїх проектах наша творча команда робить акцент на естетиці та романтиці? Це — те, чого бракує. Метафора «світанку» значно ширша, ніж здається на перший погляд. Зранку людина прокидається зі світлим світосприйняттям. Злість, усе чорне залишається позаду. Пробудження народжує сподівання...

— Проте чорне не може відступити на далеку відстань. Зло у підсвідомості, бо його «публічно» естетизують.

— Мені, приміром, прикро дивитися жорстоке кіно. А побачити якісь інші фільми чи концерти переважна більшість не має можливості. Обмежені враженнями, люди в'януть, мов квіти... Численні гастрольні поїздки надали впевненості у тому, що треба дарувати надію. Була вражена, скільки прихильників у символу «світанку». Україна — дуже благодатна щодо культивування таких простих добрих цінностей.

— Отже, як справжня казкова принцеса, ти прямолінійно розрізняєш добро і зло?

— Цілком.

— А як же бути з шекспірівським «Зло є добро, добро є зло»? Або з булгаковським Воландом, що втілює одночасно темряву і благо?.. З тим, що в певних системах координат ці категорії мають здатність перетікати одна в іншу?

— Є чітко визначені речі. І не слід шукати спрощень, самообманюватися. Добро — це те, що збагачує, підживлює. Зло — руйнує, вносить хаос. Це —протилежні сили. Пам'ятаєш, у моєму кліпі є червона ниточка. Є ті, хто її заплутує, а є ті, хто розплутує.

— Давай про інше. Ми, діти свого часу, нібито повинні призвичаїтися до того, що маскульт став об'єктом наукових досліджень. А тим часом академічне мистецтво відступило на другий план і цікаве маленькій купці людей. Що ти на це? Не забувай, ти також «мистецький продукт» цієї доби.

— На зорі проекту «Дзвінкий вітер», коли ми вперше поєднали рок-групу і симфонічний оркестр, продюсери промовисто крутили пальцями біля скронь: «Руслано, ти себе гробиш»... Минув час. І багато хто з тих спостерігачів дивиться на це зовсім інакше... А щодо класики — вона залишиться класикою! Я закінчила консерваторію і доволі добре знаю стан справ у вітчизняній академічній музиці. Неабиякий високий рівень наших виконавців, на жаль, упирається у злидні. І можна лише мріяти, що наша фінансова еліта у наступному тисячолітті матиме смаки до справжнього мистецтва, підтримуватиме цих людей.

— Твій «Тур по замках України» — також звернення до сталих цінностей (у даному разі — до архітектури). Не так до етичних, як до рукотворних. Чому переносиш вантаж турботи саме на завмерлі пам'ятки?

— За конкретикою архітектури — ідеологія, провідне поняття якої — романтика. Є дві лінії, що їх простежуємо: етнічна та історична. Треба уважно подивитися на ті кам'яні шедеври, які маємо. Захопити всіх цією красою. Адже, крім усього, замки — це обов'язково і естетика. Однак якщо під час споглядання їх, відреставрованих, десь на Заході око радіє, то в нас — серце кров'ю обливається.

— А як оригінальний задум перетинається з моментом міжсторіччя?

— Ми навмисне вирішили дворічний тур завершити у 2000 році. Хочемо у свій незвичайний спосіб перейти цей рубіж.

Ми навмисне вирішили дворічний тур завершити у 2000 році

Адже вступ у нову еру перегукується з наріжними «ідеологічними каменями» проекту: весна, романтика, сподівання. Цікаво, що ідеї туру захопили й інші держави, в яких є старовинні замки. Ми ведемо переговори з Англією, Польщею, Францією, Німеччиною, Прибалтикою про поширення туру і на ці країни. У майбутньому також кілька суто класичних концертів, в яких диригуватиму оркестром (диригент — мій основний фах). Продюсування альбому етнічної музики, зокрема гуцульської. Велика весняна програма з новими піснями. А ще — прем'єра музичного фільму «Останнє Різдво дев'яностих». Ностальгійний і теж про цінності духу...

Бесіду вела **Ольга КЛЕЙМЕНОВА.**

А я роблю так

З ялинкою — до лісу

Скільки ялинок вирубується щороку заради примхи однієї новорічної ночі! А я ще з осені викопую лісову красуню і саджаю у велику діжку. Доглядаю за нею, як і за кімнатними квітами — поливаю, підживлюю, і до новорічних свят вона перетворюється на справжню красуню. А навесні разом з дітьми саджаємо нашу ялинку в лісі. Радий, що вже багато років хоч на одну зрубану ялинку стало менше.

Володимир ДЯЧУК.

Київ.

...А я так

Нові повноваження — нові парадокси

З 1 січня 1999 року, відповідно до указу Президента України

Напередодні новорічних свят голова Національної комісії регулювання електроенергетики (НКРЕ) Зіновій Буцьо повідомив усім учасникам енергоринку приємну (а можливо, для когось і ні) новину. З 1 січня 1999 року, відповідно до указу Президента України, право встановлення цін і тарифів на видобуток і реалізацію нафти та газу належатиме НКРЕ.

Нові повноваження впроваджуватимуться поступово. Спочатку буде єдиний тариф на транспорт, по магістральних і розподільних мережах. Далі розподілять ціни на газ та його транспортування, оскільки попередня практика єдиної ціни не виправдала себе.

Окрім цього, Указом Президента від 17 листопада 1998 року «Про запровадження ліцензованої діяльності об'єктів у сфері природних монополій» НКРЕ має повноваження допускати на ринок через ліцензування тільки найдостойніших. Звичайно, за критеріями, відомими тільки НКРЕ, про які антимонопольний комітет хіба що тільки здогадується. Нині закінчено опрацювання ліцензій на постачання газу, а щодо зберігання і магістрального транспорту — робота над ними українських спеціалістів спільно з фахівцями програми TACIS ще триває. Та очевидно, що доки не буде концепції створення оптової ціни, доти газовим ринком і, відповідно, цінами на газ розпоряджатиметься монополіст. Як твердять спостерігачі, левовою часткою газового ринку сьогодні розпоряджається компанія «Інтергаз». На думку Зіновія Буцьо, в нинішній економічній ситуації регулювання діяльності суб'єктів енергоринку може здійснювати тільки незалежний, позавідомчий державний орган, яким і є Національна комісія регулювання електроенергетики України. Логічно дуже прогресивно: державний, але незалежний.

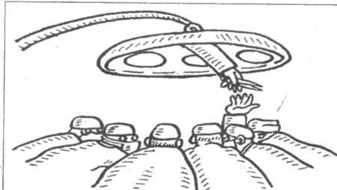

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Мал. Едуарда МЕРА.

Православний календар... і народний

З 1 ДО 7 СІЧНЯ, на передріздвяному тижні, відзначається пам'ять багатьох святих.

1 СІЧНЯ вшановується пам'ять святого мученика Воніфатія (давньоримського раба, що загинув за віру). Також 1 січня вшановується пам'ять преподобного Іллі Муромця, чиї мощі покояться у Києво-Печерській Лаврі.

4 СІЧНЯ — день великомучениці Анастасії Узорішительки (тобто тієї, що позбавляє від кайданів). На Афоні є монастир її імені.

Напередодні Різдва, *6 СІЧНЯ*, Церква вшановує пам'ять преподобномучениці Євгенії, а з нею — Прота, Іакінфа та Клавдії.

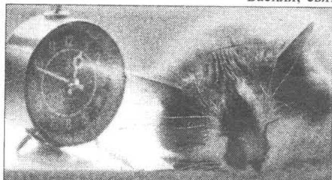

Січень з груднем прощається, а на лютий очі косує

2 СІЧНЯ — Гната. В цей день заборонялося прясти. Жінки пекли обрядове печиво, а дівчата, зібравшись на вечорниці чи посиденьки, робили різдвяно-новорічні прикраси.

4 СІЧНЯ — Анастасії. В народі казали: «Скоро Настя на помості запросить три празники в гості». Бо через три дні прийдуть найбільші зимові свята: святе Різдво, святого Василя, святе Водохреще.

Прикмети січня

✔ Якщо вночі іній — удень сніг не йтиме.

✔ Кільце навколо місяця — на сильний мороз.

✔ Сорока під стріху лізе — на хуртовину.

✔ Ворони розкаркалися — на мороз, а влаштували в небі хоровод — на сніг.

✔ Пітніють шибки навіть у холоднечу — на потепління.

А ще був випадок

— Мій день народження — під самий Новий рік, і тому свята у мене тривають безперервно з 28 грудня аж до Різдва 7 січня. Торік, коли прийшли в гості друзі й ми святкували мій день народження, одна подруга каже: «А тепер пропоную підняти тост за тебе як за жінку року-97». Я питаю: «А звідкіля ти це взяла?» — «А мені так здається», — відповіла вона. І як тільки це сказала, по телевізору оголошують результат соціологічного опитування... Ох, що ми тоді творили!

У новорічну ніч і перед Різдвом я відчуваю себе маленькою. Я вірю в ці казки, що десь щось має обов'язково відбутися, статися якесь диво.

Редактори номера Віталій ЖЕЖЕРА, Віталій СУДДЯ.
Анатолій ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 193926.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311252.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com